

Hantec do tabletu

Storky a fóry

s překladem

Trachta 2017-2021

Úvod

Většina lidí považuje nářečí a slangy za mluvu lidí nižší sociální úrovně. Nebo za mluvu skupin, které se od většinové populace čímsi odlišují. Někdy je to profese, jindy zase třeba věk. Od spisovného jazyka se slangy a nářečí liší v tom, že pro řadu věcí a skutečností mají přiléhavější výrazy. Jsou přímější ve vyjadřování a nepoužívají tolik uhlazených výrazů.

Nářečí, to je ten substrát, ta živná půda, ze které spisovný jazyk vyrostl. Není až tak všeobecně známo, že základy spisovné češtiny se zrodily na přelomu 18. a 19. století z obecné moravštiny! Z řeči, kterou nám zachytila Bible kralická.

Dnešní doba stojí a padá s takzvanou globalizací. Tak nějak je žádoucí, aby bylo všude všechno stejné. Začalo to hromadnou výrobou a stavbami podle typových projektů. A pokračuje to podivnými předpisy, které se snaží unifikovat všechno všem na úkor pestrosti bez ohledu na mentalitu lidí a na prostředí, ve kterém žijí.

A podobně se nakládá s jazykem. Mnozí by měli nejrady angličtinu jako jediný jazyk pro všechny a všude. Naštěstí se toto zatím neprosadilo. A tak preferuje takzvaná spisovná čeština. Spisovný původně znamenalo jazyk určený ke spisování. Ten by měl zůstat jen takzvanou úřední řečí. To znamená, že by se měl používat na úřadech, ve školách, ve veřejnoprávních médiích, a to jak v mluvených tak i tištěných.

Situace se ovšem vyvinula tak, že spisovná čeština je považována za jediný správný jazyk. Nářečí a slangy naproti tomu za cosi patřícího do jazykového podsvětí. Za něco, za co by se měl normální člověk stydět a používat to co nejméně. A nejenže by měl, situace dospěla až tam, že mnozí mluvčí se již za jazyk svých předků často skutečně stydí a snaží se mluvit spisovně.

Naši lingvisté sice hovoří ještě o jakési obecné češtině, jenže tu nám převálcovává čeština pražská, protože sídla hlavních médií jsou v Praze. Dospělí lidé jsou si ještě schopni tuto skutečnost uvědomit, ale děti jsou zcela v moci pražské televizní češtiny.

V důsledku toho nám mizí ze světa nářečí se svojí krásnou gramatikou. Profesní a mládežnické slangy nemizí, naopak se rozvíjí jejich slovní zásoba. A to souběžně s nutností pojmenovat nové skutečnosti, které nám běžný život přináší. Ale používají zpravidla gramatiku obecné nebo středočeské televizní češtiny. A tak nám postupně mizí jeden z kořenů našeho bytí. Z mladých Moravských Slováků, Valachů a Hanáků se postupně stávají z jazykového pohledu Středočeši.

Nehledám řešení, natož abych nějaké nabízel. Berte to jako povzdech prostého Moraváka, který ze svého pohledu okomentoval to, co slyší okolo sebe. A jako povzdech člověka, který si s jazykem na rozdíl od většiny národa ve volných chvílích hraje. A doufá, že si jeho texty snad někdy v budoucnu přečtou či poslechnou alespoň jeho vnukové. Jako vzpomínku na svého dědu, který žil na přelomu 20. a 21. století.

Brněnština a brněnská hantýrka

Zde musíme rozlišovat dvě věci: Jazyk, kterým se v městě Brně běžně mluví a kterému zde říkáme brněnština, a brněnskou hantýrku. Brněnštinu jako takovou řadí odborníci mezi nářečí. Má tedy svá pravidla i svou gramatiku, byť se od desetiletí k desetiletí postupným vývojem poněkud mění. Zařazují ji do jižní podskupiny hanáckých nářečí, do které kromě Brna patří okolí Vyškova, Šlapanic, Rajhradu a Rosic. Na severozápadě přiléhá k Brnu nářeční oblast zvaná „horská“, do které patří okolí Kuřimi, Tišnova a Blanska a která ovlivňovala mluvu na severovýchodě města Brna.

Brněnská hantýrka neboli hantec byl původně argot (*mluva společenské spodiny, zlodějů, překupníků, narkomanů apod.*) a dorozumívali se jím členové brněnského podsvětí se zřetelem na utajení. V šedesátých letech získávala postupně rysy slangu, tj. mluvy určité zájmové skupiny lidí, neboť potřeba utajovat pominula. Argot ani slang nemají vlastní gramatiku, jen slovní zásobu a ustálená spojení.

Texty, které zde najdete, nejsou psány v tom „nejsprávnějším“ brněnském hantecu. Píší je "svou" brněnštinou. Používám spoustu slov a obrátů z hantýrky z éry socialismu, ale občas zabrousím i do prvorepublikové hantýrky. Občas použiji i nějaké výrazy z obecné moravštiny či z nářečí z okolí Brna. Vypomáhám si i soudobými brněnskými výrazy. Život jde dál, objevují se nové skutečnosti, na které jazyk zákonitě reaguje. Oproti mnoha řadě hantecových autorů se snažím minimalizovat zastoupení spisovných výrazů, což na rozdíl od běžné řeči v textu lze. A to je i moje odpověď na námitku, že takto v Brně nikdo nemluví. Fakt, nemluví.

Na rozdíl od prvorepublikové hantýrky, která byla zpravidla stručná, se nebráním delším souvětím. Protože cílovou skupinou mých textů jsou inteligentní lidé a mým cílem není sdělování důležitých natož tajných informací, ale poučení a pobavení.

Používám gramatiku, kterou jsem se naučil za svých studentských let v dnes již neexistující brněnské hospůdce zvané Čtverec. Mladším čtenářům se to zdá trochu staromilecké. Ono to bude souviset s tím, že v souvislosti s expanzí televize do našich domovů začínáme v Brně a vůbec na Moravě "práglovat". To znamená používat v běžné řeči pražské a české koncovky. A ty původní brněnské či moravské se nám postupně zdají divné, ba dokonce se za ně stydíme. Pro ilustraci uvedu, že ještě v sedmdesátých letech se používaly například dvojhlasky pouze u slov přejatých, šetřilo se dlouhým ú a nenatahovala se ý a í v koncovkách.

Když dnes promluví normální Brňák běžnou brněnštinou, vypadá to přibližně takto:

Dali sme si s Fanoušem scuka u obelisku pod Petrovem. Než dovalil, čuměl jsem na kočeny, co tam seděly na lavkách. Potom sme odešli na škopek. A hodili sme tam řeč o brněnské historii. Z hantecu jsou zde použita pouze slova scuk = sraz a škopek = pivo.

A ještě jedna důležitá poznámka na závěr: Mimobrněnským posluchačům či čtenářům se zdají mnohé brněnské výrazy přihroublé. Například baba, stařka (*manželka*), mutra, šropál (*dítě*), čurina (*legrace*) nebo třeba sežrat flignu (*naletět na podvod*). Ale většina normálních Brňáků to takto nebere. Jsou to pro ně normální slova jako každá jiná.

Storka o ubóchnutí Štatlu

Zemlelo se to po járu devět kilo. Štykl štreky vod lenu Dunajskýho se srocovali feferónští vojclí a lajnovali si, že klofnó Moravsky hródě placku kolem len Dyje a Morava. Moravské king Mojmir dvojka se s nima peckoval, ale furt to bylo na plichtu.

Stalo se to po roce 900. Nedaleko řeky Dunaje se shromažďovali uherští bojovníci a plánovali, že odtrhnou od Moravské země oblast kolem řek Dyje a Morava. Moravský kníže Mojmir II s nimi bojoval, ale stále to byla remíza.

V tych oltovych járech byly vigvamy aji bódy ubóchlý z holcny a z kotovic. Enom ve fýrerskym štatlu Veligrad měly věšky svoje betlémy a kirchny ubóchlý z gymlu. V tym metru fest regnilo, na hródě všady lóže a novodurový rybále. V leně Morava vasrovica řácky valila a valila jak nikdá. Vigvamy z kotovic v lontech a ve štatlech vokolo lenu rozflákala a holcnový vigvamy vodlifrovala kamsi do gébišu. Po štrekách se nedalo štrádovat a k Mojmirovém vojclom nedosmykovala helfka ani chálka.

V těch starých časech byly obydlí i stavby postavené ze dřeva a nepálených cihel. Jen v hlavním městě Veligradu měla honorace svá obydlí a kostely postavené z kamene. V tom měsíci silně přšelo, na zemi byly všude kaluže a nové rybníky. V řece Moravě voda valila a valila jak nikdy. Obydlí z hliněných cihel ve vesnicích a městech v blízkosti řeky (voda) rozrušila a dřevěná obydlí odnesla neznámo kam. Po cestách se nedalo přesouvat a k Mojmirovým bojovníkům nepřišly posily ani potraviny

Průpal jak sviňa. Paprikáši moravský vojcle kvuli temu vybóchali a hafo ich zarépli. Pod drn valil aji king Mojmir dvojka. No před lnem Moravó Feferóni zahaltovali. Všade vasrůvka, marast a bahnisko, lonty hyn a loňťáci v kelu nekde v brdkách. A tak naštychovali curyk do Paprikášova.

Obrovský průšvih. Maďaři moravské bojovníky kvůli tomu porazili a mnoho jich zabili. Zahynul i kníže Mojmir II. Ale před řekou Moravou se Uhři zastavili. Všude voda, marast a bahno, vesnice zničené a vesničané uprchlí někde v kopcích. A tak se vrátili zpět do Uher.

Borci z gajblu Moravskýho a z Veligradu nehodili vratislava na domášov. Ten jim vodlifrovala vasrovica pali aji se stařkama a kindošama. Nabrali dráhu na zález zoncny. Mazali na blind kolem Švarcavy až k malým berglům s hvozdamá řácky hustýma. Tadyk už nebyly lonty rozflákany vasrůvkó. Na hanku nad krpató lenorkó Říčka byl vyplácnuté festovní grymlové lont Oltovy Gracny

Muži z údolí Moravy a z Veligradu se domů nevrátili. Domov jim odnesla voda i s ženami a dětmi. Zamířili směrem západním. Postupovali naslepo okolo Svratky až k nízkým horám pokrytým hustými hvozdy. Tady již nebyly vesnice vodou zničené. Nad kopcem nad říčkou Říčka se rozkládalo kamenné sídlo Staré Zámky.

Věšky vodcaď nenechaly vojcle ve štychu. Mohli se uprdolit u Švarcavy na placu pod hankama hlt štreky vod brodu. Tadyk zbastlili novodurové lont, rozrúpali hródu a nabalili kocóřiska. Všecko klaplo a kšefty hrnuly. Novodurovýmu lontu začli pérovat Brnisko.

Místní velmoži nenechali bojovníky bez pomoci. Mohli se usídlit u Svratky na rovině pod kopci nedaleko od brodu. Zde vybudovali novou vesnici, zúrodnili půdu a sehnali si partnerky. Vše se podařilo a začali prosperovat. Novému sídlu začali říkat Brno.

Uhlířské Trut a drakál

Ve valdně mezi Vochozem a Brniskem vegetil uhlířské Trut. Borci z Brniska u něho kaufčili holcnovó kólku. Lébuňk. Až jedná se v tétok valdně uprdolil drakál. Byl furt módrové a chaloval zvěřinu a placama aji nejakó raskenku nebo kindoša, co si nedali majzla. Borci z Brniska měli z drakála fedry a kaufčili kólku vod jiných uhlířských. Aji kaufmani už nerolovali do Brniska štrekó vod Vochoza a baby z Marvecu už netahaly na hrbu nafólovaný krosny na Zelňák.

V lese mezi Ochozí a Brnem přebýval uhlíř Trut. Brňané u něj kupovali dřevěné uhlí. Pohoda. Až jednou se v tomto lese usadil drak. Byl stále hladový, žral zvěř a občas také nějakou důchodkyni nebo děcko, kteří byli neopatrní. Brňané měli z draka strach a tak kupovali uhlí od jiných uhlířů. Také kupci již nepřijížděli k Brno po cestě od Ochozi a ženské z Líšně už nenosili na zádech plné nůše na Zelňý trh.

Co s tym? Léboš ve valdně aji v Marvecu je pali. Uhlířské Trut vysondoval, že drakál durchčí v džuzně štykl štreky vod potoka, kerymu dneska hókajó Říčka. A vyhóplo mu v řepě jak drakála vodkráglovat. Ubóchl ve vlezu do džuzny dvě řácky grče šóší se zeleniskem a narychtoval si festovní prygle. Dyž drakál vtrukl do džuzny a nahodil fifanó, vopatrně zamachloval vlez pryglama. Hodil blesk na šóší a jel číhačku.

Co s tím? Poklid v lese i v Líšni je pryč. Uhlíř Trut zjistil, že drak přespává v jeskyni kousek od potoka, kterému se dnes říká Říčka. A napadlo ho jak draka zabít. Nanosil do vchodu do jeskyně dvě pořádné hromady větví s trávou a nachystal si silnou kulatinu. Když drak vlezl do jeskyně a usnul, opatrně zatarasil vchod kulatinou. Zapálil větve a čekal.

Laplo to chvilec tajmu, drakál se zbudil a zabóřil na plny kyble. No z fajráku měl fedry jak sviňa a tak zaplul ešče dál do džuzny. Čódu bylo ze zeleniska hafo. Uhlířské fajroval u vlezu do džuzny dokád' zoncna nevyhópla nad valdnu. Drakál ustřelil kopyta rychnó z čódu a ve finálce zagreboval do sna.

Po chvíli se drak vzbudil a zařval na celé kolo. Ale z ohně měl velký strach a tak postoupil ještě dál do jeskyně. Kouře bylo z trávy hodně. Uhlíř topil u vchodu do jeskyně, dokud slunce nevyšlo nad les. Drak omdlel smradem z kouře a nakonec chcípl.

Trut vodplachtil do Brniska a hlásil, že zarépl drakála. Markrabské mu to ze startu nebaštil a vodlifroval k džuzně u Vochoza hémony. Hémoni naštychovali curyk aji se zagreblým drakálem. Ze štylka drakála vyvalili pajšl, krupón nacucané čódem vopucovali, nafólovali seniskem a drakála pískli do fórhózu štatlovéch futer. Dyž pozďéc ubóhli rathaus, šópli ho do fórhózu tam. A tadyk je dovčil.

Trut se odebral do Brna a oznámil, že zabil draka. Markrabě mu to zpočátku nevěřil a poslal k jeskyni u Ochozu stráž. Stráž se vrátila zpět s mrtvým drakem. Z drakova těla vykuchali vnitřnosti, vyuzenou kůži očistili, naplnili senem a umístili do průjezdu městské brány. Když později postavili radnici, přesunuli jej tam. A zde je dodnes.

Za tutok hoknu ubóchl markrabské Truta zemanským a vysolil mu hafo rantálů, aby už nemusel hoknit uhlířskym. Na kauf hródy a lontů vokolo Brniska to bylo hovno love. A tak Trut se stařkó kaufli flák fest lacněší hródy v Cajzlově vod Krakonoškýho a ubóchli tam novodurové štatl Trutnov.

Za tu práci povýšil markrabě Truta na zemana a vyplatil mu spoustu peněz, aby už nemusel pracovat jako uhlíř. Na koupi pozemků a vesnic v blízkosti Brna to bylo ale málo peněz. A tak Trut s manželkou koupili kus o hodně lacinější země od Krakonoše a založili tam nové město Trutnov.

V Trutnovskym štatlu storku vo drakálovi furt fest žeró. Ešče dneska dycky v květnoci vařijó drakálfest. Dovalijó plechovýho drakála na štaflách a písknó ho na vandnu Trautnberkové špice. Tam je vyplácé celé hajcové kusanec járu. V zárijcu ho zaséc vodlifrujó kamsi do perniku, aby nenahodil zrzku. Samo, že ve štatlu Trutnovskym storčili, že drakál vegetil nekde na Krakonošský hróde a Trut ho vodkrágloval tam. Dlabanec na věc, v Brnisku taky storčili vo flajšmanskym poskokovi, keré zarépl drakála vápniskem a z Truta ufachčili móku. No teďka už gómete, jak to proběhlo natuty.

Ve městě Trutnově berou příběh o drakovi velmi vážně. Ještě dnes vždy v květnu pořádají slavnosti draka. Přinesou plechového draka a pověsí ho na stěnu Trautnberkovy věže. Tak je umístěný celé léto. V září ho zase odnesou někam do budovy, aby nezrezavěl. Samozřejmě, že ve městě Trutnově vyprávěli, že drak přebýval kdesi v Krakonošově kraji a Trut jej zabil tam. Nechme to plavat, v Brně si také vyprávěli o řeznickém pomocníkovi, který zabil draka vápnem a z Truta udělali strašpytla. Ale teď již víte, jak se to odehrálo doopravdy.

Storka vo kuňafě

Kónice só krpaté štatl asi tak dvě pětky kiláků vod Štatlu. A fósatí stréci tam storčili tentok betálné vál. Za oltecových járů vodlifrovaly věšky z kónické gracny kurýra do Brniska s echt cuntem. V tym metru fest regnilo, na hródě všade lóže a ve Švarcavě aji ve Špindě vasrůvky fest. Žebříňáky stály zašité ve forhózech a kaufmani místo na jarmarkách dřepěli v palušách.

Dolní Kounice jsou takové malé město asi tak dvacet kilometrů od Brna. A pamětníci tam vyprávěli tuto zajímavou historku. Za starých časů poslali páni z kounického hradu posla do Brna s naléhavou zprávou. V tom měsíci hodně pršelo, na zemi byly všude kaluže a ve Svatce i ve Svitavě hodně vody. Vozy stály schované v průjezdech a obchodníci místo na trzích seděli po hospodách.

Kurýrské přihrčel na hajtře do Olteca a vysondoval, že Švarcavó valí tolik vasrůvky, že dyby do ní vtrukli, zahučijó tam až po lopuchy. A glét s cuntem bude na sračky. No žádnó flignu nevygómál. Hópl teda do putyky na škopek, snád' borci v putyce nahodijó radílka. No kulový. Po dvóch škopkách k němu hodil sicnu fósaté mnichál a zahlásil. Dyby tak hajtra měla delší hnáty. Kósek vocad' na Rotecu vegetuje šamanské. Ten háže chabrusovým šropálům kopyta aji kolky křivokláty do rychtyku. Snád' zmákne natahnót hnáty aji hajtře.

Posel dorazil na koni do Starého Brna a zjistil, že ve Svatce teče tolik vody, že kdyby do ní vstoupili, tak tam zapadnou až po uši. A listina se zprávou bude zničena. Ale žádnou fintu nevymyslel. Zašel tedy do hospody na pivo, třeba mu chlapi v hospodě poradí. Ale neporadili. Po dvou pivech si k němu přisedl starý mnich a řekl. Kdyby tak měl kůň delší nohy. Nedaleko odsud na Červeném kopci žije kouzelník. Ten dává nemocným dětem do pořádku pokřivené nohy i prsty. Snad dokáže natáhnout nohy i koňovi.

Kurýrské naklapal na Rotec k šamanskýmu a hókl mu vo svéech serpentýnách. Šamanské zaginglal dóznó a nahodil rohlík. A hókl: Za každó haksnu žbánek vajnoša. Přikurtoval hajtru k baumálu a drapl ju za kopyto. Zajódlóval svatý hemzy, zafachčil musklama a haksna se natahla vo tři loktě. Po tym druhá, třetí aji čtvrtá.

Posel se vydal na Červený kopec ke kouzelníkovi a řekl mu o svých problémech. Kouzelník pokýval hlavou a usmál se. A prohlásil: Za každou nohu džbán vína. Přivázal koně ke stromu a vzal ho za kopyto. Zazpíval svatá slova, zabral svalama a noha se natáhla o tři lokty. Pak druhá, třetí i čtvrtá.

Kurýrské dotlačil z putyky dohóklý žbáňky vajnoša, vyhópl na hajtru po štaflách a naklapal k Švarcavě. S dlóhéma haksnama valila hajtra jak nikdy a švarcavské brod žádná pasovka. Dovalil to echt gléto na rathauz do Brniska, hodil trochu zobky do chlebárny a votočil to curyk na Kónice.

Posel přinesl z hospody domluvené džbány vína, vylezl na koně po žebříku a přicválal ke Svatce. S dlouhýma nohama cválal kůň rychle jako nikdy a svratecký brod již nebyl žádný problém. Doručil tu důležitou listinu na Brněnskou radnici, trochu se najedl a nabral směr zpět do Kounic.

Dyž doklapali do Kónic, všici valili augle na ty dlóhý habrůvky. Totok só habrůvky jak vod žirafiska, hókl nadupané učitelské. Měli bysme aspoň načmárat bildnu a odlifrovat ju do Vídná havěťovém ajnštajnom do muzála. Totok je borci novodurovka mezi havěťó a dyž je to v kupě konisko s žirafó budem temu hókat kuňafa. No černoprdelníci z Kónic měli z kuňafy fedry. Hantýrovali, že je to facha vod rohatca. A tak kuňafě napchali do gáblu jedůvku a kuňafa valila tlačit mraky. Dotahli z valdny štos šóší, hodili blesk a tuhó kuňafu zfajrovali. Enom bildna vod učitelskýho po ní zvostala.

Když docválali do Kounic, všichni obdivovali ty dlouhé nohy. To jsou nohy jako od žirafy, prohlásil vzdělaný pan učitel. Měli bychom alespoň nakreslit obraz a poslat jej do Vídně do muzeea odborníkům na zvířata. To je pánové nový živočišný druh, a když je to kůň a žirafa v jednom, pojmenujeme ho kuňafa. Ale kouničtí věřící měli z kuňafy strach. Povídali si, že je to dílo d'áblovo. A tak podstrčili kuňafě do žrádla jed a kuňafa zdechla. Přinesli z lesa hromadu chrastí, zapálili je a mrtvou kuňafu spálili. Jen učitelova kresba po ní zbyla.

Pasová storka. Kuňafa vyšuměla borcom z Kónic aji ze Štatlu z palic. Profrčelo pár kilo járů a v Brnisku bačoval se svó sajtnó fira Štatlu s nabitó budkó. Jeho poskoci na tuty gómali tutok storku a tak nechali ufachčít plechovyho rajtra na kuňafě. Vyplácli ho v Brnisku na Moravák. Aby jim tutok podělávku borci aji borky ze Štatlu sežrali, roztróbili, že je to alegoška rajtra bez fedrů k savaně Jošta - firy Moravské hródy.

Příběh ze smutným koncem. Na kuňafu se v Kounicích i v Brně zapomnělo. Uběhlo pár set let a v Brně vládl se svou politickou stranou velmi vzdělaný primátor. Jeho podřízení určitě znali tento příběh a tak nechali vyrobit plechového rytíře na kuňafě. Umístili ho na Moravské náměstí. Aby jim to Brňáci spolkli i s navijákem, rozhlásili, že je to alegorie odvahy k počtě moravského markraběte Jošta.

Jak v Kónicách hodili mašlu chmatákovi

Hafo járů temu, co byly Kónice fogařským štatlem a čórkaři museli dávat majzla, aby nezahlásili konečnó u kónickyho fogařa.

Je tomu již hodně let, kdy byly (Dolní) Kounice hrdebním městem a zloději si museli dávat pozor, aby neskončili v rukách kounického kata.

Tehdá fičel kónické jarmark, na štrekách aji na rynku bylo vylepených hafo bódek s chálkó, glgačkó, zvěřinó a všelijakéma cajkama do betléma. Mezi nima córali kóničtí borci s vlečňákama a šropama, vočumovali podpultovky a placama aji něčo kaufli. Motal se tam taky jeden chmaták z Rajhrada. Zadařilo se mu čórnót jednému sedláckýmu dvě hajtry a valil s nima valdnó do Rajhrada. No než bys vyčadil válec, hémoni ho čapli.

Tehdy probíhal kounický jarmark, v ulicích i na náměstí byla umístěna spousta stánků s jídlem, pitím, zvěřinou a různými věcmi do domu. Mezi nimi se procházeli kouničtí muži s manželkami a dětmi, prohlíželi si zboží a občas i něčo koupili. Poflakoval se tam také jeden zloděj u Rajhradu. Podařilo se mu ukrást jednomu sedláckovi dva koně a spěchal s nimi přes les do Rajhradu. Ale netrvalo dlouho a četníci ho chytili.

Konšeli na rathausu dali befel, že chmatákovi hodí fogař špagát. No fogař šplíchl avízo, že chmatákovi zakrótit krkovicó není štond. Vokolo šibenice porépali hródu, do kerý nasadili žitisko. Přeci si ho nepohňápó.

Radní přikázali, že zloděj bude katem pověšen. Ale kat oznámil, že zloděje popravít nemůže. Okolo šibenice obdělali půdu a zaseli tam žito. Přece si ho nepošlapou.

Co včil, gómali konšeli. Až purkmajstrovi cosik vyhóplo v řepě. Hémon dovalil chmatáka. Ten už merčil špagát vokolo vohryzku. Purkmajstr zahlásil, že mu v Kónicách kvulivá žitisku nésó štond hodit špagát. A že si musí nechat zakrótit krkovicó ve Vanglu. „Tadyk só dva goldnový rantále pro fogařa z Vanglu a kus špagátu k temu“, hókl purkmajstr a lifroval ho pali. Kvaltoval vošpiznót jarmark. Chmaták pleskl díkec za volenku Vanglu pro svuj věšák. Hodil slibotechnu, že fogařovi z Vanglu hókne vod kónickyho fogařa zdravicu a valil s rantálama a s rohlíkem na ciferníku pali. A purkmajstr si lebedil, jak špicově a skoro zadax taková chmuřinu rozlóskl.

Co teď, přemýšleli konšelé. Až starostu něčo napadlo. Četník přivedl zloděje. Ten už viděl provaz okolo krku. Starosta mu oznámil, že ho v Kounicích nemohou kvůli žitu popravít. A že se musí nechat popravít v Ivančicích. "Tady jsou dvě zlatky pro ivančického kata a kus provazu k tomu", řekl starosta a posílal jej pryč. Spěchal obhlídnout jarmark. Zloděj poděkoval za volbu Ivančic pro své pověšení. Slíbil, že ivančickému katovi vyřídí pozdrav od kounického kata a spěchal s penězi a s úsměvem na tváři pryč. A starosta si pochvaloval, jak skvěle a téměř zadarmo vyřešil takovou nepříjemnost.

Storka vo Velky lochně

Ve Vilémovicách vegetil mladé rubač grymlů se svó stařkó, kerá zrovna vytlačila novodurovýho datla. Byla to betálná koc, sice trochec lízátko, no v domášově zmákla ubóchnót láčové veget. Mladé kindoš špicově nabíral cent'áky aji kilca a tak pár jářů bylo všeco v ókeju. Pech šak necórá po berglách, ale po lontech. Borka klofla tuberu a ve finálce hodila lajfce mávačku.

Ve Vilémovicích žil mladý dělník z lomu se svou ženou, která právě porodila dítě. Byla to skvělá žena, sice trochu naivní, ale doma uměla udělat skvělou atmosféru. Dítě krásně nabíralo centimetry i kila a několik let bylo vše v pořádku. Smůla však nechodí po horách, ale po vesnicích. Žena dostala tuberkulózu a nakonec zemřela.

Na domášově hodil startovačku chmurkové veget, všade brajgl, vohoz vorvané, chálka levá. Rubač zgóml, že bez novodurové koc to dál nepude a vystrčil tykadla. Nabalil koňu ze sósedního lontu. Borci házeli echo, že je to křivá ledovka s grymlóvó hercnó. Rubač na ty hemzy vysadil dlabanec a s novodurovó koc se vogriloval.

V domácnosti začal smutný život, všude nepořádek, oblečení roztrhané, jídlo nedobré. Dělník viděl, že bez nové ženy to dál nepůjde a začal se po nějaké ohlížet. Namluvil si dívku ze sousední vesnice. Přátelé mu říkali, že je proradná, chladná a má kamenné srdce. Dělník na tyto řeči kašlal a s novou dívkou se oženil.

Do domášova naštychoval curyk radovanec a ordunk. Chálka čvachtala za žgraňó, synátor byl zaséc vytlemené a s macochó hlásil spokojenost. A dyž jedná spustil rubač voháňku do fósnice, všeco klaplo a za devět metrů mu vyklopila stařka druhýho svišť'a. No na prvního synátora začla házet salám. Ten si z toho nedělal pupínky, byl furt vytlemené a fasádu měl špicovó. A tak to hrnulo, než króhl chabrus mladýho kindoša.

Do domova se vrátila zpět radost a dobrá nálada. Jídlo chutnalo, syn byl zase rozesmátý a s macechou byl spokojen. A když se jedná dělník s ženou pomiloval, vše zafungovalo a za devět měsíců mu žena porodila druhé dítě. Ale prvního syna začala odbývat. Tomu to nevadilo, byl stále veselý a hezký. A tak šel život, dokud nemoc neskolila mladého chlapce.

Vobkróžili s něm hafo felčarů, lapiduchů aji póstevňála, keré pazórama lifroval chabrus pali. Všeco pasovka. Velebáskův cunt, aby v kirchně hodili svaté hantec za kindoša a dali do placu ňáký love na kirchnu, byl taky na prd. Ani vod Velkýho kiloša žádná helfka nedohasila. S malým kindošem to bylo na levačku, už se ledvá šóral po cimře a na chálku žádná slina. Nekeré deň měl ranu, jak dyby už greboval do sna. Nakrklá macocha začla dávat eště věči kuřbu synátorovi vylosovanýmu při gólce.

Objeli s ním spoustu lékařů, mastičkářů i poustevníka, který odstraňoval nemoci rukama. Vše bylo zbytečné. Rada velebného pána, aby se v kostele chlapce pomodlili a dali nějaké peníze na kostel, také nezabrala. Ani od Pána Boha žádná pomoc nepřišla. S malým chlapcem to šlo

z kopce, už sotva chodil po místnosti a na jídlo neměl chuť. V některé dny to vypadalo, že umírá. Naštvaná macecha začala mít ještě větší nároky na nevlastního syna.

Jedno naklapala pro helfku k jedubabě, co déchala v hrubý valdně. A ta mutře vrazila klín do budky, že ten její kindoš bude chabrus, pokavaď bude druhé synátor v pohodě. „Že mně to už dávno nedocvaklo,“ mlela si macocha pod fiku. A hnedka měla páru, jak to zmógluje. Zlanařila vylosovanýho synátora, že naklapó do valdny na jahod'ále pro malýho kindoša. A nabrala kurs k óbrlochně. Na rantlu óbrlochny jahod'ále špicově valily. Babky měly fedry je tam škubat. Mladé synátor z teho bobky neměl a tak narval nafólované hrnek. A dyž hodil voko, kolik jahod'álů vegetí pod rantlem, macocha do něj št'óchla a von s jekotem zahučel do óbrlochny.

Jednou zašla pro pomoc k čarodějnici, která žila v hlubokém lese. A ta matce nakukala, že její chlapec bude nemocný, dokud bude druhý syn v pohodě. „Že mne to už dávno netrklo,“ řekla si pod nos. A hned věděla, jak to udělá. Přesvědčila nevlastního syna, že půjdou do lesa na jahody pro malého chlapce. A zamířila k propasti. Na kraji propasti rostly krásné jahody. Babky měly strach je tam obírat. Mladý syn se však nebál a tak natrhal plný hrnek. A když se díval, kolik jahod roste pod okrajem, macecha do něj strčila a on s výkřikem spadl do propasti.

Macocha zašudlila kolkama a s radovancem hodila zpátečku. No synátor nezahučel až na dolinu lochny. Hňápl do hóščí štykl štreky pod rantlem a sicnil tam na haluzi. Nebyl štont se z tama na sólovku vydrápat. Vymákli ho tam až holcnoví bóchači, vytahli ho na špagátě a dotlačili na domášov. Dyž ho macocha zmerčila, dostala fest fedry. Celá vyhukaná lapla svýho kindoša, vyhópla z hajmu a valila do valdny. Doklapala k óbrlochně a s jekotem do ní aji s kindošem v klepetách hópla.

Macecha si zamnula ruce a vydala se zpět. Ale syn nespádl až na dno propasti. Spádl do houští kousek pod hranou propasti a seděl tam na větvi. Nebyl však schopn odtud sám vylézt. Našli ho tam dřevorubci, vytáhli jej na provaze a dovedli domů. Když ho macecha uviděla, dostala strach. Celá vyděšená popadla svého chlapce, vyběhla z domu a utíkala do lesa. Přišla k propasti a s výkřikem do ní i s chlapcem v náručí skočila.

Vod tech járů se óbrlochně péruje Macocha. A raskeni hantýrujó, že vokolo lochny mózuje duchál macochy. A dyž je humus počágro, je v lochně čut bulení kindoša a hekání jeho mutry.

Od těch časů se propasti říká Macocha. A pamětníci vyprávějí, že okolo ní obchází duch macechy. A když je špatné počasí, je v propasti slyšet dětský pláč a nařikání jeho matky.

Ubóchnutí Vyškeca

V tych járech, vo kerých vám budu storčit, byla Moravská hróda nafólovaná hrubéma hvozdamá. V azimutu výlezu zoncny vod Brniska byla v hrubým hvozdu vylepená gracna Orlov. Vegetil tadyk vladyka Radimil. Měl ceru Vyšku, keró sbalil knížecké z Brniska a vogóloval se s nío.

V letech, o kerých vám budu vyprávět, byla na Moravě spousta lesů. Ve směru východu slunce od Brna se v hlubokém lese nacházel hrad Orlov. Žil zde vladyka Radimil. Měl dceru Vyšku, kterou si namluvil brněnský kníže a oženil se s ní.

Dyž měla Vyška nafecnutý triko v vosmym metru, vodklapal její staré do mlaty s Paprikášama. Aby nevegetila v Brnisku na sólovku, vodplula vyklopit svišť'a na gracnu svýho fotra. No měla echt levýho tucha, že při vrnutí zakukájó vona aji datel. Pro sichr ukecala fotra, dyby se tak semlelo, aby pixlu s popeliskem přiheftl na kšíry jejího šimla. A nechal ho vodkalapat, kam sce. Na tymplu, kam doklape, nech je zahrnó pod hródu. Vyška aji datel zagrebovali do sna. Radimil zmákl vinš. Šiml smykoval asik deset kilců. Hodil stopku u velikýho dubiska kósek vod potoka Haná a flákl hnátó vo zem. Z lochny vyšpricla vasrovica. Ufachčila krpató lóžu, která kóřila větřit, co přinde.

Když byla Vyška v osmém měsíci těhotenství, odejel její manžel do boje s Maďary. Aby nebyla v Brně sama, odejela porodit dítě na hrad svého otce. Ale měla velmi zlé tušení, že při porodu zemře ona i dítě. Pro jistotu přemluvila otce, kdyby se to stalo, aby urnu s popelem přivázal na postroje jejího bělouš. A nechal ho jít, kam chce. A na místě, kam dojde, nechť je pohřbí. Vyška i dítě zemřeli. Radomil splnil přání. Bělouš ušel asi deset kilometrů. Zastavil se u velkého dubu nedaleko potoka Haná a silně kopnul nohou do země. Z díry vytryskla voda. Vytvořila studánku, která uměla předpovídat budoucnost.

Když borci z Moravský hródy vodklapó do mlaty a vasrovica zvoztane v rychtyku, nekópijó v mlatě na prdel. Dyž lapne červené přeliv, štyngčí z teho průpal. Tehdá zvoztatla vasrovica v ókeju, knížecké s vojclama vyklepli Paprikáše a doklapali curyk na Moravský hródu.

Když muži z Moravy odejedou do boje a voda zůstane v pořádku, nebudou poraženi. Když zčervená, znamená to průšvih. Tehdy zůstala voda v pořádku, knížecí vojsko porazilo Maďary a vrátilo se zpět na Moravu.

Aby erbovačka po Vyšce zvoztala furt v kedlábkách lonťáků, dal knížecké befel ubóchnót na place vokolo lóže novodurové štatl - Vyškec. Valdny vokolo Vyškeca só už vod středojáru vyrubané, dubisko dávno sklátila bóřka. Lóža vyschla už v járech, kdy byl ešče Vyškec holcnové. No na tym plácku potem ubóchli kirchnu. Už né pro Vyšku, ale pro Paňuldu Marunu.

Aby se památka na Vyšku nevytratila z hlav venkovanů, nechal kníže na ploše okolo studánky postavit nové město - Vyškov. Lesy okolo Vyškova jsou již od středověku vykácené, dub dávno svalila bouřka. Studánka vyschla už v letech, kdy byl Vyškov ještě ze dřeva. Ale na tom místě postavili pak kostel. Není však zasvěcen Vyšce, ale Panně Marii.

Ubóchnutí gracny Bosky

Před těžkema járama byla placka vokolo leny Svitava nafólovaná hrubéma hvozdamá. Na berglu, pod kerým bublá potok Bělá, než se nalifruje do Svitavy, kempoval fóglař Velen. Vegetil v malým hocnovým koplínu, ve kterým měl hafo mřížových kisten s fóglama. Štykl štreky vodsad' kempoval v pastóšce z šóší jeho kema, póstevňál Venca.

Před mnoha lety byla oblast okolo řeky Svitavy pokrytá hlubokými lesy. Na kopci, pod kterým teče potok Bělá, než se vlévá do Svitavy, žil ptáčník Velen. Bydlel v malé dřevěné chaloupce, ve které měl spoustu klecí s ptáky. Nedaleko odsud žil v pastoušce jeho kamarád poustevník Václav.

Jedno, když už zoncna vtrukla za valdnu, doklapal k Velenóymu koplínu umatlané hant'ák na hajtře. Storčil, jak špizoval kaňóra a při tem zakufroval. A zaškemral, esi se může v jeho koplínu vyšlofčit. Velen hodil do placu blču ze zeleniska. Zaprasenýmu hant'ákovi ufachčil spešl kópačku v holcnový beči a potym mu prohrábl hára sedmikolkovým honihárem. Před pětkó járu bóchal Velen v malým kópelkovým hauzu na Oltecu a tentok foch betálně kóřil.

Jednou, když zapadalo slunce, přijel k Velenovu obydlí špinavý lovec na koni. Vyprávěl, jak sledoval kance a při tom zabloudil. A poprosil, zda by mohl v chaloupce přespát. Velen přinesl zeleninovou polévku. Špinavému lovcovi přichystal speciální koupel v dřevěném sudu a potom mu učesal dlouhé vlasy sedmizubým hřebenem. Před deseti lety pracoval Velen v malých lázních na Starém Brně a tento obor dobře znal.

Borec byl zaséc v lébošu a vytlemené. Pohantýrovali vo lajfce, vo kocórech, vo zvěřině ve valdnách, vo hajtrách, o vajnošu aji vo tym, že hant'ák lajfčí v Brnisku na Špilasu. Potym zapluli do regála. Morgen se hant'ák narychtoval na domášov. Šplíchl Velenovi, dyž nasmykuje do Brniska, ať doklape taky hodit špizuňk k němu na Špilas. Borcovi vod futer nech se pocamrá tym sedmikolkovým honihárem a von ho už nadiriguje.

Muž byl zase v pohodě a spokojený. Pohovořili o životě, o ženách, o zvěři v lesích, o koních, o víně i o tom, že lovec přebývá v Brně na Špilberku. Pak šli spát. Ráno se lovec nachystal k domovu. Řekl Velenovi, že pokud se objeví v Brně, ať se stává podívat se za ním na Špilberk. A vrátnému ať se prokáže tím sedmizubým hřebenem a on ho pak nasměruje.

Vodplul jár, Velen se vykotil z koplína a vodklapal silbrovat fógle do Brniska. Dyž šecky střelil, vodvesloval na Špilas. Pocamral se vratočučovi honihárem a ten ho dotahl do cimry rajtrů. Tam ho zaparkoval. Chvilec po tym doklapal ten hant'ák, vyfiknuté v répaný šolně. Byl to knížecké Moravský hródy. Hodil mu repete děkovačku za chálku, kópel aji leháro. Ubóchl ho zemanském, šópl mu ranec lovů a jako džekpot ešče flák hródy vokolo jeho koplína. A erbovní placku s sedmikolkovým honihárem.

Uběhl rok, Velen opustil chaloupku a odešel prodávat ptáky do Brna. Když je všechny prodal, odebral se na Špilberk. Pochlubil se vrátnému hřebenem a ten jej dovedl do rytířského sálu. A

tam ho ponechal. Za chvíli přišel ten lovec krásně oblečený do zdobeného šatu. Byl to moravský kníže. Znovu mu poděkoval za jídlo, koupel i nocleh. Povýšil jej na zemana, dal mu spoustu peněz a navíc ještě kus země v okolí jeho chaloupky. A erb se sedmizubým hřebenem.

Velen ubóchl na svém brdku gracnu Velenov a na brdku, kde lajfčil Venca, ešče gracnu druhó. Volepil ju ménem Bosky, páč póstevňál córá furt bosky. Velenovi vodlitci pozděc zbastlili pod gracnó novátor štatl Boskovice. Rod zemanských z Boskovic tam bačoval špicově hafo jářů.

Velen založil na svém kopci hrad Velenov a na kopci, kde žil poustevník Václav, ještě další hrad. Pojmenoval jej Bosky, protože poustevník chodil pořád bos. Velenovi potomci později postavili pod hradem nové město Boskovice. Rod zemanů z Boskovic tam skvěle vládl po spoustu let.

Hastrmanské vod koménský skaly

Pod koménsko skaló vegetil hastrmánské. Baby aji šropi z něho měli fedry a tak vokolo skaly nikdo rači necóral. Dyž hastrmanské namotal tak kilo pade jářů na tachálu, začl šmírovat po stařce. No ve Švarcavě už nebyla žádná hastrmanská koc volnoběh. Jednó zapsal ovarama, že v Mlýnskym rybálu za Řečkanama majó negrilovó hasrtmanskó koc.

Pod komínskou skálou sídlil vodník. Ženské i děti z něho měly strach a tak okolo skály raději nikdo nechodili. Když vodník oslavil své stopadesátiny, začal se poohlížet do nevěstě. Ale ve Svatce nebyla žádná mladá vodnice volná. Jednou se doslechl, že v Mlýnském rybníku za Řečkovicema mají svobodnou mladou vodnici.

A tak že tam vodfrčí na čumendu. No do Ponávky je to flák štreky. Lifruje se do Švarcavy až v Komecu. Hastrmanské gómal grif, jak ubóhnót vexl na fišle. No vexl na hajtru mu vyšuměl z budky. A tak zlanařil lonťáka, keré tahal zrnisko z Řečkan do koménský mlénice, aby ho nalodil na kozlík a hodil ho až k Ponávce.

A že se tam vyrazí podívat. Ale do Ponávky je to velká dálka. Vlívá se do Svatky až v Komárově. Vodník se uměl proměnit v ryby. Proměnu v koně ale zapomněl. A tak přemluvil venkovana, který vozil obilí z Řečkovic do komínského mlýna, aby ho vzal na kozlík a dovezl ho až k Ponávce.

Dyž naplaval do rybála za Řečkanama, hodil tázanec na hastrmanskó jungšálku. Fotr hastrmanské zakéval dóznó a hókl, že si ju muže klid'ó vodtahnót. A pod fífu si zahlásil, že vod teďka tu bude mět aspoň veget. Borec z Řečkan druhé deň nalodil hastrmanskýho aji s koc na kozlík a vylifroval je až v Koméně u Švarcavy. Co vyfasoval za tutok taxálhoknu, negómu.

Když příplul do rybníka za Řečkovicema, zeptal se na mladou vodnici. Otec hastrman pokýval souhlasně hlavou a řekl, že si ji může klidně odvést. A pod nos si řekl, že od nynějška bude mít

alespoň klid. Muž z Řečkovic druhý den vzal vodníka i s nevěstou na kozlík a vysadil je až v Komíně u Svatky. Co dostal za tuto taxislužbu, nevím.

Novodurová koménská hastrmanka byla šukézní koc a placama jí aji nejaké domášovské borec vykropil hrobku. Datel z lupačky nemohl byt, hastrmanka a borec nésó sténá zvěřina. Hastrmanské jí placama taky fukl kocóra do tróby. Za dva járy vytlačila hastrmanka datla. A tak vegetili pod koménsko skaló ve trojce. Moc vasrůvky nevzalo kramle a z datla byl voprsklé pakátl.

Nová komínská vodnice byla baba k pomilování a občas ji i některý místní mužský vysouložil. Potomek z takového sexu nemohl být, vodnice a mužský nejsou živočichové stejného druhu. Vodník byl také občas sexuálně aktivní. Za dva roky porodila vodnice potomka. A tak žili pod komínskou skálou tři. Neuběhlo moc času a potomka byl oprsklý fakan.

Baby z Bástru dycky ráno valily vokolo Švarcavy do Štatlu na Zelné rynek. Se zeleniskem, vorglama, hrnkama a takovéma podobnéma cajkama. Až všecko střelily, valily curyk. A na tyto baby s prázdnó krosno hastrmanské pakátl čekal. Nechcel je stahnót pod vasrůvku. Bavil se tym, že se nechal v krosně nosit. Na tajno jim do ně dycky hópl. A babky gómaly, jak už só zmordovaný, dyž je krosna tak těžká. A hastrmanské se nechal vláčet až ke koménskýmu mlénu. Potem vyhópl z krosny a zbluňkl do Švarcavy. Nekdy aji s lohecem hodil děkovanec.

Ženské z Bystrce vždy ráno chodily okolo Svatky do Brna na Zelný trh. Se zeleninou, ořechama, hrníčkama a podobnýma věcma. Až všechno prodaly, vracely se zpět. A na tyto ženy s prázdnou nůši mladý vodník čekal. Nechtěl je utopit. Bavil se tím, že se nechal v nůši nosit. Nenápadně jim vlezl do nůše. Ženské si myslely, že už jsou hodně unavené, když je nůše tak těžká. A vodník se nechal se nést až ke komínskému mlýnu. Pak vyskočil z nůše a skočil do Svatky. Někdy i se smíchem poděkoval.

Baby z něho měly fedry, ale negómaly, jak z teho vypochoďovat. Až jedna to vyšpekulovala. A dyž ju hastrmanské pakátl jedno haltoval a chcel se nakvindovat do krosny, tak ona že né. Vytáhla z kapsířa posvěcené růženec. A esi pré to nezabalí, přimašlí ho tym růžencem ke křížu. Na hastrmanský modlení ani křížování věčinó neplatí. No tenkrát v Komíně to zafungovalolo. A vod tych járů měly baby z Bástru vod něho pokoj.

Ženské se ho bály, ale nevěděly, jak z toho vybruslit. Až jedna dostala nápad. A když ji mladý vodník jednou zastavil a chtěl vlézt do nůše, tak odmítla. Vytáhla z kapsáře posvěcený růženec. A jestli prý ji nedá pokoj, přiváže ho tím růžencem ke kříži. Na vodníky modlení ani křížování většinou neplatí. Ale tenkrát v Komíně se to povedlo. A od té doby měly ženské z Bystrce od něj pokoj.

Vodplulo pár járů a z pakátla byl hastrmanské jungšál, keré začl lítat za kocórama. Měl kliku, špicově trsal. Koménské jungšálky to fest prožívaly. Dyž se ale vochoméťal kolem nekeré až moc, dostal vod koménských borců nakládačku. Na hróďě si mohli lajsnót dat mu klepec. Ale potym se museli dlóho vyhěbat Švarcavě. Né že by je chcel hastrmanské zagrebovat do sna pod vasrovicó, ale cédačka v ledový vasrůvce je tak akorát na chabus.

Uběhlo několik let a z fakana vyrostl vodnický mládenec, který začal běhat za děvčaty. Měl štěstí, skvěle tančil. Komínská děvčata to měla ráda. Když se však točil kolem některého příliš, dostal od komínských mládenců výprask. Na zemi si mohli dovolit dát mu nářez. Ale pak se museli dlouho vyhýbat Svatce. Ne, že by je chtěl vodník utopit, ale koupel v ledové vodě je tak akorát na onemocnění.

Až pohnete špacírem pod koménsko skaló, hodte vzpomínáčku na tutok storku. Zaparkujte na chvílec a nažhavte ovary. Třebas začujete z šóší kroměvá frošálů aji hastrmansky brekeke.

Až půjdete na procházku pod komínskou skálu, vzpomeňte si na tento příběh. Zastavte se chvíli a napněte uši. Třeba uslyšíte v křoví kromě žab i vodnické brekeke.

Kaltbedna

Brzo po gólce vyklopila Karuš datle dvojky. Dyž se znotýrovala z vegetu v nemálu a datli déchali v lébošu, začla makat na svý familce i bévákú. Scela mět všeco v špígl niklu. Vymakané bévák, vochočený šropy aji svýho borca Zdenála.

Brzy po svatbě porodila Karolína dvojčata. Když se vzpamatovala z pobytu v nemocnici a děti byly v pohodě, začala pracovat na své rodině a na svém bytu. Chtěla mít vše v nejlepším pořádku. Dokonalý byt, poslušné děti i svého manžele Zdeňka.

Dyž raky sypaly šestó, vyhópla z betle, parádně se volepila a nahodila fasádu, aby Zdenál nezgóml faldy a bedáry na ksichtě. Na fotel mu vrzla novodurový slipáče, fusky, tričmena a vypiglovanó hemdu. Zrychtovala všeckém chálku, vynorovala šropále z betlí, vokšírovala je a natlačila jim do štrycle dlabanec. Odlifrovala Zdenálovi luftové lóbanec a vodplachtila se šropama do bódy.

Vstávala v šest hodin, hezky se oblékla a namalovala, aby Zdeněk neviděl vrásky a vrídky na obličejí. Na křeslo mu nachystala čisté slipy, ponožky, tílko a vyžehlenou košili. Připravila všem jídlo, vytáhla děti s postelí, oblékla je a nakrmila. Poslala Zdeňkovi polibek a vyrazila s dětmi do školy.

Zdenál se pomaly vydrápal z regálu, v klídku se vošolnil, schlamstl narychtované dlabanec, hodil oko na net a vodplachtil do hokny. Karuš voblítala kšefty aji suberkvelby, ukaufčila drogérku, hadry, cajky na chálku, pytlované škopek pro Zdenála a hodila domášov. Uklohnila, naramovala špílové cajky do šraňku v šropcimře, vysměčila kër, nakrmila automatku, vypucovala šropom pedy, vypiglovala, vošplóchla zem a v plonkovým tajmu hodila do rychtyku lochny na šropálském vohozu nebo vypulírovala vod šropů zaprasené mébl.

Zdeněk pomalu vylezl z postele, v klidu se oblékl, snědl připravené jídlo, podíval se na internet a vyrazil do práce. Karolína oběhla obchůdky i supermarkety, koupila drogerii, oblečení, surovina na jídlo, lahvové pivo pro Zdeňka a vrátila se domů. Uvařila, uklidila hračky do skříně v dětském pokoji, vyprala v automatické pračce, vyčistila dětem boty, vyžehlila, vytřela podlahu, a když jí zbyl čas, zašila dětem díry na oblečení nebo vyčistila dětmi zašpiněný nábytek.

Trochec vyfluslá, ale nacamraná na svó hoknu, dotahla Karuš ve finyšu šropy z bódky. Dyž Zdenál dovalil z hokny, na ponku měl narychtované chálku a meltu s maltó. Hodili chvilec hantecu a Zdenál valil po svých borcovských válech nebo hodil sicnu ke komplu. Po věči odlifrovala Karuš šropále do betlí a vařila čekárnu až zachrochnó. Potem hodila sicnu ke Zdenálovi k bedně, pošmajchlovali se a dyž Karuš nevařila kramolín, hodili eště finišovó lupáčku. Potem zašlofčili jak t'uhýci.

Mírně unavená, ale pyšná na svou práci, přivedla nakonec děti ze školky. Když se Zdeněk vrátil z práce, měl na stole připravenou kávu se šlehačkou. Chvilku si popovídali a Zdeněk odešel za svými mužskými zájmy nebo si sedl k počítači. Po večeri poslala Karolína děti do postelí a počkala, než usnou. Pak si sedla za Zdeňkem k televizi, pomazlili se a když neměla měsíčky tak se ještě na závěr pomilovali. Pak usnuli jak mrtví.

Když semo tamo hodil Zdenál dotazník, esik je všeco v ókeju a Karuš v lébošu, hlásila, že jasnačka. A byla nacamraná, jak všeco dneska zaséc zmákla. No járy hrnuly a Karuš vygómla, že všeco v rychtiku néni. Lóbance začly byt luftový, francózáky pali a šukačka enom placama a chvílec. Karuš hodila smutku, radovanec byl pali.

Když se občas Zdeněk ptal, zda je vše v pořádku a Karolína v pohodě, odpovídala, že ano. A byla hrdá, jak to vše dnes zase zvládla. Ale léta utíkala a Karolína zjistila, že vše v pořádku není. Polibky začaly být jen naznačené, ty vášnivé se vytratily a milování bylo jen občas a krátké. Karolína z toho byla smutná, radost byla pryč.

Dyž jednú valily s kámoškama a šropama na prohóz, poskuhrala si. Ten Zdenál je nějaké inší, snád' chabrusové nebo uondané. Dovalí z hokny, hópne na škopek nebo za kamošama, potem k hypnobedně a valí šlofčit. Jak dyby mě nemerčil! Ani šropům nehelfne s biflovačkó. Nehaž diviznu, zašvitořily kámošky, borci zapíšó kaltbednu, až dyž se dodrbe. Dokád' fachčí, tak vařijó pohodovec a je jim putna. Škopek je vychlazené, forota chálky narychtovaná. A ty si jak tá kaltbedna. Kila vtrukla Karuš na cembr. Tak tadyk je ten kiks! Hodila těžké gómanec, kaufla lampu červa, aby nevyměkla, a než se nasáčkovala do betle, koplá to do sebe.

Jednou na procházce s kamarádkami a dětmi si postěžovala. Ten Zdeněk se nějak změnil, snad je nemocný nebo unavený. Přijde z práce, zajde na pivo nebo za kamarády, pak sedne k televizi a jde spát. Jako kdyby mě neviděl. Ani dětem nepomůže s učením. Nediv se, nechaly se slyšet kamarádky, chlapi si všimnou ledničky, až se pokazí. Dokud funguje, jsou v pohodě a nezajímá je. Pivo mají vychlazené a zásobu jídla připravenou. A ty jsi jako ta lednička. Mráz přejel Karolíně přes záda. Tak tady je ta chyba. Hluboce se zamyslela, koupila si láhev červeného vína na kuráž a než šla spát, vypila je na ex.

Fifaná vzala finýto, dyž raky sypaly vosum. Čuzla do kuchče. Tam stepoval nabobkované Zdenál v nevytiglovaný hemdě s jednú fuskó na haksně a šropi u ponku se répali v jakési šlichtě. Byl z Karuš celé štajf. Angoráky, bed'ary a kruháče pod auglama. „Karuško, snád' nési chabrus?“ „Su Zdenálku, su vyš'ávená, umundaná, ve škopku to rumpluje. Už dlóho takto klempíruju a dneska to chytlo grády. Schlamstnu nějaké paták a valím zas do betle.“ A valila. Zdenál vodlifroval šropy do základky a tumloval do hokny. Dyž naklapal z hokny curyk, hodil aji dotazník: „Karuško, nechceš s nečim helfnót?“ A scela. Naklapal do superkvelbu, ukohnil krumplovó ajntopf blču se zeleniskem a zgóml kindošům prud'árny z bódy.

Vzbudila se až v osm hodin. Nakoukla do kuchyně. Tam byl vystrašený Zdeněk v nevyžehlené košili a jednou ponožkou na noze a děti za stolem se patlali v nějaké kaši. Byl z Karolíny šokovaný. Červené oči, vřídky, kruhy pod očima. „Karolínko, snad nejsi nemocná?“ „Jsem Zdenečku, jsem unavená, utahaná a bolí mne hlava. Už delší dobu je mi tak, ale dnes je to síla. Polknu nějaký prášek a jdu si lehnout.“ A šla. „Zdeněk poslal děti do školy a spěchal do práce. Když se vrátil zpět, dokonce se zeptal: „Karolínko, nechceš s něčím pomoci?“ A chtěla. Zašel do supermarketu, uvařil v jednom hrnci bramborovou polévku se zeleninou a zkontroloval dětem úkoly.

Aji dyž vajnoš vyhučel z dózny aus a Karuš zas vařila pohodovec, netumlovala tolik s fachčením v kéru, nerychtovala už Zdenálovi hadry a kochčila enom poledňová chálku. „Ať

si máknó taky,“ hlásila si pod fiku. Dyž nemakali nebo hučeli, naflignila chabrusovó válku. Začla córat na vykecávačku s kamoškama a rajtovat na raku.

Když Karolína vystřízlivěla a byla opět v pohodě, nespěchala tolik s domácími pracemi, nechystal již Zdeňkovi oblečení a vařila jen oběd. „Ať dělají taky,“ říkala si pod nos. A když nedělali nebo měli řeči, zahrála zdravotní potíže. Začala chodit na drby s kamarádkami a jezdit na kole.

Za metr nahodil aji Zdenál pohodovec, hormón zafachčil a zaséc byl nabuzené. Luftové lóbance převexloval na francózáky. Fusec v hypnobedně čenžnul za šmajchl a lupačku. A v Karuš začl merčít kocóra aji bez našminkovaný fasády. A dyž dneska valí Zdenál curyk z háčka, háže Karuš drát, jaké cajky má kaufnót v kvelbu.

Do měsíce se dostal do pohody i Zdeněk, hormony zapracovaly a opět byl natěšený. Z naznačených polibků se staly francouzské. Fotbal v televizi se nahradilo mazlení a milování. A v Karolíně začal vidět kočku i bez make-upu. A když dnes jde Zdeněk z práce, telefonuje Karolíně, co má koupit v obchodě.

Zabóchla sem se v Jugošce

Só temu už dvě pětky járů, co sem byla s kámoškó na poznávačce v Jugošce. Valili sme basem a na traťůvku sme razili morgen. V Mikulovským štatlu přihópl do basu borec asi tak pět pětěk járů na tachálu. Zaševelil, že mu hókajó Jindra a vod teďka nás bude servisovat. Huba mu valila jak šlejfirce.

Je tomu už dvacet let, kdy jsem byla s kamarádkou na poznávacím zájezdu v Jugoslávii. Jeli jsme autobusem a na cestu jsme vyrazili ráno. Ve městě Mikulov přistoupil do autobusu asi padesátiletý muž. Oznamil nám, že se jmenuje Jindra a od této chvíle se bude o nás starat. Byl velmi ukecaný.

V tymtok Štatlu vegetil Žanek Štrausůj, tadyk biflil na vysočině Nikola Teslůj, týtok leně hókajó Dráva, týtok zaséc Sáva, ve štatlu Karlovac čechrujó pivsona Karlovačko a tymtok berglom hókajó Velebit a valí tam lena Paklenica a do jejího gajblu hodíme taky čuz. A dyž sme gómali, že už bude chvílec klides, nahodil hantec vo lapání bronza, ozónový lochně, vo počágru nebo vo chálce.

V tomto městě žil Johan Štraus, tady studoval vysokou školu Nikola Tesla, tato řeka se jmenuje Dráva a tato zase Sáva, ve městě Karlovac čepují pivo Karlovačko a tyto hory se jmenují Velebit, teče tam řeka Paklenica, jejíž údolí také navštívíme. A když jsme mysleli, že bude chvíli ticho, rozhovořil se o opalování, ozonové díře, o počasí nebo o jídle.

Ve štatlu Nin kósek vod štatlu Zadar nás Jindra nadirigoval do apartmánových cimer a hodil páru. Mórgen skamasi přiklapal, nasáčkovali sme se do basu a valili na vélet. Celé deň do nás klavíroval fůru storek, gómek aji numer. Po věči zaséc hodil páru. Nikdo negómál kam, nikdo negómál proč.

V městečku Nin nedaleko města Zadar nás Jindra nasměroval do apartmánů a vypařil se. Ráno odkudsi přiběhl, nastoupili jsme do autobusu a jeli na výlet. Celý den nás zásoboval spoustou příběhů, vědomostí a čísel. Po večeri se zase vypařil. Nikdo nevěděl kam, nikdo nevěděl proč.

Dyž nekdo hodil dotazník, nevyvalil nic. Házeli sme smuténku, takové sympoš a nebalil nás. A takto vodsypával deň za dněm. Mórgen po chálce vélet, věča v pět odpo a potym kópačka. No bez Jindry. Špicové dni, nebál věčinó modré, teplotechna, no žádné pařáky.

A když se jej někdo zeptal, neprozradil nic. Byly jsme smutné, takový sympaťák a neměl o nás zájem. A takto ubíhal den za dnem. Ráno po jídle výlet, večere v pět a pak koupání. Ale bez Jindry. Krásné dny, většinou jasno, teplo ale žádné pařáky.

Deň před víkem této špicové dovči sme vpluli do bagančat, do báglu mázli butelu s vasrůvkó a hodili směrovku do zakonzervovaných berglů, kerým hókajó Paklenica. Bačuje tu těžká sahara, akorát v hrubým gajblu valí přes grymle lena Paklenica, kerý tu na cedulách hókajó nóbl "Paklenica river". Byly sme s kámoškó natěšené, že Jindra poklape s nama. Ale né. Že poklape finišové na víku lajny. A tak sme akorát špekulirovaly, keho tu má natajno. No nic sme nevygómaly.

Den před koncem této skvělé dovolené jsme si obuli pořádné boty, do batohu strčili láhev s vodou a zamířili do chráněných hor, které se jmenují Paklenica. Panuje tu velké sucho, jen v hlubokém údolí se valí přes kameny řeka Paklenica, kterou tu na poutačích nazývají vznešeně „Paklenica river“. Těšili jsme se s kamarádkou, že Jindra půjde s námi. Ale ne. Že půjde jako poslední na konci řady. A tak jsme jen spekulovaly, koho to tu zatajuje. Ale na nic jsme nepřišly.

Len aji bergle a grymle vokolo nás byly paradajsový. Eště nikdy v lajfce sem neco takovyho nezgómila. Dva kilce před finišem štreky sem zgómila na grymlách sajtnu přčí. No rohatec mě to visel. Čuměla sem na ně, zapackovala a hodila kostru kántry. Nic moc pecka, enom trocha malinovky. No zkésly sme tam náké tajm, než malinovka s helfkó šňuptychla hodila stopku. V haksně répalo a tak sme klapaly langzam. Za čtvrt hoďky nás doštychl Jindra. Na sólovku, bez kocóra.

Řeka, hory a skály okolo nás byly nádherné. Nikdy v životě jsem něco takového neviděla. Dva kilometry před koncem trasy jsem uviděla na skalách skupinu koz. Čert mi to byl dlužen. Hleděla jsem na ně, zakopla a praštila sebou na zem. Nic moc rána, jen trochu krve. Ale zdržely jsme se tam nějaký čas, než krev s pomocí kapesníku přestala téct. Noha bolela a tak jsme šly pomalu. Za čtvrt hodiny nás dohnal Jindra. Sám, bez ženské.

Dyž zgóml, vo co fičí, vynoroval z mošny vatůvku a peroxid a vypucoval mě ten šrám. Hercna mě začala rumplovat, v jeho kolkách bylo neco šalinovýho. Zaševelil, že mne lapne za pazóru, aby se mě lepšéc šnekovalo. Bafla sem ho teda za pazóru a byla sem z toho tak špicově naladěná, že sem na répání v haksně nehodila ani vzpomínačku. Takové radovanec na mě hópl snáď po dvouh pětkách jářů. Nemám v merku, kadyma sme klapali, enom ten radovanec. Doklapali sme k basu. Jindra zrechnoval svý turistáky, nasáčkovali sme se do basu a razili na traťůvku.

Když uviděl, co se stalo, vytáhl z batohu vatu a peroxid a vyčistil mi ránu. Srdce se mi rozbušilo, v jeho prstech bylo něco elektrizující. Nabídl mi, že mne vezme za ruku, aby se mi lépe šlo. Vzala jsem ho tedy za ruku a byla jsem z toho tak unesená, že jsem si na bolest v noze ani nevzpomněla. Takovou radost jsem nezažila snad dvacet let. Nepamatuji si, kudy jsme šli, jen tu radost. Přišli jsme k autobusu. Jindra spočítal své turisty, nastoupili jsme do autobusu a vydali se na cestu.

V Ninu sem hodila somr, aby po věci Jindra hodil repete čuz na muj šrám. Doklapal a dovalil novodurové flastr. A šalinové mazec valil repete. „Tvý kolky só tak fajnový a hajcujó“, špitla sem. „Gómu“, rozhodil kótky Jindra, „gróňé špicově“, zašveholil a dal si vodlet. Byla sem z něho aus, těžké radovanec a chmurka v holpecu.

V Ninu jsem poprosila, aby se po večěři Jindra ještě jednou nepodíval na mou ránu. přišel a přinesl novou náplast. A elektrizující pocit se opakoval. „Tvé prsty jsou tak jemné a hřejí“, špitla jsem. „Já vím“, usmál se Jindra, „spi sladce“, dodal a odešel. Byla jsem z něj celá pryč, obrovská radost a smutek dohromady.

V šlusové deň sme měli volnoběh. Po věci sme se nasáčkovali do busu a vzali dráhu. Jindra každému zahemžil klepetem a mně k temu vysadil lóbanec. Nemám už v merku, jak sem doklapala na domášov. Ten radovanec v hercně hajcoval eště čtyry metry. Můj staré to zapsal, no gómal, že to uvařila atmoška v Jugošce.

Poslední den jsme měli volno. Po večěři jsme nastoupili do autobusu a ojeli. Jindra každému podal ruku a mne navíc políbil. Nevím už, jak jsem se dostala domů. Ten pocit v srdci mne hřál ještě čtyři měsíce. Manžel si toho všimnul, ale myslel, že to způsobila atmosféra v Jugoslávii.

Metry hrnuly a do hercny nastepovala tóha dat si s Jindró scuka. Nasmykovala sem do cestovky a škemrala o fónyho numero. Ze startu nechceli šplíchnót. Tak sem mázla do placu storku vo šrámu a že bych chcela Jindrovi hodit děkovanec. Nahodili soráč a šplíchlí.

Měsíce utíkaly a v srdci se zrodila touha setkat se s Jindrou. Zašla jsem do cestovky a poprosila o telefonní číslo. Zpočátku nechtěli říct. Tak jsem jim vyprávěla o svém zranění a že bych chtěla Jindrovi ještě poděkovat. Omluvili se a prozradili.

Tédeň odvalil do kopru a já sem házela sicnu v kéro na Lesné u Jindry a jeho stařky. Rozklepaná vod radovanca. Hodila sem mu repete děkovanec za zaflastrovanó hnátu. Dyž byla stařka v kuchči, šplíchlá sem mu, co uvařil v mojé hercně. A že bych měla tóhu semo tamu uvařit nějaké lauf. „Soráč“, zašveholil Jindra, „helfnul jsem v Jugošce hafo hajfám. Nekerém sem vysadil kysanec, druhé sem lapl za pazóru, iném rozhajcoval hercnu. To se tak nekdy semele. No toto všeccko musí zvostat zaparkovaný v Jugošce.

Uběhl týden a já jsem seděla v bytě na Lesné u Jindry a jeho ženy. Rozechvělá radostí. Ještě jednou jsem mu poděkovala za ošetřenou nohu. Když byla manželka v kuchyni, prozradila jsem mu, co vyvolal v mém srdci. A že bych toužila občas zajít na rande. „Promiň“, dal se slyšet Jindra, „pomohl jsem v Jugoslávii mnoha ženám. Některé jsem políbil, jiné vzal za ruku a dalším rozehrál srdce. To se někdy stane. Ale toto všechno se musí ponechat v Jugoslávii.

Tady sme ve Štatlu a to só dva vály. Dyž je prokvrdláš, kózlo Jugošky se vypaří a k tobě na Moravskó hródu přišontá další chmurka. Neházé šak smuťku, fósaté ninské anál šrajbčí: Kdo už kempoval v Ninu, aspoň jedná naklape curyk.“

Tady jsme v Brně a to jsou dva světy. Když je promícháš, kouzlo Jugoslávie se rozplyne a k tobě na Moravu pozvolna přijde smutek. Nebud' však smutná, ve staré ninské pověsti se říká: Kdo už v Ninu byl, alespoň jednou se tam vrátí.“

Kotrmelec

Bylo to na radovancu vajnoša v Znojmeccu. Nebál modré, zoncna rumplovala, no nevařila hicnu. Sicnil sem na lavce na Dolním placu a brélil na borce a borky, co se vometali vokolo trinkbódek a futrbódek. Na place před kirchnó vyřvávala muzála betálný vály. Naráz skamasi doklapala vysmátá koc a hodila sicnu na moju lavku. Špicově ufachčený štylko, mustrový mirošovice, bez šprndy, špuntiska vod kyblů jí cóhaly přes tričmena.

Bylo to na vinobraní ve Znojmě. Obloha modrá, slunce svítilo, ale nebylo horko. Seděl jsem na lavičce na Dolním náměstí a pozoroval lidi, kteří procházeli mezi stánky s nápoji a jídlem. Před kostelem hrála hudba hezké písně. Najednou odněkud přiběhlo usměvavé děvče a sedlo si na mou lavičku. Pěkné tělo, vzorové míry, bez podprsenky, bradavky byly vidět přes tričko.

Nahodil jsem smělca a vylóskl tázanec, vodkad' doklapala, a co hóká na Znojmecc aji na vajnošské radovanec. Pantem mlela špicově. Domákl sem se, že bóchá grymlologem a zrovna v tentok metr v gajblu Dyjský leny. Mózuje tam a vyštrachává spešl grymle. Tymple, kde je vymákla, začmrdlikává na geologické mapáč. Mózuje sama, nemá žádný fedry, kóří judo.

Osmělil jsem se a zeptal se, odkud přijela, a co říká na Znojmo a na vinobraní. Huba jí jela skvěle. Dozvěděl jsem se, že pracuje jako geoložka a tento měsíc zrovna v údolí Dyje. Prochází tudy a hledá určité horniny. Místa, kde je našla, zakresluje do geologické mapy. Chodí sama, nebojí se, ovládá judo.

Pohodová koc, baj voko třicet járů na krku. Vylepili sme se do Muzejky. To je nálevna u muzála nad Dyjským gajblem, kde nebyla hustopeč. Dali sme splka vo ní, vo mně aji vo Znojmeccu. Hodili sme nekolik cajdáků a potym córali po štatlu mezi fetingrama haluza v haluzi. Dyž raky vodrumplovaly novodurové deň, čenžli sme fónyho numera a hodili domášov.

Pohodová ženská, asi tak třicetiletá. Navštívili jsme Muzejku. To je restaurace u muzea nad údolím Dyje, kde nebylo mnoho lidí. Pokecali jsme o ní, o mně i o Znojmě. Zatancovali jsme si a pak jsme se procházeli po městě mezi opilcema a drželi se za ruce. Když hodiny odbily nový den, vyměnili jsme si telefonní čísla a šli domů.

Potým mě vyšumněla z budky. Rozdýchával sem hoknový serpentýny, na kocóry sem nebyl naladěné. Ze startu nažhavila drát vona. To už byl jařin, na baumáloch lupeně, venku teplotechna. Valí pré na služebku do muzálu ve Znojmece, a esi by mohla v mojí chajdalópce dvakrát vydurchčít. Ušpóruje tak za hotelovó cimru. Hodil sem slibotechnu, že tutáč. Po tédnů doharcovala na chajdalópku a dvakrát se tam s mojó helfkó vydurchčila. To byl mazec. Třetí deň se vypařila. Eště že je chajdalópka vylepená půl kiláku vod šlusový štatlový bódy. Barákový rašple by měly hnedka vo čem plkat.

Pak jsem na ni pozapomněl. Řešil jsem pracovní problémy a na ženské jsem neměl náladu. Jako první se ozvala ona. To už bylo jaro, stromy olistěné a venku teplo. Jede prý na služební cestu do znojmského muzea, a jestli by mohla v mojí chaloupce dvakrát přespát. Ušetří tak za hotel. Slíbil jsem, že ano. Za týden přijela na chaloupku a dvakrát tam s mojí pomocí přenocovala. Skvělý zážitek. A třetí den zmizela. Ještě že je chaloupka vzdálená půl kilometru od posledního městského domu. Domovní drbny by měly hned o čem kecat.

Ufachčili sme z teho jednojárové laláčové rituál. Na každé jařin doklapala na služebku, dvakrát se s mojó helfkó vydurchčila a valila pali. Nikdá sme nehodili drát, nikdá sme neodlifrovali čumkartu ani líbezbrif.

Udělalí jsme z toho každoroční příjemný rituál. Každé jaro přijela na služební cestu, dvakrát s mojí pomocí přespala na chaloupce a zmizela. Nikdy jsme si netelefonovali, nikdy neposlali pohlednici ani dopis.

Překulilo se pět járů, jařin pali a kocóřisko nedoklapalo. Snáď nejaká serpentýna? Vyštrachal sem její fónyho numero a hodil drát. První aji šlusové. Ale co to? Už žádné lohec a lechtačka u hercny, no chmurkové hantec. Zhlásila, že natrefila na echt pámbíčkářa, keré ju zlomil a hókl svaté recht, vo co v lajfce valí. No narval jí teda do štrycle betálný šutry. Radovanec z lávstory je krén, šmajchl aji šukačka taky levingston. Uvařit svišť'a a finýto. Doklapala na zpovídačku a konópek v černym mantlu hókl, že všecky její levoty valijó do kopru. Vod teho tajmu krótí mustrovó lajfku v holpecu s Velkým i Malým kilošem.

Uběhlo pět let, jaro bylo pryč a děvče nepřijelo. Že by nějaký problém? Vyšťoural jsem její telefonní číslo a zavolal. Poprvé a naposledy. Ale co to? Již žádný smích a radost, ale smutná řeč. Oznámila mi, že potkala silně věřícího člověka, který ji přesvědčil a sdělil svatou pravdu, o čem ten život je. No nakecal jí tedy neskutečné věci. Radost z lásky je špatná, mazlení i sex také špatné. Počít dítě a hotovo. Zašla ke zpovědi a kněz jí sdělil, že všechny její hříchy jsou odpuštěny. Od té doby žije příkladným životem společně s Bohem a Ježíšem.

Jak lapnót koc

Přelóskal sem na netu textůvku „Jak lapnót borca“. No byla lautr mimo. Dyby koc takto balila borca, mohla by vod ně akorát vyfásnót pár na čuňu. A tak sem hodil do placu, že našrajběim textůvku „Jak lapnót koc“. Aby aji uťáplí týpci z lonta gómali, jak to vodsépá u nás v Brnisku. Ze startu musíme nahodit myslivnu, eši chcem koc enom jednó vyklepat nebo chcem trvalku. V tem je rozdíl jak sviňa.

Přečetl jsem na internetu text "Jak sbalit kluka". Ale byl úplně mimo. Kdyby dívka takto balila kluka, mohla by od něj akorát dostat pár facek. A tak jsem se nechal slyšet, že napíši text "Jak sbalit dívku". Aby i nesmělý mladíci z venkova věděli, jak to chodí u nás v Brně. Na začátku si musíme rozmyslet, jestli chceme dívku na jednu noc nebo na stálo. V tom je velký rozdíl.

Koc na šmajchl klofnem levó zadní na diskošce. Tam naklapó většinó ty povolněší s betálnó kostró a láčovým ciferníkem. Volepíme žanky a plandavó hemndu, kožárny už nefrčijó. Do chlebárny šópnem amikovský žváro. Vyšpiznem sjízdno koc a nahodíme čekárnu, než budó vařit cajdák. Potem pro ňu vystartujem. Ale bacha, aby tam neměla borca, to bysme mohli kópit jednu do ryngle. Dyž vodpluje rukavica voplodňováků, pískneme, že máme před bódó káru a esi by se s nama netrhla. Dyž nám vysadí kopny, prubnem inó.

Dívku na užití ulovíme snadno na diskotéce. Tam přijdou většinou ty povolnější s dobrou postavou a hezkým obličejem. Oblečeme si džíny a volnou košili, kožené bundy již nejsou v módě. Do pusy vložíme americkou cigaretu. Vyhlídneme si "použitelnou" dívku a počkáme, než začnou hrát pomalou skladbu. Pak si pro ni zajdeme. Ale pozor, aby tam neměla přítele, to bychom mohli dostat přes hubu. Když proběhne pět pomalých tanců, řekneme, že máme před budovou auto a jestli by s námi neodešla. Když nám dá kopačky, zkusíme jinou.

Koc na lajf trhnem néspíš v hokně. Nepalme za nejakým betálným šnyclem s ksichem jak miss, ta může byt už těžce jetá. Nélepčí pro lajf só baby s normoš kostró a ciferníkem. Dyž na takovó natrefíme, hodíme zvadlo do kafca nebo na prohóz. Hlavně žádné kvalt na lupačku. Až se do nás zabóchne, zemele se to samo. Při baličce koc na lajf mužeme zabrósit semo tamo na sólovku aji na diskošku prolufťovat dóznu. Ale bacha, aby se teho tá koc nedomákla. To by byl malér, tolik tédnů v čudu! Tak borci z lonta, s tym, co sem vám tu natlókl do škopka, můžete nasmykovat balit kocóry do Brniska.

Dívku pro život seženeme nejspíš v zaměstnání. Nechtějme příliš hezkou dívku s obličejem jako miss, ta může být už sexuálně opotřebovaná. Nejlepší pro život jsou dívky s normální postavou i obličejem. Když takovou objevíme, pozveme ji do kavárny nebo na procházku. Hlavně žádný spěch na sex. Až se do nás zamiluje, půjde vše samo. Při hledání dívky pro život si můžeme zajít občas i na diskotéku provětrat hlavu. Ale pozor, aby na to ta dívka nedozvěděla. To by byl malér, tolik týdnů promarněných! Tak pánově z venkova, se znalostmi, které jsem vám zde sdělil, se můžete vydat balit dívky do Brna.

Dódova bódka

Náš dóda měl maló bódku mezi baumálama v koménské kolóniji répačů v hródě. Dycky, dyž jeho stařka spustila echt bóřku vo hovně, zbalil kramle a zašil se do tétok bódky. Hodil chrupanca a dyž oskar zahučel za jobský bergle, hodil zpátečku na kér a věčinó tam byla klidotechna.

Náš dědeček měl malou chatku mezi stromy v komínské zahrádkářské kolonii. Vždy, když jeho žena spustila kravál o ničem, sbalil se a odešel do této chatky. Schrupl si, a když slunce zapadlo za jundrovské kopce, vrátil se zpět a zpravidla byl doma už klid.

Pro zichr, to dyby lapl nejakó slinu, měl v kastlu kósek cvibocha, pixlu sádliska a pod deklem v hródě lampu vajnoša, vo kerým stařka neměla šajnu. A štos polének na zahajcování, dyby byla kosa.

Pro jistotu, to kdyby na něj přišly nějaké chutě, měl ve skřini nějaký ten piškot, plechovku sádla a pod poklopem v zemi láhev vína, o které manželka neměla ponětí. A hromádku polínek na zatopení, kdyby byla zima

V tym járu byl hrubé kilián, pětka čísel bílyho sajrajtu na hródě, a tak bódka měla vod dódy vopušťák. Zgóml ju šak cajzlovské čórkař, keré se na kaltnové tajm naštatlil do Brniska. Byl to čórkař fachman, fajnově vodmachloval futra bódy a nakemponal tam. Vajnoš pod delklem nevyštrachal a tak narval do štrycle akorát cviboch se sádliskem. Šóší na hajcunk dovalil dycky z valdny kósek vodcad'.

V tom roce byla velká zima, deset centimetrů sněhu na zemi a tak chatka nebyla dědou navštěvována. Všiml jsi jí ale zloděj z Čech, který na zimní období nastěhoval do Brna. Byl to zloděj odborník, opatrně odemkl dveře chatky a nastěhoval se tam. Víno pod deklem neobjevil a tak snědl jen piškoty se sádlem. Klacky na topení si vždy přinesl z nedalekého lesa.

Nastartovala teplotechna, bílé sajrajt byl pali a tentok borec dal bódce mávačku. Dyž semka dóda naklapal, zgóml, že tadyk kdosik vegeti. Valil to prásknót chlupatém. Chlupatí bódku probantovali a za téden odlifrovali dódovi cunt, že podlevá nich čórmen čórl cajky za pět pěték kaček pade. Dóda rozhodil kótky a mávl haluzó.

Oteplilo se, sníh zmizel a tento chlápek chatku opustil. Když se přišel děda, zjistil, že tu někdo přespával. Spěchal to udat na policii. Policisté chatku prohlédli a za týden poslali dědovi zprávu, že podle nich zloděj ukradl věci (udělal škodu) za padesát korun padesát halěrů. Dědek se zasmál a mávl rukou.

Za dva járy vyšťórla dódova stařka z kastlíku glét z mléna v Karlsbádu. Šrabčilo se tam, že esi chce dóda tech svéch pět pěték kaček pade curyk, ať naklape patnáctýho ledenca do mléna

v Karlsbádu. Až odsypó raky tři hodky vodpoledňa, bude tam slez vočórovaných tymto borcem. A dyž bude mět kliku, tak mu tam tych pět pětěk pade vycálujó.

Za dva roky našla dědova manželka ve schránce dopis ze soudu z Karlových Varů, Psalo se v něm, že pokud děda chce těch svých padesát korun padesát haléřů zpět, musí přijet patnáctého ledna na soud v Karlových Varech. Ve tři hodiny odpoledne se tam sejdou lidé okradení tímto chlápkem. A bude-li mít štěstí, tak mu tam padesát korun padesát haléřů vyplatí.

Jak sem sežral flignu

Už pětku jářů vegtuju se stařkó. Normiš jak všici. Klidotechna. Semo tamo bóřená, jináč lébuňk. Stařka má placama fédry z méch donšajnovskéch válek. V tym majó kocóři gryf. A tak na mě s mó hoknovó bočmenkó ufachčily habaďůru.

Již deset let žiji s manželkou. Normálně jako všichni. V klidu. Sem tam nějaká bouřka, ale jinak pohoda. Manželka má občas strach z mých donchuánských sklonů. To ženské umí. A tak na mne s mojí sekretářkou nastrojily léčku

V deň, kdy sem dodéchal štyry pětky jářů na tachálu, mě nikdo neházel gratulovanec. Co to na mě valijó za serpentýny, vyhóplo mě v bedně. Snáď po chálce doklape stařka s vinšovancem a nejakó tó škatuló s prezentem. No nepípla ani „ň“. Šropáli zbagrovali narychtované žvanec, vodplachtily do bódy a taky nepískli ani „ň“.

V den, kdy jsem dovršil čtyřicet let, mi nikdo nepřišel popřát. Co to má znamenat, napadlo mne. Snad po jídle přijde manželka s gratulací a nějakou tou krabicí s dárkem. Ale neřekla ani ň. Děti snědly připravené jídlo, odešly do školy a také neřekly ani ň.

Nakrklé sem vodklapal do hokny. Svó háčkovó bočmenku moc nekóřím. Byla machr na hoknu, je to kocanda, no ledovka. Házela vlny kvůlivá erotickém válům, dělala můru pro každé klepec po kotlu. Prskačka by byla na pytel, bočmenku vyštrachal kdesi direktor. Fertig vál.

Naštvaný jsem odešel do práce. Svoji sekretářku moc nemusím. Je dobrá v práci, je hezká ale chladná. Zlobí se kvůli erotickým poznámkám a nadává po každém plesnutí po zadku. Zlobení se tu nemá smysl, sekretářku někde sehnal ředitel. Tak to chodí.

Dyž sem vtrukl do kanclu, bočmenka nahodila rohlík od laple k lapli a hókla vinšovanec. Na fleku sem se vyladil do plusu. Najedno mě hokna betálně štyngčila. Po poledňový chálce zajódrovala bočmenka, že je old počágro a já vařím nargle. A esik nehodíme malé décháňkové veget v kafcu?

Když jsem vešel do kanceláře, sekretářka se usmála od ucha k uchu a popřála mi. V tu ránu se mi zlepšila nálada. Najednou mně práce "voněla". Po poledním jídle zahlaholila

sekretářka, že je hezké počasí a já mám narozeniny. A jestli neuděláme si malou oslavu v kavárně?

Po levý chálce v hoknový žrádelně by bodla melta s maltó, A točijó tam zmkzu z jahod'álů. Betálné zvonek, zahlásil jsem. A tak sme sbalili kramle z kanclu a hodili sicnu v kafcu. Místo melty s maltó šak dovalil pinkl lampu červa a zmrzku čenžl za salcnové štangličky. Betálná atmoška. Špicově sme si pokecali. Do včílška jak nikdy.

Po nic moc jídle v podnikové jídelně by přišla vhod káva se šlehačkou. A mají tam jahodovou zmrzlinu. Skvělá informace, řekl jsem. A tak jsme odešli z kanceláře a sedli si do kavárny. Místo kávy se šlehačkou přinesl ale číšník láhev červeného a zmrzlinu zaměnil za slané tyčinky. Byla tam skvělá atmosféra. Skvěle jsme si popovídali. Jako nikdy doposud.

Cólovačku vzala bočmenka na sebe. A nahodila válku, abysme se už trhli z hokny. A přihodila lehké zvadlo na kér, kde vegetí na sólovku. Plašila se mě jahoda. Takové veksl. Na kéro sme do sebe kopli pár štampeců medůvky.

Útratu vzala sekretářka na sebe. A navrhla, abychom se již nevrátili do práce. A opatrně mne pozvala do bytu, ve kterém žije sama. To bylo vzrušující. Taková změna. V bytě jsme vypili několik skleniček medoviny.

Chvilec sme hantýrovali, potem hodila koc špiz na raky. Pípla, že vedlevá v cimře má pro mne další překvápko a že to valí narychtovat. Ať se narychtuju taky. A voklapala do šmajhcimry. Byl sem celé vyrajcované a tak sem nebral fištrón. Scasnoval sem vohoz a hépl do foteláča enom v tričmenu a slipáčách.

Chvilku jsme si povídali, pak se podívala na hodinky. A řekla mi, že vedle v pokoji má pro mne další překvapení a že to jde připravit. Ať se připravím taky. A odešla do ložnice. Byl jsem tak vzrušený, že jsem ztratil zdravý rozum. Shodil jsem oblečení a sedl jsem si do křesla jen v tričku a ve slípech.

Naráz se vodmachlovaly futra do šmajhcimry, z nich vyplachtila bočmenka s zamašlovanó šochtló a moja stařka s dortiskem na talclu. Bočmenka se tlemila a stařka čučela jak ratyša vyvalená z hródy. A místo radovanca byla bóřená. Rači sem zbalil kramle. Už je to pár metrů, jár valí do finiša, velké radovanec na krku a stařka to eště nerozhodila. A bočmenka hantýruje tuto storku kemům po celým štatlu. Může si to lajsnót, direktor nad ňu přiheftnul vochranou perut'.

Najednou se otevřely dveře do ložnice, z nich vyšla sekretářka se zabalenou krabicí a moje manželka s dortem na talíři. Sekretářka se usmívala a manželka hleděla jako vyoraná myš. A místo oslavy byl kravál. Radši jsem utekl. Už je to pár měsíců, rok končí, blíží se vánoce a manželka mi ještě neodpustila. A sekretářka vypráví tento příběh přátelům po celém městě. Může si to dovolit, ředitel nad ní drží ochrannou ruku.

Proč v Brnisku hókajó šalina a né tramvaj?

Vyštrachal sem nekolik gómek vo tym, proč se v Brnisku hantýruje "šalina":

Vyšťoural jsem několik názorů na to, proč se v Brně říká "šalina"

1/ V járu 1869 razil na traťůvku mezi Brniskem a Kénikem novodurové glajzové vágn, keré za sebó vláčely dvě nebo štyry hajtry. A kvulivá temu, že po hajtrách na štrece zvostávaly kobáče, pérovali borci z Rakós tétok štrece "Scheisse linie". V cajzlovským hantecu temu šplíchnó "hovnová dráha". A tutok "Scheisse linie" převexlovali borci ze Štatlu ze startu na "šajlinie" a potom na "šalinu".

V roce 1869 vyjel na cestu mezo Brnem a Královým Polem nový kolejový vůz, který táhli dva nebo čtáři koně. A protože po koních zůstávaly na cestě lejna, říkali brněnští němci této trati "Scheisse linie". V češtině to znamená "hovnová dráha". A tuto "Scheisse linie" změnili Brňáci na "šajlinie" a pak na "šalinu".

2/ Ze startu byly kastle oltových glajzových vágnů ufachčeny z holcnových desek. Mělo to ranu jak šalung na betón. V rakóském hantecu temu hókali "Schalung linie" a borci ze Štatlu ubóchli vexl na "šaliny"

Z počátku byly karoserie starých tramvajů vyrobené z dřevěných desek. Vypadalo to jako bednění na beton. Rakušané tomu říkali "Schalung linie" a Brňáci toho udělali "šaliny"

3/ Když vod glajzových vágnů vodmázli hajtry a nad glajzama našpónovali šalinové drát, pérovali temu borci z Rakós "Elektrische linie". A tutok "Elektrische linie" převexlovali borci ze Štatlu ze startu na "šelinie" a pozděc na "šalinu".

Když od tramvajů odpojili koně a nad kolejema našpónovali elektrický drát, říkali tomu brněnští němci "Elektrische linie". A tuto "Elektrische linie" změnili Brňáci z počátku na "šelinie" a později na "šalinu".

4/ Na předním plácku oltových glajzových vágnů házel stojku Schallkapitän, keré bimbál na malé zvonec, aby nekeho nezramovali. Bimbat na zvonec se hantýruje v Rakósku "schallen". A borci ze Štatlu pérovali temu vágnu, co furt bimbá, "šalina".

Ne přední plošině starých tramvajů stával Schallkapitän, který zvonil na malá zvonec, aby nikoho nepřejeli. Zvonit na zvonec se řekne v rakouské němčině "schallen". A Brňáci říkali tomu vozidlu, které pořád zvoní "šalina". (Pozn: schalen = zníti, hlaholiti)

5/ Kraválu hókajó v Raichu Schall a štrece die Linie. A dyž to dáme do kupy, je z teho Schall-linie, teda šalina.

Hluk se řekne německy Schall a linka die Linie, když to spojíme, dostaneme Schall-Linie, tedy šalinu.

6/ Ešče před První hródovó mixnó dosmykoval do Štatlu drotár Šaňo vod Prešpurka. Dyž zgóml glajzové vágn, vypleščil baterky. Bylo to névěčí žihadlo, na kerý v lajfce natrefil. A zahlásil: "Hen tá mašina idě ako šialená!". A vod tego járu borci ze Štatlu pérújó té mašině, co idě ako šialená, "šalina".

Ještě před První světovou válkou přivandroval do Brna drotár Šaňo z Bratislavy. Když uviděl tramvaj, vytřeštil oči. Bylo to nejrychlejší vozidlo, se kterým se v životě setkal. A zvolal: "Henta mašina idě ako šialená!". A od toho roku se v Brně říká té mašině, která jede jako šialená, "šalina".

7/ Šalinu máme ve Štatlu jak na glajzách, tak v drátech ve vandnách aji nad ulicama. Tam, kde šplíchl konópek z Práglu v oltových járech, že "cestuje elektrickou" a v Prešpurku, že "ide električkou nebo elinou", hantýroval borec z Brna, že "razí šalinó".

Šalinu máme v Brně jak na kolejích, tak v drátech ve zdech a nad ulicemi. Tam, kde řekl za starých časů Pražák, že "cestuje elektrickou", Bratislavák, že "ide električkou nebo elinou", řekl Brňák, že "razí šalinó".

A před konečnó ešče jedna lohecová storka z lajfu:

Na Moraváku hází stojku borec se svištěm v golfáču. Vokolo valijó šaliny a najednó začne kindoš hulákat: "Tavaj, tavaj!" Fotr na to: "To není tramvaj Pájo, to je šalina. Tramvaje majó v Práglu. A ty nésó tak vymakaný, jak tytok naše šaliny."

A ještě před koncem jedna úsměvná historka ze života:

Na Moravském náměstí stojí muž s dítětem v kočárku. Okolo jedou tramvaje a najednou začne dítě pokřikovat: "Tavaj, tavaj!" Otec na to: "To není tramvaj Pájo, to je šalina. Tramvaje mají v Praze a ty nejsou tak dokonalé, jako tyto naše šaliny."

Vostrov lébuňku

Kdesik v centru Lóže klidesu je vyplácé vostov, kerýmu hókajó Vostrov lébuňku. Tadyk vysmykovali borci a borky z pogrilkových serpentýn betálnó flignó. Negrilujó se jak na Moravské hródě, dyž se do sebe zabóchnó nebo ufachčijó kindoša. Stypluje je astrolog s helfkó komplá.

Kdesi v centru Tichého oceánu leží ostrov, který se nazývá Ostrov štěstí. Zde vybruslili muži a ženy z manželských problémů novátorským řešením. Neberou se jako na Moravě, když se do sebe zamilují nebo si udělají dítě. Dá je dohromady astrolog s pomocí počítače.

Dyž má borka na hrbu dvacet járů, vyštrachá jí astrolog borca, co má čtyry pětky járů na tachálu. Takové borec je už prosmékané lajfkó a borce helfne se startovačkó. Ubóchnó dva sviště a tym zalepijó befel věšek vostrova. Až začnó kindoši v bódě futrovat ánung do štrycle,

astrolog jim vymákne foch, keré jim bude recht a pro mutru vysonduje hoknu, kerá jí šikne. A borec jí helfne lapnót start. Po vodplutí dvóch pěték járú lajfky v holepcu je roztyplujó.

Když má děvče dvacet let, vybere mu astrolog čtyřicetiletého partnera. Takový muž je již protřelý životem a dívce pomůže ze startem (do života). Zplodí dvě děti a tím splní nařízení představitelů ostrova. Až se začnou děti učit ve škole, vybere jim astrolog obor, který bude pro ně dobrý a pro mámu zjistí zaměstnání, které jí bude vyhovovat. A muž jí pomůže uchytit se v něm. Po uplynutí dvaceti let je rozvedou.

Koc má včil na hrbu čtyřycet járú a astrolog jí vyštrachá novodurovýho mlad'ocha nabíječa dvě pětky járú na tachálu. Voba majó slinu na lupotechnu a tak só vytlemení. Astrolog borcovi vymákne hoknu a novodurová stařka mu helfne s hoknovó startovačkó. No a na kindošé majó vod véšek vostrova vysazenó stopku.

Žena má nyní čtyřicet let a astrolog jí vybere nového sexuálně aktivního mladíka dvacet let starého. Oba mají chuť na sex a tak jsou vysmátí. Astrolog doporučí muži zaměstnání a nové manželka mu pomůže uchytit se v něm. Ale děti mají představiteli ostrova zakázány.

Dyž má baba šest pěték járú na tachálu, znova ju roztyplujó. A s borcama se to vyvrbí sténak. Potym zalepijó všechny cechy a nahodijó směrovku k novodurovým zétřkom v lébošu. V partyji vodplachtijó na Vostrov duchen.

Když má ženská šedesát let, znovu ji rozvedou. A s muži se to stejné. Potom splatí všechny dluhy a orientují se na nové šťastné zítřky. Společně odletí na Ostrov důchodců.

Borci a borky z Vostrova lébuňku provegetijó betálnó lajfku nacváklo radovancem. Astrolozi makajó špicově a tak pogólkový serpentýny hlásijó maloměrice, hoknový serpentýny taky. A žádný duchny tam nevopruzujó. Staří medvědi šest pěték járú plus só natěšení na Vostrov duchen, na novodurové kamoše aji na další láčové lajf nebo lávstory.

Snová lébna. Hnedka bych vařil vinš vodsvištět tam. No fóknót na tento ostrov, to je pasovka.

Muži a ženy z Ostrova štěstí prožijí skvělý život naplněný radostí. Astrologové pracují skvěle a tak manželských problémů je minimum a pracovních také. A žádní důchodci tam neotravují. Lidé starší šedesáti let se těší na Ostrov důchodců, na nové kamarády i na příjemný život nebo na zamilované románky.

Ideální život. Hned bych si přál tam odletět. No emigrovat na tento ostrov je nemožné

Jednó za metr naklapó natěšený novodurový duchny na leťák. Nasáčkujó se do éra a vodplachtijó na Vostrov duchen vylepené v Lóži klidesu uživat si gebírové lébuňk. No nedoplachtijó tam. V éru jim pingl dotlačí šlusovó chálku a šláftruňk. Až všici zalomijó, vodmachluje se rygl na vaně éra a všici zahučijó do vasru. A kelcnový fišle si pošmáknó.

Jednou za měsíc se dostaví nedočkaví důchodci na letiště. Nastoupí do letadla a odletí na Ostrov důchodců ležící v Tichém oceánu uživat si zaslouženého odpočinku. Ale nedoletí tam. V letadle jim číšník podá poslední jídlo a uspávací nápoj. Až všichni usnou, otevře se uzávěra na břichu letadla a všichni spadnou do vody. A žraloci si pochutnají.

Na Vostrově dušen se placatí enom jedna bóda se superkomplem a pár vymakaných vigvamů, v kerých vegetí malá sajtna ajťáckých borců. Tyto borci bastlí na komplech fejkový radovancový emailový cundy, čumkarty, blixny, empiny a videa. A lifrujój je pozvostalém na Vostrov lébuňku. Ve finišu odlifrujój cund, že ten keré kema vodklapal tlačit mraky.

Na ostrově důchodců se nachází jen jeden objekt se superpočítačem a několik moderních domků, ve kterých žije malá skupina homosexuálních počítačových odborníků. Tito muži vytvářejí na počítačích fiktivní radostné zprávy, pohlednice, fotografie, empétrojky i videa. A posílají je pozůstalým na Ostrov štěstí. A na závěr odešlou zprávu, že ten a ten člověk zemřel.

Tak a už ste zgómli všecko. No dybyste nekóřili mapu, byla by to suprová domovina.

Tak, a už víte vše. No a kdybyste nevěděli, oč tu kráčí, byl by to dokonalý domov.

Žankovy šify

Anča s Žankem ufachčili gólku. Žanek hoknil kréčiřem. Měl fešný fasádu. No v betli móňa a to byla pro Anču špicovka. Hokna mu zaséc šla švunkem pod pazóry. A Anča se tym camrala dycky, dyž vymákla nastražený ovary. Za pár járů vrhla dva datle a potem servisovala všechny tři. Dokavad' lifrovala šropy do kindošsky bódky, bylo všecko v rychtyku. Makačky s nima hafo a na békoviny žádné tajm. No dyž rybízci naklapali do základky a začal se jim plašit hormón, už neposkakovali mutře furt za cemrem. A tak Anča měla víc v merku Žanka. Kréčiřský války moc nekóřila, no začla špizovat, esi Žanek nečumí místo na hadry a nitě do cajtunků na holý koc nebo neháže nějakó oblbovačku na ajsku a fésu. Vyšmírovala kulový. No jeden valčík přeci štyngčil levotó.

Anička s Jendou se vzali. Jenda pracoval jako krejčí a byl hezký. Ale v posteli jako zpomalený film a to bylo pro Anču skvělé. Zato práce mu šla rychle od ruky. A Anička se tím chlubila, kdykoliv našla uši ochotné naslouchat. Za několik let porodila dvě děti a pak se starala o všechny tři. Dokud vodila děti do školky, bylo vše v pořádku. Práce s nimi byla spousta a na nějaké hlouposti nebyl čas. Ale když hoši začali chodit do základní školy a blížila se puberta, tak je již neměla pořád za zádama. A tak víc sledovala Jendu. Krejčovně moc nerozuměla, ale začala se dívat, jestli Jenda nehledí místo na látky a nitě do časopisů na nahé ženské nebo neoblbuje nějaké na ICQ či facebooku. Ale nezjistila nic. Ale jedna záležitost byla přece podezřelá.

Každó středu po poledni zhasl Žanek stehmašinu a vodklapal do jungšálskýho šifovýho klubu. Anča nahodila majzla. Co to na mě vaří za flignu, dyť negóme házet plaváčka? Nebalí tam babáče? Sbalila se a mazala na špiz do šifbódy. Vysondovala tam kulový. V šifbódě makali samí borci. Pucovali a remontovali keně aji fišlašský šify. A Žanek córal mezi nima, házel cuntý aji gryfy. Semo tamo lapl do pazór náké ten vercajk a nějakymu konópkovi aji helfl. A všeci mu házeli děkovanec.

Každou středu odpoledne vypnul Janda šicí stroj a odešel do mládežnického kanoistického oddílu. Anička zpozorněla. Co to na mě hraje, vždyť neumí ani plavat. Nebalí tam ženské?

Sebrala se a vyrazila na výzvědy do loděnice, ale nezjistila nic. V loděnici pracovali sami chlapi. Čistili a opravovali kánoe a rybářské lodky. A Jenda procházel mezi nimi, dával rady a ukazoval postupy. Občas vzal do rukou i nějaké náradí a nějakému mládenci i pomohl. A všichni mu za to byli vděční.

Anča hodila hantec s fýró klabu a ten hókl, že Žanek je machr na šify a že pro klab bastlí šifové cajky z hader. A z šuflete vytahl všelijaký gléty a noty. V tymto járu kópili druhé flek za rajtování s šifama mezi pryglama na Moravský hródě. A Žanek v klabu fachčí bočmenem fýry. No pro Anču to byly enom cancy vo hovně. Místo aby aufpasoval svoje puboše, keří mě vopruzujó a huntujó mně karfiól, servisuje Žanek jungšále vod jiných borců! Temu ufachčím šmytec!

Anička se dala do řeči s vedoucím klubu a ten říkal, že Jenda je odborník na lodě a pro oddíl vyrábí součásti lodí z látek. A z šuplíku vyndal různá osvědčení a diplomy. V tomto roce se umístili na druhém místě na Moravě v lodním slalomu. A Jenda pracuje v oddíle jako zástupce vedoucího. Ale pro Aničku to byly jen plané řeči. Místo aby se staral o své pubertáky, kteří mne štvou a ničí mi mozek, stará se o mladíky od jiných chlapů. Tomu udělám konec.

A byla bóřená. Anča dala Žankovi volenku. Já nebo šify! Nikdá v kupě! A nevychladla. Žanek z toho musel nějak vybruslit. A tak vodlifroval šifařkýho bočmena do kopru a do šifbódy už neklapal. Nahodil chmurku, no místo servisu svých pubošů se račí répal v hródě nebo čuměl na bednu. Anča byla zaséc v lébošu. Žanek na raně, ušpórovala nějaké love za zelenisko a sama s tym neměla žádnó makačku. A mohla se camrat před sósedkama, jakýho má doma makáča.

A byl křik. Anička dala Jendovy volbu. Buď já, nebo lodě! Nikdy dohromady! A nepřešlo ji to. Jenda z toho musel nějak vybruslit. A tak se vzdal funkce zástupce vedoucího a do loděnice již nechodil. Posmutněl, ale místo starání se o pubertáky raději pracoval na zahrádce a sledoval televizi. Anička byla opět v pohodě. Jenda byl pod dozorem, ušetřila nějaké peníze za zeleninu a sama s tím neměla žádnou práci. A mohla se chlubit před sousedkama, jakého má doma pracanta.

Vandry, prohozy aji lupáčka pomaly vodvandrovaly do kopru. Žanek už nepóštěl sladký sliny na kocóry a vůbec moc nehantýroval. Léboš byl pali. A dyž mu nahóply na tachále štyry pětky járů, měl móresy ubrblanýho fósatýho dódyna. Anča ani sósedky to negómaly. Dyť nějaké ten jár curyk to byl vytlemené kujón. Nění chabrusové nebo snád' na budku? Nélepčí bude, dyž ho odlifrujem do nemálu na psychinu, aby ho dali do rychtyku.

Výletů, procházek i sexu pomalu ubývalo. Jenda již nevedl sladké řeči s ženskýma a celkově moc nemluvil. Pohoda byla pryč. A když se dožil čtyřicítky, choval se jako ubrblaný starý dědek. Anička ani sousedky to nechápaly. Vždyť ještě před několika lety to byl usměvavý vtípálek. Neonemocněl nebo se snad zbláznil? Nejlépe bude, když ho pošleme do nemocnice na psychiatrii, aby ho dali dohromady.

Jak švorcové borec valil z chudčic do nicmanic

(podle storky vod Jaróša Cimrmanovýho)

Kósek vod krchova vegetil v malým perníku švorcové borec. Aby nezakalil, répal se imrvére v hródě na polisku. Zoncna v tych járech fest brenčila, z nebála žádná chlěstačka, hróda samý grymle. A tak erteplí a zeleniska moc neubóchl a ve šrajtofli byla furt dieta.

Kousek od hřbitova žil v malém domku chudý muž. Aby přežil, pracoval neustále na poli. Slunce v těch letech hodně svítilo, z nebes žádný pořádný déšť, půda samé kamení. A tak brambor a zeleniny moc nevypěstoval a peněženku měl spále poloprázdnou.

Jedno do perníku doklapal maník ze Sichrotechny. Póštěl sladký sliny, jak je to špicový posichrovat se u nich. Švorcové borec hópl na ten špek. Vod toho dňa makal jak voteklé, aby měl love na dlabanec aji pro Sichrotechnu.

Jednou do domku přišel zaměstnanec Pojišťovny. Vychvaloval, jak je to skvělé pojistit se u nich. Chudý muž mu naletěl. Od toho dne pracoval jako divý, aby měl peníze na jídlo i pro pojišťovnu.

Vodklapalo hafo járů, borec vláčel love do Sichrotechny, aji dyž mu nekdy šumělo v chlebárně. Jednóc dohrnul régensburg a bléskanec voplođnil dekl perníku. Průpal jak sviňa, perník sfajroval do mrtě.

Uběhla řada let, muž nosil peníze do pojišťovny, i když měl mnohdy hlad. Jednou se přihnala bouřka a blesk zapálil střechu domku. Velký průšvih, domek zcela shořel.

Doklapal maník ze Sichrotechny a zahlásil, že na jeho pachtglétu néni vo bléskancu ani ň. A tak borec utřel hubu. Kdyby tehdá hodil bobyša na Sichrotechnu, dávno by našpóroval na novodur kónky aji blicštanglu.

Přišel zaměstnanec Pojišťovny a oznámil, že na jeho smlouvě není o blesku ani slovo. A tak muž přišel zkrátka. Kdyby se tehdy vykašlal na Pojišťovnu, dávno by našetřil na nové střešní tašky i na hromosvod.

A tak valil z chudčic do nemanic, kde fachčil kontyšákem.

A tak se z chudého stal nemajetný a živil se vybíráním popelnic.

Storka z hokny

Tak se to nějak zemlelo u nás v hokně, že jednemu apecu na sondování sajrajtů v luftu začlo začlánít roští. Servismen zahlásil, že by bylo špica vykvaltovat to roští aus. Hókl sem mu, že my na tem teda fachčít nebudem, só to samé trnky a šípky a ty majó trniska jak sviňa. Sme borci vod počágra a né vod holcnovýho roští. Ale že temu zafíruju.

Tak se to nějak přihodilo u nás v práci, že jednomu přístroji na měření nečistot v ovzduší začalo clonit křoví. Technik se vyjádřil, že by bylo skvělé to křoví odstranit. Řekl jsem mu, že to my teda dělat nebudeme, jsou to samé trnky a šípky a ty mají velké trny. Jsme chlapi od počasí a ne od dřevěného křoví. Ale že to ošéfuju.

Dohókl sem s fořtem, že to nechá zmáknót borca s motorovkó za dvě kila. Na fakturu. Vodlifroval sem teda méla véškám do Brniska, aby ufachčili vobjednávku na tu hoknu. A pro zichr eště kopošku véškám do Práglu. V Práglu gómó, jak to v Brnisku fachčí a vodlifrovali mně pro zichr vobjednávku v PDF fligně. Přípochodovala za tři hod'ky. No Brnisko ani muk.

Domluvil jsem s hajným, že to nechá udělat chlapa s motorovou pilou za dvě stovky. Na fakturu. Poslal jsem tedy mail úředníkům do Brna, aby vytvořili objednávku na tu práci. A pro jistotu ještě kopii úředníkům do Prahy. V Praze vědí, jak to v Brně chodí a poslali mne pro jistotu objednávku v PDF formátu. Přišla za tři hodiny. Ale Brno mlčelo.

Hodil sem drát fořtovi a za dva dni doklupal borec s motorovkó a za hod'ku s tym byl fertig.

Zatelefonoval jsem hajnému a za dva dny přišel chlápek s motorovou pilou a za hodinu byl s tím hotov.

Vodplul metr a před fortnó do hokny stepoval servismen z Brniska. Příhrčel od Montfilda, kde kaufl novodurové pantok Fiskars za deset kil a novodurový fikny na šóší za pětikilo. A že teda de zmáknót to roští.

Uplynul měsíc a před bránou na pracoviště stál technik z Brna. Přijel od Monfilda, kde zakoupil novou velkou sekeru za tisícovku a nové nůžky na křoviny za pětistovku. A že tedy přišel odstranit to křoví.

A dyž sem hodil dotazník, proč mě rači nepřihráli vobjednávku, hókl, že mě jejich fíra nechcél vopruzovat zbytečnou administrativó.

Když jsem se zeptal, proč mně radši neposlali objednávku, řekl, že mě jejich vedoucí nechtěl zatěžovat zbytečnou administrativou.

Familková bórka

Stařka mě mirnix tirnix žblechtla, co sce k tymto narglám. "Scu neco, co se rozpeckuje z nule na kilo pade za pětku vteřin." Tak sem dovalil na domášov decimálku. A hnedka mezi nama bafla bórka. Dyž sem včera doklapal z hokny, stařka chcela, abysme vodklapali nekam, kde je všecko za těžký love. Tak sem hodil směrovku na benálnu. A hnedka mezi nama bafla bórka.

Moje žena mi naznačila, co chce k nadcházejícímu výročí. "Chci něco, co má zrychlení z 0 na 150 za 10 sekund." Tak jsem jí koupil váhu. A hádka začala. Když jsem přišel včera z práce, manželka požadovala, abych ji vzal někam, kde je draho. Tak jsem ji vzal na benzínovou pumpu. A hádka začala.

Moja stařka stepovala v šmajchlcimře před špíglem. To, co merčila se jí vůbec nezamlóvalo. Hókla na mě: "No to je zófalka to moje štylko. Jařinama unavený, vana jak kysna kytu, bedřary k temu, ... Šplíchni mě aspoň ty neco láčovýho do ovaru." A tak sem zahlásil: "No aspoň augle ti fachčijó špicově." A hnedka mezi nama bafla bórka.

Manželka stála v ložnici před zrcadlem a prohlížela se. Nebyla spokojená s tím, co viděla a tak mi řekla: "No to je hrozné ta moje postava. Zestárlá, břicho velké, vyrážky k tomu... Řekni mi alespoň ty něco hezkého". Řekl jsem tedy: "No alespoň oči máš skvělé". A hádka začala.

Klavíroval sem stařce do štrycle, aby dotlačila basu lahváčů. No vona kaufla kyt na ciferník za polovic. Hókł sem, že dyž vykřópnu basu lahváčů, vypadá lepšec než po tym kytu. A hnedka mezi nama bafla bórka.

Snažil jsem se přesvědčit manželku, aby koupila basu piva. Místo toho si koupila krém na obličej za poloviční cenu. Řekl jsem jí, že po base piva vypadá večer lépe než po tom krému. A hádka začala.

Klekl nám apec na migání pažitu a stařka na mě furt tlačila, aby sem ho hodil do rychtyku. No měl sem furt hokny nad glocnu. Vágn, burgla, webový války, fišle, to šecko bylo na forhontě. Stařka vygómala šorfec. Dyž sem doklapal na domášov, sicnila v pažitu a vomigávala ho fiknama na hára. Čučel sem chvílec na ňu a potom vodklapal do kópelky. Dyž sem hodil navrátila, pichl sem jí do pracky kelcnové režák a zašveholil: "Až budeš s tym migáním hotovson, ubóchni ordnunk aji na dvorci." A hnedka mezi nama bafla bórka.

Rozbila se nám sekačka na trávu a manželka mi neustále připomínala, abych ji opravil. Ale já jsem měl pořád práce nad hlavu. Auto, motorka, internet, ryby. To všechno mělo přednost. Nakonec přišla s nápadem. Když jsem přišel domů, seděla v trávě a stříhala ji nůžkami na vlasy. Tiše jsem ji chvíli pozoroval a potom jsem odešel do koupelny. Když jsem se vrátil, dal jsem jí do ruky zubní kartáček a řekl: "Až skončíš se stříháním, udělej pořádek i na dvoře". A hádka začala.

Gól je, že bórka bafne enom, dyž neco plesknu do placu. Dyž držím pec, je všecko v lebedě.

Zvláštní je, že hádka začne, jen když něco řeknu. Když držím hubu, je všechno v pořádku.

Glét na vigvam

Zvěřina zdrhla krén bačovi, keré ju levingston futroval. A že si ve valdně ubóchnó vigvam, aby na ně nechcalo a nebyla jim kaltna. No na vigvam musijó byt gléty z rathausu. Co fčil s tym?

Zvířata utekla hospodáři, který je špatně krmil. A že si v lese postaví chlívek, aby na ně nepršelo a nebylo jim zima. Jenže na chlívek musí být povolení z radnice. Co teď?

Dali budky do holpeca a vodlifrovali do štatlu pro gléty pálenýho čokla. Byl to takové bratislavák na čapách, krpaté pohodář, z kerýho nemá nikdo žádný fedry. Za dva dni naklapal čokl curyk. Neschrastil glét vod jégrů a ekologů, že jim vigvam nebude zavazet.

Dali hlavy dohromady a poslali do města inteligentního psa. Byl to jezevčík, malý pohodář, ze kterého nejde strach. Za dva dny se pes vrátil. Nezískal povolení od myslivců a ekologů, že jim chlívek nebude vadit.

A tak vystartovala na rathaus hajtra. Je šmrncovní aji pálená a mohla by to teda zmáknót. Ani to neklaplo. Hajtra dohasila curyk bez glétu vod fajců, plynařů aji šalinářů, že ten plácek je pro vigvam pohodové a že tam nésó v hróďě šalinový dráty a plynový róry.

A tak se vypravil na radnici kůň. Má noblesu i inteligenci a tak by to mohla zvládnout. Ani to nevyšlo. Kůň se vrátil bez vyjádření od hasičů, plynařů a elektrikářů, že tam nejsou v zemi elektrická vedení a plynové potrubí.

A tak zvěřina s chmurkó rozchodila, že vigvam nebude. „Nehažte to eště do kopru,“ hókl vůl, „já bysem to scel taky prubnót.“ Zvěřina hodila diviznu, kam se volek ze svým iqéčkem somruje, dyž to nesfókli ani pálené čokl ani šmrncovní hajtra. Tak teda rychtyk. Volek vodklapal do štatlu na rathaus a večír naštychoval curyk se všeckéma glétama se štemplem.

A tak se zvířata smířila s tím, že chlívek nebude. "Nevzdávejte to ještě", řekl vůl, "já bych to chtěl také zkusit". Zvířata se podivila, kam se vůl se svou inteligencí cpe, když to nezvládli ani chytrý pes a noblesní kůň. Ale dobře. Vůl odešel do města na radnici a večer se vrátil se všemi povoleními s razítkem.

Zvěřina čučí jak péro z divana a háže dotazník, jak to zmákl. „Doklapu na rathaus, rozmachluju prvý futra a tam fištrónové sókmenovec, rozmachluju druhý futra a tam brácha s gebeňó na sténým levlu. Rozmachluju třetí futra a tam sicní taky volek jak já. A nedé bráchovi štempla.

Zvířata se na to udiveně dívají a ptají se, jak to dokázal. "přijdu na radnici, otevřu první dveře a tam brácha po rozumu, otevřu druhé dveře a tam brácha s hlavou na stejné úrovni. Otevřu třetí dveře a tam sedí stejný vůl jako já. A nedej bratrovi razítko.

Vo Budulínkovi

Eště než byl Kyničské přehec nafólované vasruvkó, vegetil za oltovéma Kyničkama fořt se stařkó a šropem Matějem. Šropál byl prťavé a tak mu všeci hókali Budulínek.

Ještě než byla Kníničská přehrada naplněna vodou, žil za starýma Kníničkama lesník s manželkou a synem Matějem. Dítě to bylo malé a tak mu všichni říkali Budulínek.

Jedno, dyž zkésl prvé bílé sajrajt z nebála, asi tak cent'ák, vodplachtili fořt se stařkó do valdny naflákat bajvágl holcny. Eště před tym narychtovali Budulínkovi trochec dlabanca a hodili mu befel: „Budulínku, nech futra zaryglovaný a nikemu je nevodmachluj. Hoď špíl s kostkama a pimpákama, hoď čučku do novodurovýho kalendra s bildnama a až ti zaškrundá ve vampně, chálku máš narychtovanó na kredencu.“

Jednou, když napadl první sníh, asi tak centimetr, odjeli lesník s manželkou do lesa nadělat kárku dřeva. Ještě před tím připravili Budulínkovi něco k jídlu a nařídili mu: „Budulínku, nechej dveře zamčené a nikomu neotvírej. Hrej si s kostkami a s loutkami, prohlédni si nový obrázkový kalendář a až ti zakručí v bříše, jídlo máš připravené na kredenci.“

Fořt se stařkó vodsvištěli do valdny a Budulínek hodil sicnu ke kostkám a pimpákóm. Asi tak za hoďku kdosik zarumploval na futra. A zapípal: „Budulínku, dé mě chálky misku, pohompám Tě na vocasisku.“

Lesník s manželkou odjeli do lesa a Budulínek si sedl ke kostkám a k loutkám. Asi tak za hodinu někdo zabouchal na dveře. A zazpíval. „Budulínku, dej mi jídla misku, pohoupu tě na ocase.“

Budulínek měl ze startu fedry, ale byl fest zvědavé. Hodil čuz z fenstra. Před futrama stepovala zertzavá lištica a vařila repete: „Budulínku, dé mě chálky misku, pohompám Tě na vocasisku.“

Budulínek měl zpočátku strach, ale byl velmi zvědavý. Podíval se z okna. Před dveřmi pobíhala rezavá liška a opakovala: „Budulínku, dej mi jídla misku, pohoupu tě na ocase.“

Nelaplo to hafo času a lištica Budulínka zlomila. Vodrygloval futra a malým fukem šópl misku s chálkó aus. Lištica všeccko zešrotovala a zapípala: „Budulínku, vybatol se na travisko a hoď sicnu na vocasisko.“

Nebylo třeba moc času a liška Budulínka přemluvila. Odemkl dveře a malou škvírou vystrčil misku s jídlem ven. Liška všechno sežrala a zazpívala. „Budulínku, vyjdi na trávník a sedni si mi na ocas.“

Budulínek se staženéma pulkama vyplachtíl z futer a zahřadoval na vocasisku. Lištica ho chvílec hompala, potem rolovala vokolo forsthausu a ve finišu se s nim zděchla do valdny. Dyž fořt se stařkó a holcnó nafólovaným bajváglem naklapali curyk, zgómli rozglábeny futra. Budulínek v čudu. No fořt zmerčil lajnu stop v bílym sajrajtu. Ksindl lištica, vyhóplo mu v řepě. Sbalil pytlóša, štykl šlaucha a klapali aji se stařkó po lajně stop do valdny. Doklapali k liščí lochně. No co včil, zašrotovalo fořtovi v budce. A docvaklo mu to.

Budulínek se staženou prdelkou vyšel ze dveří a usadil se na ocase. Liška ho chvílku houpala, potom obíhala okolo myslivny a nakonec s ním zmizela v lese. Když se lesní s ženou a kárkou plnou dřeva vrátili zpět, uviděli dveře dokořán. Budulínek byl pryč. Ale fořt viděl stopy ve sněhu. Ničemná liška, pomyslel si. Vzal pytel, kus hadice a vydali se s ženou po stopách do lesa. Přišli k liščí noře. Ale co teď, zamyslel se lesník. A dostal nápad.

Hodil sienu nad liščí džuznó a narychtoval měch. A stařka začla štykl štreky vod lochny kolovat a békat. Mutra lištica začula bugr a vodlifrovala svýho vodlitka zgómnót, vo co tam valí. Dyž se vybatolil z lochny, fořt ho lapl a mrskl do pytlóša. Vodlitek neházel zpátečku a tak lištica vodlifrovala druhýho. A potym třetího. A dyž ani ten nenaštychoval curyk, vyhópila z lochny aus sama. A tak zaparkovali v pytlóšu všeci štyri. Potym se z džuzny vybatolil Budulínek. To byl těžké radovanec! Fořt přikurtoval pytlóš s lišticama na haluzu, tasil šlauch a naklepal všeckém krupón. Potem povolil suk a nechal tu zerzavó familku zdrhnót do valdny.

Usadil se nad liščí norou a nachystal pytel. A žena začala nedaleko od nory tančit a zpívat. Matka liška uslyšela rámus a poslal svého potomka podívat se, co se tam děje. Když vylezl z nory, lesník ho chytil a strčil do pytle. Potomek se nevracel a tak liška poslala druhého. A potom třetího. A když se nevrátil, vylezla z nory ven sama. A tak se ocitli v pytli všichni. Nakonec vylezl z nory Budulínek. To bylo radosti. Lesník přivázal pytel s liškami na větev, vytáhl hadici a vyprášil jim kožich. Pak povolil uzel a nechal tu rezavou rodinku utéct do lesa.

Budulínek mázl sľibotechnu, že už neufachčí repete a futra zvostanó dycky zaryglovaný. Náké tajm to aji zmákl. Enom než začl hrnót do bódy v Bástru. Tehdá ve valdně aji u vasrůvky zmerčil fůru suprověch animáčů. Svině valdnový, jezinky, fósáče aji vasrmana. Zapsal s nima fůru storek. Ve finále vyštudýroval valdnový průmku. A dyž vodklapal staré fořt do duchny, ubóchly ho věšky fořtem v jejich forsthauzu.

Budulínek sľibil, že už se to nebude opakovat a dveře zůstanou vždycky zamčené. A nějakou dobu tak činil. Jen než začal chodit do školy v Bystrci. Tehdy spatřil v lese a u vody spoustu zajímavých tvorů. Divoká prasata, jezinky, sumce a vodníka. Prožil s nimi spoustu příběhů. Nakonec vystudoval lesní průmyslovku. A když odešel starý lesník do důchodu, jmenovaly ho úřady lesníkem v jejich myslivně.

Fořt Matěj byl štramák a koc z Kyniček a z Bástru z něho byly henkl. Ale to už só inší storky.

Lesník Matěj byl hezoun a dívky z Kníniček a Bystrce byly z něj celé pryč. Ale to jsou už další příběhy.

Vo kohótovi a slépce podle Jaróša Cimrmanovýho

Dyž začal Jaróš Cimrmanůj rekognoskovat bichle pro šropy, kópil těžkó diviznu. A nahodil tázanec:

Když začal Jára Cimrman zkoumat knihy pro děti, velmi se podivil. A ptá se:

"Jak rychtujeme šropy do lajfký? Lóskáme jim, než v betli zabořijó, zvonky, ve kerých némlačí a névíc dusené princál vyfasuje nébetelňější princezku, potróblé Žanek voblafne šecky kujóny a Smolíčka vytahne z maléru ve finišu jelenisko. Dyž se ze šropů stanó jungšáli, vyplachtijó do lajfký, v keré ten dusené ve finišu utře pysk, matóš hópne na špek vychcanýmu a dyž nekeho stróhne nějaké ranař, jeleniska to majó v paži.

"Jak vlastně připravujeme naše děti na život? Čteme jim před spaním příběhy, v nichž nejmladší a odstrkovaný princ dostane nejkrásnější princeznu, hloupý Honza přelstí všechny chytráky a Smolíčka Pacholíčka zachrání na poslední chvíli jelen. Když děti vyrostou, vykročí do života, v němž odstrkovaný nakonec stejně ostrouhá, naivní sedne na lep chytrákovi, a když někomu ublíží nějaký podvodník, jelenům je to jedno.

Takový bichle," hantýruje Jaróš, "só podle mého ánunku pro šropy vošemetňější než alkec nebo štréchle." Jaróš Cimrmanůj porychtoval ranec storek pro šropy. Jeho storky netlučó šropom do palic serpentýny, na ktery v lajfce nikdá nenatrefijó.

Taková literatura," uzavírá Cimrman, "je podle mého soudu dětem nebezpečnější než alkohol či zápalky." Cimrman upravil řadu příběhů pro děti. Jeho příběhy nevtloukají dětem do hlav nesmysly, se kterými se v životě nikdy nesetkají.

Vo kohótovi a slépce

Jaróš Cimrmanůj

Kohót a slépka špacírovali po pažitu a mózovali, eši nenatrefijó na nějakó zobku. Dyž slépka zgómila vorgl lískáč, na fleku zagdákala na kóhota. "Pocem, vyštrachala sem špicovó mňamku." Párkrát mázla klofákem do vorgla a roztyplovala ho na dvě polovice. Jednu šópla za žebřík sobě, druhó přihrála kohótovi.

Kohout a slepice se procházeli po trávníku a slídili, zda nenajdou nějaké jídlo. Když slepice uviděla lískový ořech, hned zavolala kohouta. "Pojď sem, našla jsem skvělou pochoutku." Několikrát klovla zobákem do oříšku a rozdělila jej na dvě poloviny. Jednu si hodila do břicha sama, druhou dala kohoutovi.

Za chvílec vyčmúchal hrubé vorgl kohót. Byl to ale z gruntu žgrd, ani nemukl a schlamstl ho celé sám. No vorgl se mu zašprajcoval v krkovicí a von začl levě lapat luft. "Slípko, slípko,

štykl chálky mě zahučel levě do krkovice. Doval trochec vasrůvky. Mám fedry, že natahnu paprče."

Za chvíli našel velký ořech kohout. Byl ale od podstaty lakomec, nic neřekl a spolkl ho celý sám. Jenže ořech mu uvízl v krku a on se začal dusit. "Slépko, slépko, kus jídla mi sjel špatně do krku. Dones mi trochu vody. Mám strach, že zahynu."

Slípka valila k lóži. "Lóžo, lóžo, přihré mně hlt vasrůvky pro kohóta. Štykl chálky mu zahučel levě do krkovice. Mám fedry, že zakali."

Slepice utíkala ke studánce. "Studánko, studánko, dej mi trochu vody pro kohouta. Kus jídla mu sjel špatně do krku. Mám strach, že umře."

V origoš storce si tadyk lóža hókla vo cípák. "Nač bude lóži cípák," háže Cimrman tázanec do placu. "Šropi nemajó vylágrovanó budku!" A kormidluje storku na inačěši azimut.

V původní pohádce si na tomto místě řekla studánka o šátek. "Na co bude studánce šátek," ptá se Cimrman. "Děti nemají přece dutou hlavu!" A pokračuje v příběhu jinak.

"Přihraju ti vasrůvku, ale až mně zahradnické vypucuje vod lupenů a blatiska." Valí slépka k zahradnickýmu: "Zahradnické, zahradnické, vypucuj lóžu vod lupenů a blatiska. Lóža mně potym dá vasrůvku pro kohóta. Štykl chálky mu zahučel levě do krkovice. Mám fedry, že zakalí."

"Dám ti vodu, ale až mne zahradník vyčistí od listí a bláta". Utíká slepice k zahradníkovi: "Zahradníku, zahradníku, vyčisti studánku od listí a bláta. Studánka mi pak dá vodu pro kohouta. Kus jídla mu sjel špatně do krku. Mám strach, že umře."

"Vypucuju lóžu, až mně dotáhneš z kvelbu novodurovó metlu." Valí slépka do kvelbu. "Kšeftsmane, kšeftsmane, dé mi novodurovó metlu pro zahradnickýho. Až dovalím metlu, zahradnické vypucuje lóžu vod lupenů a blatiska. Lóža mně potym dá vasrůvku pro kohóta. Štykl chálky mu zahučel levě do krkovice. Mám fedry, že zakali."

"Vyčistím studánku, až mi přineseš z obchodu nové koště." Utíká slepice do obchodu. "Obchodníku, obchodníku, dej mi nové koště pro zahradníka. Až přinesu koště, zahradník vyčistí studánku od listí a bláta. Studánka mi pak dá vodu pro kohouta. Kus jídla mu sjel špatně do krku. Mám strach, že umře."

"Dám ti metlu, ale bude to košťovat pět pětěk ká." "A kde mám schrastit takový love," skučí slépka a s chmurkó se pakuje z kvelbu a špekuluje, co dál. Z vedléšich futer se vybatolí stařka vod kšeftsmana s hercnó na rychtyk tymplu. "Tadyk máš jetó metlu pro zahradnickýho. No až lóžu vypucuje, doval mně ju curyk."

"Dám Ti koště, ale zaplatíš padesát korun" "A kde mám sehnat tolik peněz," nařiká slepice, smutně odchází z obchodu a přemýšlí, co dál. Ze sousedních dveří vyjde manželka obchodníka se srdcem na správném místě. "Tady máš staré koště pro zahradníka. Ale až studánku vyčistí, dones mi ho zpět."

Slépka bafla metlu a valila k zahradnickýmu. Zahradnické vypucoval lóžu. Lóža dala slépce pár hltů vasrůvky. Slépka doklapala ke kohótovi. No s krosem po funuse. Než všechny voblítala, kohót hodil lajfce mávačku. Těžké pech, vyhóplo slépce v štrycli, dyž valila curyk s pometlem do kvelbu.

Slepice vzala pometlo a spěchala k zahradníkovi. Zahradník vyčistil studánku. Studánka dala slepici trochu vody. Slepice přispěchala ke kohoutovi. Ale pozdě. Než všechny oběhla, kohout umřel. Velká smůla, pomyslela si slepice, když šla s koštětem zpět do obchodu.

Vod tehdá mózuje slépka s chmurkó po pažitu sama. Každé deň vysune jedno véco. No vodlitci z nich nebudó. A to nemá tušimice, že aji ona zabalí svó lajfkú stěně jak kohót. Jako dlabanec pro čokly.

Od té doby slídí smutná slepice v trávníku sama. Každý den snese jedno vajíčko. Ale kuřata z nich nebudou. A to netuší, že i ona skončí svůj život stejně jako kohout. Jako žrádlo pro psy.

Šropáli musijó rozchodit, že nelajfčíjó ve vatůvce. Zadarmiko zhrábnó akorát kulový. Musijó makat jak barevní nebo jet serpentýny a levoty. To je kapitalistické ordnunk. Natrefit na nekeho s hercnó na rychtyk tymplu, to je těžká haluz.

Děti se musí smířit s tím, že nežijí ve vatě. Zadarmo nedostanou nic. Buď se přičiní o chléb každodenní, nebo se musí uchýlit k podvodům. To je kapitalismus. Potkat někoho se srdcem na správném místě, to je velké štěstí.

Vo Šantrochovi

Po Velkym kotrmelcu začl aji na Moravsky hródě házet ramena krpaté skřet Šantroch. Jeho hoknó je zašantročit šecko, co je enom tak nekde vylepené a nikdo na to zrovna nečučí. Sbalí maly klumpcrajky, narychtovany gléty nebo klíd'ó píď'ó sešrotuje aji ždíbec naší chálky. Líce po hródě jak šus a zgómnót ho, to je teda makačka na čocky.

Po Sametové revoluci se začal i na Moravě projevovat malý skřítek Šantroch. Jeho prací bylo schovat všechno, co je někde položené a zrovna se na to nikdo nedívá. Nechá zmizet drobné věci, nachystané dokumenty nebo nám dokonce ují něco z našeho jídla. Pohybuje se velmi rychle a tak je těžké ho uvidět.

V Cajzlově mu pérújó Zašupálek, páč zašantročit tam písknó zašópnót. Fachmani na latinsky šórfky mu hókajó *Skretus zasupalkus*. Vo Šantrochovi už měli šajn ve středojárú. Dal pokóřit nečítaně gómakům aji inženýrském. Třebas tymto:

Češi mu říkají Zašupálek, protože zašantročit se tam řekne zašoupnout. Latiníci ho pojmenovali Skretus zasupalkus. O Šantrochovi věděli už ve středověku. Dělal problémy mnoha myslitelům i inženýrům. Například těmto:

Ludva Bétovenůj: Stopil mu brko a tak jeho finišová symfónija zvostala Nedokončená.

Ludwig van Beethoven: Schoval mu pero a tak jeho poslední symfonie zůstala Nedokončená.

Toncek Lewenhůkűj: Temu zašantročil čočmeny a tak vygómal mikroskop.

Anton van Leeuwenhoek: Schoval mu brýle a tak vynalezl mikroskop.

Volod'a Iljič Leninůj: Zašil cunt vod felčara, že jeho novodurová koc na šmajchl klofla syfla.

Vladimír Iljič Lenin: Schoval zprávu od lékaře, že jeho nová milenka má syfilis

Jemeljan Gregorievič Raketovské: Dyby mu nestopil noty na šternové šíf, mohl náké Gagoš frčet navrch vo půl kila jářů dřívjéc.

Jemeljan Gregorievič Raketov: Kdyby mu neschoval plány na hvězdný koráb, tak mohl nějaký Gagarin letět nahoru o padesát let dříve.

Dolfa Hitlerůj: Temu čórnul echo borců vod počágra, že v jářu 19 kilo 42 bude u Azbuků samec jak sviňa.

Adolf Hitler: Tomu schoval varování meteorologů, že v roce 1942 bude v Rusku krutá zima.

V nebálu zašantročil fůru ozónu a tym ufachčil ozonovó lochnu.

Z atmosféry uklidil spoustu ozónu a tím vyrobil ozonovou díru.

Névěčí habad'ůru ufachčil v Cajzně, dyž padalo víko dvacátymu kilojářu. Kupónovka byla jeho hrubé zašívací vál.

Největší švindl udělal v Česku na konci dvacátého století, kupónová privatizace byla jeho velkým uklízecím dílem.

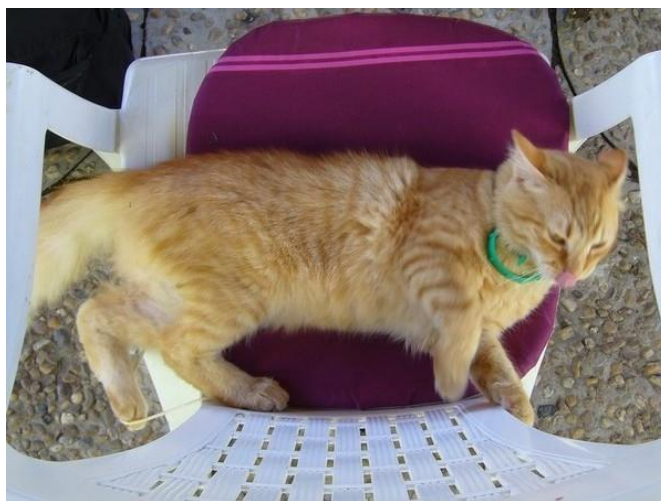
Fachmani na skřetovskó lajfkú hantýřujó, že má včil v merku vodvandrovat k bráchovi do Bermudskýho trianglu, aby svoje fligny proladil do plusu. A potym že se nakvinduje do Brniska, keré uplně žere.

Odborníci na život skřítků tvrdí, že má nyní v úmyslu odejet k bratrovi do Bermudského trojúhelníku, aby tam zdokonalil své postupy. A potom že se nastěhuje do Brna, které si velmi oblíbil.

Špizuňk u šamanskyho – bildnové bedekr.

Počágro teho tédňa bylo betálný a tak sem vodfrčel basem do gajblu vylepenýho za Tigálem na špizuňk k šamanskýmu. A páč skoro každé šamanské je borec interesantní, tak vám vo tym véletě našrajbčím. Tentok šamanské vegetuje asi tak půl kiláka za finišovym barákem jedného lontu. Jeho pernik je vylepené štykl štreky vod potoka v zelenisku pod skaló, keré hóká "moja skala".

Počasi toho týdne bylo skvělé a tak jsem odejel autobusem do údolí za Tišnovem na návštěvu k šamanovi. A protože každý šaman je zajímavý mužský, tak o tom výletě něco napíši. Tento šaman žije asi půl kilometru za posledním domkem jedné vesnice. Jeho domek se nachází kousek od potoka v zeleni pod skalou, které říká "moje skála".

Dyž sem přetraverzoval čaru jeho kingálstva, hodil mně vítanec kociš Azrael. Vočíhl mě a hodil leháro na seslu a zachrupčil. Tentok šamanské je borec, keré góme fachčit aji pazórama. Néračí s holcnó. No vrznite špiz, totok je jeho šláfcimra.

Když jsem překročil hranici jeho království, přivítal mne kocour Azrael. Prohlédl si mne, lehl si na židli a usnul. Tento šaman je chlap, který umí pracovat i rukama. Nejraději se dřevem. No podívejte se, toto je jeho ložnice.

Ve štelárách fura grymlů, tibetský vandliky, klingoš, na vandně bildny svatých aji majstrovských vod jógy. A nad betló je vylepená holcnová pyramida. Bílé přeliv malé pyramidky navrchu de čenžnót za modré, červené, ... Podle toho, na čem bude šamanské v betli fachčít. Každé přeliv má inó vibronačku. Pro betálné chrupec tam mlaskne kadlátkové přeliv, pro lupačku s koc višňové a pro kurýrování bílé nebo zelené.

V poličkách spousta kamenů, tibetské mísy, zvonečky, na stěně obrázky svatých a mistrů jógy. A nad postelí je umístěná dřevěná pyramida. Bílá barva malé pyramidky nahoře jde vyměnit za modrou, červenou, ... Podle toho, na čem bude šaman v posteli pracovat. Každá barva má jinou vibronaci. Pro dobré spaní tam dá švestkovou barvu, pro sex s kočkou višňovou a pro léčení bílou nebo zelenou.

Pozn: Vibronace je to, čemu ezoterici chybně říkají "pozitivní energie".

Pod pyramidó sem se betálně vyšlofčil. Já už neco skósnu, dyť mám ve Znojmece podobné fórychtung. Pro kurýrování stačí normoš borcovi ze štatlu hoďka každé deň. No šamanské hodil do placu, že pyramidu ufachčil pro sebe a svoje kámoše, né pro chabrusové borce ze štatlu. A sténak je to aji s inšíma bazmekama, kerý sem tam zgóml.

Pod pyramidou jsem se krásně vyspal. Já již něco vydržím, vždyť mám ve Znojmě podobné zařízení. Pro léčení stačí normálnímu člověku z města hodina denně. Ale šaman dal na vědomí všem, že pyramidu vyrobil pro sebe a pro své známé, ne pro nemocné lidi z města. A stejné je to i z jinými zařízeními, které jsem tam viděl.

Další pecku sem zbléskl pod skaló vyprčenó nad šamanským perníkem. V lochně tam ufachčil šamanské betlu. Tadyk vaří čekárnu na inspiračku. Tak sem tam hodil hod'ku šlofika. Byla tu zaséc inší vibronačka než ve šláfcimře.

Další skvělou věc jsem spatřil pod skalou tyčící se nad šamanovým domkem. Do výklenku si tam šaman umístil postel. Tady čekává na inspiraci. Schrupl jsem si tam hodinku. Byly to zase jiné vibronace než v ložnici.

Potym mě nadirigoval k holcnovému gamplu. Gampl má šest sícen a každá ta sicna má inó vibronačku. Dyž by se nekdo scel pod gamplem pokurýrovat nebo si enom tak dáchnót, zmákne v první lajně šamanské testovačku, na keró sicnu si má lapnót a jak dlóho tam má zgecnót.

Potom mne nasměroval k dřevěnému hříbku. Hříbek má šest sedadel a každé to sedadlo má jinou vibronaci. Když by se chtěl pod hříbkem poléčit nebo si jen tak odpočinout, provede v první řadě šaman test, na kterou židli si má sednout a jak dlouho se tam má zdržet.

Ve finálce sme se šamanským vodklapali na hrubé gryml vypláclé nad potokem na druhé sajtne gajblu. Zaséc iná vibronačka. Baladička. Sem pré naklape enom párkát v járu. To dyž neco přepískne a je z teho vyladěné do mínusu. A jak ho gómu, dyž už se von drápe na takové krpál, to musí byt fakt fest levě vyladěné.

Nakonec jsme se šamanem odešli na velký kamen nacházející se nad potokem na druhé straně údolí. Zase jiná vibronace. Balada. Sem prý zajde jen několikrát do roka. To když něco přepískne a je mu z toho špatně. A jak ho znám, když už on leze do tak prudkého kopce, to mu musí být opravdu blbě.

Láčové deň. Všade klides a laláč. Nikdo nikam nekvaltoval a neměl fedry z všelijakých vosacovin, se keréma sténak nende nic zmáknót. Dyž raky na kirchně vodbóchaly šestó vodpo, hodil sem v Bratislava do Štatlu.

Pohodový den. Všude klid a pohoda. Nikdo nikam nespěchal a neměl strach z nějakých hloupostí, se kterými stejně nelze nic dělat. Když hodiny na kostele odbily šestou odpoledne, vrátil jsem se zpět do Brna.

Pokec v járu dvacet tři kol a nejaké ten kósek

Překlad vtipného textu, původní autor je mi neznámý.

Šrop háže dotazník oldmutře:

„Poslóché oldmutra, neska sem se domákl, že kdysik vegetovali kdesik na Hródě nejací Cajzli. Zapsalas to taky?“

„Zapsala. Podlevá nich se neska hóká *si potróblé jak Cajzl.*“

„Aha, a kde ti Cajzli vegetili?“

„Negómu to na zichrovku, ale nekde tam, kde je neska Raich.“

„A to byli fakt tak potróblí?“

Chlapec se ptá babičky:

„Poslyš babi, dnes jsem se dozvěděl, že kdysi žili kdesi na Zemi nějací Češi. Zaregistrovalas to také?“

„Zaregistrovala. Podle nich se dnes říká, jsi blbý jako Čech.“

„Aha, a kde ti Češi žili?“

„Nevím to jistě, ale někde tam, kde je dnes Německo.“

„A to byli opravdu tak hloupí?“

„No fósatý storky meldujó, že cajzlovský věšky prostřelili svó domášovskó hródu. Na svý bóchače a mičurince se vyprdly, fabriky a bačoviska na lontech zamachlovaly nebo prostřelily. Zbyló hoknu šóply impotrovaném borcom. Fólovaly krupicó nemakčenka. Jejich landšaft se stal kontyšem tehdešího Euroholpeca, tlačili tam šmé chálku, ... Ale to só asi enom kydy, tak potróblé přece nikdo nemůže byt!“

„A kde só ti Cajzli neska?“

„Fachmani na těžký šorfky storčijó, že tehdá v Cajzlově *hlópost nadnášela*. A tak budó néspíš až navrchu v luftu. Asi proto je ten luft furt tak zaprasené.“

„No pověsti říkají, že čeští vládci prodali svou zemi. Na své dělníky a rolníky se vykašlali, továrny a hospodářství na venkově zavřeli nebo prodali. Zbylou práci nabídli přistěhovalcům. Dávali peníze těm, co nepracovali. Jejich krajina se stala smetištěm tehdejší Evropské unie, dováželi do ní nekvalitní potraviny, ... Ale to jsou asi jenom řeči, tak hloupý snad nikdo nemůže být.“

„A kde jsou Češi dneska?“

„Vědci říkají, že tehdy v Čechách *hloupost nadnášela*. A tak budou nejspíš až v horních vrstvách atmosféry. Asi proto je ten vzduch tak znečištěný.“

Krátké příběhy

Brněnské hantec

Kóříte tu pasovku, dyž přirazíte nekam za čáru a gómete kulový. Totok se muže semlet aji dyž přihrčíte do Brniska. Tak, jak to zapsala koc v tétok storce:

Koc hodí sicnu v barůvce, borci z Brniska hodijó sicnu štykl štreky vod ně a začnó hantýrovat. Že má špicový angoráky a betálný kozišťata. A špekulujó, eši by si nechala dat kocóra do tróby nebo voháňku do fósnice. Koc si hlási pod fiku, že to asik budó borci ze zološky. No oni hážó myslivnu na klepačku.

Kvulivá temu by vám bodlo natlóct si do budky gruntovní kydy z brněnskýho hantecu, abyste nebyli v Brnisku moc dohukání.

Brněnská mluva.

Znáte tu situaci, když přijedete někam do zahraničí a nerozumíte tam ničemu. Toto se vám může stát i když přijedete do Brna. Tak, jako se to stalo mladá žena v tomto příběhu:

Dívka se sedne v baru, mládenci z Brna se posadí kousek od ní a začnou si povídat. Že má hezké oči a krásná prsa. A přemýšlí, zda je povolná a zda by se s ní šlo pomilovat. Ale dívka si v duchu říká, že to budou asi pracovníci zoologické zahrady. Jenže oni myslí na sex.

A proto by pro vás bylo dobré naučit se základní fráze z brněnské hantýrky, abyste nebyli v Brně moc vyvedeni z míry.

Pranostika

Na veliké radovanec pali bude bílé sranec.

(Na Vánoce bude pryč bílá sračka = sníh.)

Na Adama a Evu čekejte oblevu.

Šóstal.

Štykl štreky vod béváku moje familky fýroval kvelbu s bimzálem, móčmenem a mlíkem Fanóš Knitlůj. Fešné borec asi tak štyry pětky járů na krkovici. Baby po něm házely aугle. Von taky vysadil šmajchl s kdejakó koc. A tak mu pérovaly „Šóstal“.

My, kindoši, sme takovy fligny negómali. Jednó mě mutra mlaskla befel hópnót s bandaskó k Šóstalovi pro mlíko. Naklapal sem teda do kvelbu. Stepovaly tam eště dvě baby. Už se štelovaly aus. „Špicové deň, pane Šóstal,“ zajódloval sem. Šóstal hodil čučku jak bacil do apytyky a nažbrundal mlíko do bandasky. Nezahlásil ani ň, skásl dvě ká a hodil páru nekam za firhaňk.

Dyž sem valil curyk, nekóřil sem, čemu se ty dvě baby tak chlámaly. A nekóřil sem to eště aspoň pětku járů.

Šoustal.

Nedaleko od bytu mé rodiny vedoucoval obchodu s chlebem, moukou a mlékem František Knitl. Hezký asi tak čtyřicetiletý chlap. Ženské na něm mohly oči nechat. A on se také s kdejakou užíval. A tak mu přezdívaly „Šoustal“.

My, děti, jsme takovým záležitostem nerozuměly. Jednou mě máma nařídila zajít s konvičkou k Šoustalovi pro mléko. Přišel jsem tedy do obchodu. Postávaly tam ještě ještě dvě ženy. Už se chystaly k odchodu. "Dobrý den pane Šoustal," zahlaholil jsem. Šoustal se na mne škaradě podíval a nalil mléko do konvičky. Neřekl ani ň, vzal si dvě koruny a zmizel někam za závěs.

Když jsem šel zpět, nechápal jsem, čemu se ty dvě ženské tak řehtaly. A nechápal jsem to ještě alespoň deset let.

Fópáčko z gympláckýho scuka.

"Tož šohaju, čas utěká", tlemily se slovácký tetky, dyž sem klapal na scuk absošu našeho gymplu. Vodrostlý koc se tam lochčily a já sem házel čučku, jaký majó nekerý fest bělócký kelcny. A hodil sem dotazník: "Poslýchéte borky, čím si pucujeje kelcny, že só takový bělócký? Ty moje už chytajó zrzku a negómu, jak to vypucovat." Jedna z nich po mně hodí čučku, jak dyby mě hcela vodkráglavat, a zašveholí: "Tříkrát do tédňa je pichnu do hořčičáku s Coregatabs."

Trapas s gymnaziálního srazu.

"Tak chlapče, čas utiká", uchechtávaly se slovácké tetičky, když jsem šel na setkání absolventů našeho gymnázia. Odrostlá děvčata se tam smála a já jsem viděl, jak některé mají krásně bílé zuby. A zeptal jsem se: "Poslouchejte děvčata, čím si čistíte zuby, že jsou takové běloučké? Ty moje už žloutnou a nevím, jak to vyčistit." A jedna z nich se na mne podívá, jako by mne chtěla zabít a špitne: "Tříkrát do týdne je strčím do skleničky s Coregatabs."

Réva

V oltových járech ešče za komárů naklapal do jedný malý fabriky réva hodit kontrolku, esi tam fachčijó podlevá foršriftů. Fabrikové fira mu hodil hercnovó uvítačku, ale měl fédry, aby jim tam réva nevyšt'áral ňáký krpy. Aby zašil bojanovice, začal póštět mŕu. „Sódruhu, musím Ti šplíchnót taky neco vo sobě. Mám deset koryt. Su fíró komárovský sajtny našho štatlu, fachčím jako lechtorské na komárovský sajtně našeho vokresu, su fíró sajtny répačů v hródě našeho štatlu, su fíró vod kasy sajtny cajzlovsko - čobolácko - azbuckýho kamarádčoftu, ...“ Rečnil to na kolkách a u devátýho kolku hodil stopku. „Neco se mě vypařilo z lebeně sódruhu, zrečníme to ešče jedná. Su fíró komárů, lechtorské, fíró répačů, fíró vod kasy, ... zas sem nekde ufachčil ranu. Nahod' čekanku, sódruhu, já hodím drát staře, tá to bude mět všecno v merku.“

Revizor.

Za starých časů ještě za komunistů přijel do jedné malé továrny revizor na kontrolu, zda pracují podle předpisů. Ředitel továrny jej srdečně přivítal, ale měl strach, aby jim revizor nenašel nějaké závady. Aby skryl strach, začal strašit. "Soudruhu, musím Ti povědět také něco o sobě. Mám deset funkcí. Jsem předsedou místní organizace KSČ, pracuji jako lektor na okresním výboru KSČ, jsem předsedou městské organizace Svazu zahrádkářů, jsem pokladníkem Svazu československo sovětského přátelství, ..." Počítal na prstech a u devátého prstu se zastavil. "Na něco jsem zapomněl, spočítáme to ještě jednou. Jsem předsedou KSČ, lektore, předsedou Zahrádkářů, pokladníkem, ... zase jsem někde udělal chybu. Počkej, soudruhu, zavolám manželce, ta to bude všechno vědět.

Tadyk bačujó mlíko

V sendesátých járech zme zgómli na futrách nóbl putyky Belva na Moraváku, kde sicnili placama taky bardí Žanek Skácelůj a Olda Mikuláškůj, cedulisko „TADYK BAČUJEME MLÍKO.“ Špica, to štyngčí čurinó. Vtruknem tam, hodíme sicnu a zahlásíme pinglovi: „Dva krygle mlíka.“ Čtvrt hodky a kulový. Pinkl líce kolem akorát se škopkama. Házem repete: „Šéfulo, dva krygle mlíka“. Další čtvrt hodka valila do kopru. Potem doklapal fíra knajpy a zahlásil: „Soráč. Máme tak kulový, mlíko né. Vono ho tu nikdo nechlašče, dáte si škopek?“ „A proč teda tá cedula na futrách?“ „Tá je tam na befel.“

Tady čepují mléko.

V sedumdesátých letech jsme si všimli na dveřích restaurace Bellvedere na Moravském náměstí, kde občas sedávali básníci Jan Skácel a Oldřich Mikulášek, nálisu „ZDE ČEPUJEME MLÉKO.“ Skvělé, to zavání legrací. Vejdeme tam, sedneme si a řekneme číšníkovi: "Dva püllitry mléka." Čtvrt hodiny a nic. Číšník roznáší jen pivo. Opakujeme: "Šéfe, dva püllitry mléka." Uběhla další čtvrt hodina. Pak přišel vrchní a řekl: "Promiňte, mléko nemáme. Ono to tady nikdo nepije, dáte si pivo?" "A proč tedy ten nápis na dveřích?" "Ten nám tam mít nařídili."

Zoncnová farma

Po tem velikém kotrmelcu se hafo borců nafóklo jak frošáli. V oltových járech si takové répač v hródě hókal zahrádkářské, zemědělské a nekeří choroši aji sedlácké. Po sametovým valčíku si začali namistrovaní borci hókat po amícku - farmářské.

Pár járů je temu curyk, co sem si dal hoknové scuk s vyfiknutém borcem. Hlásil taky, že hokní jak farmářské. Hodím teda dotazník, esi maká na farmě s békama nebo s turkyňó. A von nato: „Neé, já mám zoncnovó farmu!“

Sluneční farma.

Po sametové revoluci se hodně podnikatelů nafouklo jako žáby. Za starých časů si takový obdávkač půdy říkal zahrádkář, zemědělec a někteří starší i sedlák. Po sametové revoluci si začali namyšlení podnikatelé říkat po americku – farmáři.

Před několika lety jsem měl pracovní schůzku s elegantně oblečeným mužem. Říkal též, že je farmářem. A tak jsem se zeptal, jestli pracuje na farmě s byčkama nebo s kukuřicí. A on na to: „Ne, já mám sluneční farmu!“

Nadupaní čokli

V Brnisku funguje několik čoklovských drilplácků, kerém hókajó DOG SCHOOL, a tak máme ve Štatlu hafo nadupaných čoklů. No zapnité mozkovňu: Klape duchna s čoklem u štreky a vokolo valí córak. “Hod’ čučku, Rolfíku, mašina, šalinová!” Nebo vyhópne borka z kvelbu a valí k čoklovi přiheftlému k baumálu. Ten na ňu bafne a ona zahlásí: „Ty žes házel nudu? Nekecé.“

Chytří psi:

V Brně pracuje několik psích výcvikových středisek, které nazývají DOG SCHOOL (psi škola), a tak máme v Brně spoustu chytrých psů. No uvažte: Jde důchodkyně se psem u železniční tratě a kolem nich jede osobní vlak. "Podívej Rolfíku, mašina, elektrická!" Nebo vyjde mladá dáma z obchodu a spěchá k psovi uvázanému ke stromu. Ten na ni zašteká a ona mu odpoví: "Ty že ses nudil? Nekecej!"

Velkoradovancová

Další jár do kopru valí,
chabrus, chmurky nech só pali.
Na Veliké radovanec
nech napadne bílé sraneč.
Do klidu se rači hoďme,
advent dneska slavít poďme.

Vánoční

*Další rok končí,
nemoci a smuteck necht' odejdou.
Na Vánoce
ať napadne sníh.
Uklidněme se raději
a pojd'me slavít advent.*

Doplňovačka pro povánoční dny:

Slova "advent dneska" podle situace a data nahradíme slovy "radovanec" nebo "a Silvóša".

Cedule.

Dyž tak klapu po Brnisku, merčím kopec cedulí ve všelijakých hantecích. Só věčínó našrajbčený richtik cajzlovštinó a po anglánsku. V brněnském hantecu je takových cedulí, jak dyž flusneš do Priglu.

Bylo by betálný, zahlásil sem si pod fiku, dyby borci ze Štatlu načmrnadali další ceduliska v brněnském hantecu. Takátok lapka na čundráky a vometáky neháže sicnu ešče v žádném štatlu. Brněnské hantec je němlich super vál. A borci a koc ze Štatlu se takto proladijó do plusu v hantecových gómkách.

Nápisy.

Když se tak procházím po Brně, vidím spoustu nápisů v různých řečech. Jsou napsány většinou spisovnou češtinou nebo anglicky. V brněnském hantecu je takovýchto nápisů ovšem minimum.

Bylo by skvělé, říkal jsem si, kdyby Brňáci vytvořili více nápisů v brněnském hantecu. Takovéto lákadlo na turisty ještě v žádném městě nemají. Protože brněnský hantec je záležitost jedinečná. A Brňáci se takto zase zdokonalí ve znalostech hantecu.

Mustr pro ceduliska:

Vzory pro nápisy:

Chytrá lékárna – Gómavá apytyka
Antikvariát – Bichle z fósatých járů
Nemocnice u Svaté Anny – Špitl u svatý Anky
Obuvnictví - Šneky a pekle
Potraviny - Chálka a glgačka
Zelenina - Zobka pro listožróty
Pekařství - Rohlajze a bimz
Výdej jízdenek - Kasa na flósky

A ceduliska v cajzlovský anglánštině:

A nápisy v poangličtěné češtině:

Nail studio - Nechtópucna
Hair studio - Hárošmikna
Coffee s sebou – Kafisko do paprče
Parking zde – Parkál (*pro starší vozidla* Vrakáč)
Organic restaurant – Reštyka pro vegoše
Army shop – Cajky pro špenáty
Vinyl records – Plotny do gramca
Sweet bar – Cukroška

Fóry v brněnském hantecu

Šrop na lontě hodí dotazník:

- Fotr, kam je věčí štreka, do Brniska nebo na Moncnu?
- Hod' čuz z fenstra. Merčíš Moncnu?
- Merčím.
- No a Brnisko?

Vesnické dítě se ptá:

- *Tati, kam je větší vzdálenost, do Brna nebo na Měsíc.*
- *Podívej se z okna. Vidiš měsíc?*
- *Vidím.*
- *No a Brno?*

Stařka mně zahybá a parožiska na glocně furt nepučijó.
Nefachčím nejakó felu v chálce? Asik zobu málo vápených patáků.

Žena je mi nevěrná a parohy na hlavě mi nerostou.
Nedělám nějakou chybu ve stravě? Asi užívám málo vápníku.

Stařka béká na borca:

- Kdysik byls v lébošu, dyžs mě merčil půl hod'ky za deň!
- Dyt' tak je to furt.

Manželka ječí na manžela:

- *Kdysis byl šťastný, kdyžs mě viděl půl hodiny denně!*
- *Vždyť je to tak pořád.*

- Fanóšu, tak co tá tvoja novodurová koc?
- Šak ste ju zgómli.
- No a jaká je v betli?
- Každé hantýruje ináč.

- *Franto, tak co tvoje nová ženská?*
- *Vždyť jste ji viděli.*
- *No a jaká je v posteli?*
- *Každý říká něco jiného.*

- Gómete, proč na lontoch futrujú slépký čokoškó a grankem?
- Aby im tlačily kindrvajca.

*- Víte proč na vesnicích krmí slepice čokoládou a grankem?
- Aby snášely kindrvejce.*

- Kačo, já bysem vodklapal na fišle. Je to v cajku?
- Šak tě tu nikdo za parožíška nepřimašlil.

*- Katko, šel bych na ryby. Mohu?
- Vždyť tě tu nikdo za parohy nepřivázal.*

Kosa jak sviňa, u valdny koplín, z róry se čodí.
V cimře sicní oldmutra, fedruje do šporhelta a štrikuje.
Valí kolem cikorka a vysadí buchec na futra.
- Oldmutra, máte dost' holcny na hajcung?
- Jasnačka, si dobrman, no holcny mám fůru.
Morgen vysmahne oldmutra aus a polovica holcny pali.

*Zima jako hrom, u lesa domeček, z komína se kouří.
V místnosti sedí babička, přikládá do kamen a plete.
Jde okolo občan tmavé pleti a zabouchá na dveře.
- Babi, máte dost dřeva na topení?
- Ano, jsi hodný, dřeva mám dost!
Ráno babka vyjde ven a polovina dřeva je pryč.*

Dyž na mě neska hodil bobyša čabrák, hókl sem si pod fifku:
- Ešče, že Velké Kiloš nenašróboval perutě hajtrám a békom.

*Když mne dneska pokálel vrabec, řekl jsem si pod nos:
- Ještě že Bůh nestvořil křídla kobylám a býkům.*

Proč fógli, co valijó do hajcových lontů, nad Brniskem zarotujó hore vampnó?
Protože nechcó na ty trubky na hródě ani nasísnót.

*Proč ptáci, kteří letí do teplých krajin, se nad Brnem otočí břichem nahoru?
Protože se nechtějí na ty trouby dole ani podívat.*

Kelcnová šochtla buší na futra. Dóda hodí čuz do špehýrky a šplíchne stařce.
- Merčím kosisko. Asi borec z Monfilda.

*Smrtka klepe na dveře. Děda koukne přes kukátko a říká babce:
- Vidím kosu. Asi někdo z Mountfieldu.*

Háže jungšál dotazník fotrovi:

- Poslóché tato, dyž nekam klapu s koc, pod keró plótvó ju mám bafnót?
- Potahneš ju na sajtně, kde nésó auslágy vod kvelbů.

Ptá se mládenec otce:

- *Poslyš tati, když někam jdu s dívkou, pod kterou paži ji mám vzít?*
- *Povedeš ji na straně, kde nejsou výlohy od obchodů.*

V Brnisku v put'áli:

- Jakó glgačku mám dotlačit?
- Té jasmiňák.
- Vobyčéné nebo bez rumunška?

V Brně v hospodě:

- *Co si dáte na pití?*
- *Jasmínový čaj.*
- *Obyčejný nebo bez rumu?*

Kača negóme ani pudlovat a háže dotazník starýmu:

- Dybych zahučela do Švarcavy, hópneš pro mě?
- A dyž šplíchnu že jo, zahučíš tam?

Katka neumí ani trochu plavat a ptá se manžela:

- *Kdybych spadla do Švratky, skočíš pro mne?*
- *A když řeknu ano, spadneš tam?*

(pudlovat znamená plavat na pudla, na psa)

Jungšálka háže dotazník mamě:

- Muti, taky sis vínšovala princála, co příklape na betálný hajtře?
- Jasné vál, no nedoklapal ani princál, ani hajtra, enom vosel.

Pubert'áčka se ptá mámy:

- *Mami, také sis přála prince, který přijede na krásném koni?*
- *Také, ale nepříjel ani princ, ani kůň, jen osel.*

- Borec nechce pchat love do šelijakých verglů do kuchči a kópelky.
- To bylo sladkých slin, dyž sme se gólovali. Že pro mě dotahneš aji ažúr z nebála.
- To štymuje, no vo automatce a mašině na kšír sem ani nepípl.

Muž nechce investovat dovybavení kuchyně a koupelny

- *To bylo slibů, když jsme se brali. Že mi přineseš i modré z nebe.*
- *To souhlasí, ale o pračce a myčce jsem neřekl ani slovo.*

Štumdla si hókla vo věčí bakšiš. Šéfmutra na to vaří:

- Jak to, že se ti nezamlóvá, kolik ti cáluju?
- Madam, pigluju lepšéc, jak vy.
- Vocasovina!
- Váš staré to hókl.
- Tak to só jinačovice.
- Madam a kochčím lepšéc, jak vy.
- Kravina!
- Váš staré to taky hókl.
- Fakt?
- A šukám taky lepšéc, jak vy.
- A to taky hókl muj staré?
- Neé, to hóká záhonmajstr.
- Aha, tak kolik sceš vrznót navrch?

Služka si řekla o větší plat. Paní domácí na to:

- *Jak to, že nejsi spokojen, kolik ti platím?*
- *Paní, žehlím lépe než vy.*
- *Hloupost.*
- *Váš muž to řekl.*
- *Tak to je jiná.*
- *Paní, a vařím lépe, než vy.*
- *Blbost.*
- *Váš muž to také říkal.*
- *Opravdu?*
- *A souložím také lépe než vy.*
- *A to taky říkal můj muž?*
- *Ne, to říká zahradník.*
- *Aha, tak kolik chceš přidat?*

Stařka hókne do verštatú:

- Fanóšu, co ti mám spichnót za chálku na věču?
- Šak ty gómeš, co mám nérači.
- To gómu, ale před tym hodíš aji něco za žebř, néé?

Manželka zavolá do dílny:

- *Franto, co ti mám připravit k večeři?*
- *Vždyť víš, co mám nejraději,*
- *To vím, ale před tím se také najíš, ne?*

Slezó se dvě tročny z Oltecu, ščekna Picmánková a perza Vajcingrová.

- Jakó mordu dneska zapsalas?
- Akorát suchý z ryny. Levingston deň. A ty?
- Lautr kulový, nikde se nic neselelo!
- Aj, Velké kilošu, co s tym ufachčíme?

Setkají se dvě klepny ze Starého Brna, stará Picmánková a stará Vajcingrová.

- *Co za senzaci dnes zaregistrovalas?*
- *Nic, špatný den. A ty?*
- *Vůbec nic, nikde se nic neudálo!*
- *Pane Bože, co s tím budeme dělat?*

Borec hókne na stařku:

- Mužu házet čus na špiznu?
- Jasnačka, no neché ju típló.

Muž se ptá manželky:

- *Mohu se dívat na televizor?*
- *Samozřejmě, ale nech ho vypnutý.*

Mařka v kirchně u zpovídačky:

- Foti, v štrycli mně klapó samý levárny. Mám betelné ciferník a fešné štylko. Borci za mnó pálijó a kocále to nechcó zkósnót.
- To není levota, to je fela. To si mimo misu.

Marie v kostele u zpovědi.

- *Otče, v hlavě se mi hodí samé nepravosti. Mám krásný obličej a hezké tělo. Muži o mne mají zájem a ženy mi závidí.*
- *To není hřích, to je omyl. To máš chybné vidění světa.*

Mirus sonduje:

- Juro, co by sis kaufl, dybys vyválel v lutriji melóna?
- Miro, nemám páru, stařka mě dycky vodlifruje do kvelbu se sópiskó.

Mirek se ptá:

- *Juro, co by sis koupil, kdybys vyhrál v loterii milión?*
- *Mirku, ani nevím, žena mne vždy pošle do obchodu se seznamem.*

- Co vám neska tlačili v bódě do řepy?
- Kulový, házeli sme stojku na jedný haxně.
- Jak čápfogli?
- To né, jak pakini.

- *Co jste se dnes učili ve škole?*
- *Nic, stáli jsme na jedné noze.*
- *Jako čápi?*
- *Ne, jako blbci!*

Šerloci přelóskali všelijaký gléty z vašeho Óřadu a vygómali, že už zašívát nebudó. Vyfachčeňší bude kolem óřadu ufachčít vandnu, na fenstry narazit katry a nalifrovat tam bachmany.

Po prostudování dokumentů z vašeho Úřadu došla policie k závěru, že další zatýkání je zbytečné. Lepší bude rovnou úřad oplotit, zamřížovat okna a poslat tam dozorce.

Doklapu do kvelbu a scu pětku deka tvrdýho séra.

- Ušvácla sem dvanást deka, muže byt?
- Doklapu na Rolu a scu flósek do Šakvic.
- Ze šrajbný vyhučela Břeclava, muže byt?

Přijdu do obchodu a chci 10 deka tvrdého sýra.

- *Ukrojila jsem 12 deka, mohu to tak nechat?*
- Přijdu na nádraží a chci jízdenku do Šakvic.*
- *Vytisklo mi to Břeclav, mohu to tak nechat?*

- Po lupáče borec zmerčí, že jeho koc má u betle fotálu iného borca.
- To je tvůj staré? hodí dotazník.
- Neé, pískne koc a přišmrdolí se k němu.
- Tvůj kema? Nebo brácha?
- Taky né.
- Kurňa, co je to teda za borca?
- No to su já, než mě v nemálu převexlovali na koc.

Po sexu si muž všimne, že jeho milenka má u postele fotografii jiného muže.

- *To je tvůj manžel? zeptá se.*
- *Ne, odpoví ona a přitulí se k němu.*
- *Tvůj přítel? Nebo bratr?*
- *Také ne.*
- *Sakra, kdo to teda je?*
- *To jsem já, než mne v nemocnici přeoperovali na ženu.*

Camrá se koc před kámoškó:

- Staří medvědi mě hókali, že lověna valí bauchecem, no můj borec vygómal novodurovó štreku.

Chlubí se dívka před kamarádkou:

- Rodiče mi říkali, že láska prochází žaludkem, ale můj chlapec vymyslel jinou cestu.

Babce už hébala žlučó dědóšova chlastačka. Vygómala, jak ho za to vosolí. Překopla se za čertisko. Byl dunkáč jak v rancu. Dědóš házel navrátila z palerma. Vyhópla z šóší a zaryčela na ně na plný kyble. Dědóš nahodil checht a zahlásil:

- Mě nedohókáš, já su na takovó melu zavedené, vogóloval sem se s tvó ségró!

Babce vadilo dědkovo pití. A vymyslela, jak ho vytrestat. Převlékla se za čerta. Byla tma jak v pytli. Dědek se vracel z hospody. Vyskočila z křoví a zařvala na něj na celé kolo. Dědek se usmál a řekl:

- Mě nevystrašíš, já jsem na takový kravál zvyklý, oženil jsem se s tvójí sestrou.

Kolík a jařinama unavené borec smykujó v holpecu do hokny. Kolík nervní jak ródle v hicně sebó vleče dvě bichle, kabelu léster, nořas, flešinet a dvě čipový placky. Duchyš v lébošu valí s krpatým pinglem nafólovaným zobkó. Mladé hókne:

- Po tych járech hokny máte už všeccko v budce, néé?

A oldmen vaří:

- V budce neé, v paži, kemo, v paži!

Mladík a starší muž jsou spolu do práce. Nervózní mladík (jak sáně v létě) s sebou nese dvě knihy, tašku papírů, notebook, flešku a dvě čipové karty. Dúchodce jde v pohodě s malým batůžkem naplněným jídlem. Mladík řekne:

- Po těch letech práce máte už vše v hlavě, že?

A starý na to:

- V hlavě né, na háku, kamaráde, na háku!

Borec se stařkó mózujó v superkvelbu a hodijó stopku u cajků do kuchči. Kaufman háže dotazník borcovi:

- Máte v domášově automatku na kšír?

- Jasnačka.

- Tadyk máme novodur patáky, po tych je kšír betálně vyrajbované, nescete prubnót?

- Mamo, pocem, zgómni ty patáky. Budeš to zobat?

Muž s manželkou chodí po supermarketu a zastaví se u kuchyňských potřeb. Obchodník se ptá muže:

- Máte doma myčku na nádobí?

- Samozřejmě.

- Tady máme nové tabletky, po nich bude nádobí důkladně umyté, nechcete vyzkoušet?

- Mámo, pojď sem, podívej se na ty tablety. Budeš to jíst?

Sicní holcnové kociš na haluzi a lóská vorgle
Rozlóskne prvé v lajně a vyhučíjój džanky.
Rozlóskne druhé v lajně a vyhučí topř.
Rozlóskne třetí v lajně a vyhučí mikča.
Rozlóskne štvrté v lajně a vyhučíjój šneky.
Kociš se nakřkne, švihne s vorglama na hródu a hókne si pod fífku:
- Valím pali, tadyk bych vod módrú zagreboval do sna!

*Sedí veverka na větvi a louská oříšky.
Rozlouskne první a vypadnou rifle.
Rozlouskne druhý a vypadne klobouk.
Rozlouskne třetí a vypadne mikina.
Rozlouskne čtvrtý a vypadnou boty.
Veverka se našťve, hodí ořechy na zem a řekne si pod nos:
- Jdu pryč, tady bych od hladu chcipla.*

Borec u tuháč kempu háže čumendu na funus. Za vágnem vod havranů de kolík s chechtem na ciferníku, jeho stařka a dobrmanské čokl. Za nima valí štrúdl džeků, ale žádná koc. Borec háže dotazník temu kolíkovi, keho to šópli do dubovýho spacáku. A kolík vaří:
- Tentok dobrman hópl na moju tchyňu, rafl ju pod krkovicó a ta hnedka valila tlačit mraky.
- To je teda betálné čokl, mohl byste mně ho na tédeň pučit?
- Jasnačka, vysolíte mně kilo za tédeň. A teďka valte hodit stojku na koncovku teho štrúdlu.

*Muž sleduje u hřbitova pohřeb. Za smutečným vozem jde chlápek s úsměvem na tváři, jeho žena a pes dobrman. Za nimi postupuje řada mužů, ale žádná žena. Muž se ptá toho chlápka, kdo že je to v rakvi. A chlápek na to:
- Tento dobrman skočil na moji tchyni, kouzl ji pod krkem a ona hned zemřela.
- To je tedy skvělý pes, mohl byste mi ho na týden půjčit?
- Samozřejmě, zaplatíte mi stovku za týden. A teď spěchejte postavit se na konec té řady.*

Dóda doklapal z kastrólové exhibičky. Ufachčil vobjednávku za 18 litrů. Za tři dni přihrčel vágn s kastrólama. No dóda flignil, že vo tym nic negóme.
- To teda né totok! vřéskal šofc.
- Hodil ste untršřift tadyk na tentok glét.
- Nehodil, nastópil na ně dóda.
- Hodil, tadyk to je!
- Vrzňte to sem! A jó. Tak to ste se felili, zavařil dóda.
- Mě hókajój Jožin Hrabankůj.
Šofc hodil čučku na glét a lóská:
- Vymlaskniteměvéfuk

Děda se vrátil z hrncové předváděčky Udělal objednávku na 18 tisíc. Za tři dny přijelo auto s hrncema. Ale děda dělal, že o tom nic neví.

- *Počkejte, tak tohle nejde! ječel šofér.*
 - *Podepsal jste tuto smlouvu!*
 - *Nepodepsal, tvrdil děda.*
 - *Podepsal, tady to máme!*
 - *Ukažte! Ahá! Tak to jste se spletli, prohlásil děda.*
 - *Já se jmenuji Josef Hrabánek.*
- Šofér se podívá na smlouvu a čte:*
- *Polibtemiprdel.*

Gómete to. Byl frajtág a měl sem tóhu už vyhučet z hokny pali. A vyšpekuloval sem bódu. Budu flignit, že buším jak stachanovec, až mě z toho hráblo. Vyhópl sem na ponk, lapl do ruky edizonku a bzuněl. Doklapal šéf, čuměl jak puk a hók!

- *Juro, co to tadyk fachčíš?*
 - *Je tu dunkáč jak v rancu a tak sem se převexloval na kandelábr.*
 - *Gómu, že ti z tý glétový zavíračky hráblo. Sbal si fidlátka a val dom! Vékend tě mázne do latě.*
- Tak sem hóp! s ponku, edizonku pichl do šuflete a valil dom. Štykl štreky za mnó kopla do vrtule aji moja bočmenka. Šéf na ňu zatróbil:
- *Maruš, a ty valíš kam?*
 - *No taky na domášov, v tym dunkáču se hoknit nedá.*

Znáte to. Byl pátek a měl jsem chuť vypadnout z práce pryč. A vymyslel jsem lest. Budu předstírat, že pracuji tak intenzivně, až jsem z toho zblbl. Vylezl jsem na stůl, vzal do ruky žárovku a bzučel. Přišel vedoucí, velmi se podivil a zeptal se:

- *Juro, co to děláš.*
- *Je tu tma jak v pytli a tak jsem se proměnil na pouliční lampu.*
- *Myslím, že ti z té uzávěrky přeskočilo. Sbal si věci a běž domů! O víkendu se dáš dohromady. Tak jsem seskočil se stolu, žárovku vrátil do zásuvky a spěchal domů. Kousek za mnou odcházela i moje spolupracovnice. Šéf na ni zavolal:*
- *Marie, a ty jdeš kam?*
- *No také domů, v té tmě se pracovat nedá.*

Kódl Marksůj natahl papuče. Doklape k finyšovému mlénu. No co s nim? Šópnót ho do nebálu nebo do pekliska? Prubnó ho vodlifrovat k rohatém. Za dva dni začli raráši remcat a hókli Luciferskýmu:

- *Vod zětřka valíme stávkú. Kódl tu furt vaří agitačku.*
- Najedované Luciferské naštychuje Kódlu curyk do mléna a z tama ho vykopnó do nebála. Tédně hrnó a všade tichonov jak ve fabale po fajrontu. Za dva metry vřzne Luciferské čučmena k nebeský fortně. Natrefí na svatýho Peřana a háže dotazník:
- *A co Kódl Marksůj, nevyšil vám tadyk ňákó bóřku? Co na ňé hantýruje Velké kiloš?*
 - *Ale sódruhu, hantýruješ šédrem štreky, žádné Kiloš neexistuje!*

Zemřel Karel Marx. Přijde k poslednímu soudu. Ale co s ním. Poslat do nebe nebo do pekla? Zkusí ho poslat k čertům. Za dva dny začali čerti protestovat a oznámili Luciferovi:

- Od zítřka stávkujeme. Karel tu pořád agituje.

Naštvaný Lucifer vrátí Karla zpět do soudní síně a odsud ho pošlou do nebe. Týdny utíkají a všude ticho jak v továrně po pracovní době. Za dvě měsíce se podívá Lucifer k nebeské bráně. Potká svatého Petra a ptá se:

- A co Karel Marx, nepohádal se tady s váma? A co na něj říká Bůh?

- Ale soudruhu, mluvíš z cesty, žádný Bůh neexistuje!

Inspektorské se nasáčkuje do klády, gecne vedle Jury a jede číhačku. Mladá úča šrajbčí na tabulu cosik v anglánským hantecu. Potym hókne kindošom dotazník:

- Jak byste totok převexlovali do cajzlovštiny?

Jura zdvihne plótvu a potym zahlásí:

- To je ale betálný štylko.

Úča se naježí a Jura kópi baňu a bonzbríf do žákyndy.

- Soráč, kemo, háže vomlóvačku inspektorské.

- Negómal sem, že máš tak špicový ovary.

Inspektor vstoupí do třídy, sedne si vedle Jury a sleduje. Mladá učitelka píše něco anglického na tabuli. Pak se ptá dětí:

- Jak byste to přeložili do češtiny?

Jura zvedne ruku a pak řekne:

- To je ale krásné tělo.

Učitelka se rozzlobí, Jura dostane pětku a poznámku do žákovky.

- Promiň, kamaráde, omlouvá se inspektor.

- netušil jsem, že máš tak dobré uši.

Raskenka v šalině na mě zamířila haluz a hókla:

- Ani oldmutře nehodí zvadlo na sicnu!

Hókl sem, že v tý tlačence stepuju na jedný haxně a kiloš góme, esi na svý.

- Stepuje, stepuje, ale dyby sicnil, stěně by zvadlo nehodil, sígr jeden.

Důchodkyně v tramvaji na mne ukázala a řekla:

- Ani starou bábu nepustí sednout!

Řekl jsem, že v té tlačenci poskakuju na jedné noze a bůh ví, jestli na své.

- Poskakuje, poskakuje, ale kdyby seděl, stejně by mne nepustil, syčák jeden.

Šnekujó dva duchyši po štatlový valdně. Kolem šópe kramfleky fešná koc.

- Poslóché Fanóšu, chcel bys mět zaséc curyk dvě pětky járů?

- Ani náhodó, kvulivá nejaké frajli nepohrnu zaséc čtyry pětky járů do hokny!

Šourají se dva důchodci po městském parku. Kolem se nese hezká dívka.

- Poslyš Franto, chtěl bys mít zase dvacet let?

- To tak, kvůli nějaké slečince nebudu znovu chodit čtyřicet let do práce.

Jak ubóchnót špicovó chálku. Recepis pro všecky borce a na všeko:

0. Splašíme koc, co suprově kochčí a sfóknem grilku.
1. Šópnem dycky stařce love a vodlifrujem ju do kšeftů.
2. Répnem flašu vajnoša.
3. Až stařka doklape curyk, zamachlujem ju v kuchči.
4. Dozungnem vajnoš.
5. Až stařka všeko ukochčí, vodmachlujem kuchču a můžem chálovat.

Jak uvařit výborné jídlo. Recept pro všechny muže a na vše:

0. Seženeme slečnu, která výborně vaří a uspořádáme svatbu.
1. Vždy jí dáme peníze a pošleme do obchodů.
2. Otevřeme flašku vína.
3. Když se manželka vrátí, zavřeme ji do kuchyně.
4. Dopijeme víno.
5. Až manželka dovaří, otevřeme kuchyň a můžeme jíst.

Šerlok lóská pogrilkovó bóřku:

- Proč vám dal staré do řepy?
- Békal, že negómu nic uklohnit.
- A čím vám rozflákl ten pysk?
- Knedló, keró sem zrovna vytáhla z kastróla.

Vyšetřovatel řeší novomanželskou hádku:

- Proč vám dal manžel přes hubu?
 - Ječel, že neumím nic uvařit.
 - A čím vám rozbil ten ret?
 - Knedlíkem, který jsem právě vytáhla z hrnce.
-
- Muti, jak ste ufachčili, že sem se vylópla na tutok hródu?
 - No, to fotr má pod vampnó takové špric a tytmě do mě nasmrkal.
 - A tos ten špric šópla za dáseň?
 - To né, za škraň to hážu enom dyž scu novodur pekle!
-
- Mami, jak jste to udělali, že jsem se narodila na tento svět?
 - No, to táta má pod břichem takovou stříkačku a toutě do mne nastříkal.
 - A tos ten střík spolkla?
 - To ne, spolкну to jen když chci nové boty.

Borec sicní ve šnelcuku vedlevá lahodnýho šnycla. Prubne nahodit hantec.

- Vo čem budem hantýrovat? vaří koc.
- Třebas vo funglovkách na ajznbóně.
- Tak poslouchéte můj dotazník. Jelenisko aji bék só sudokopytňáli a voba futrujój pažit. Jelen z teho hodí malý kulatý bobyše a bék hrubé šlichtovité kobáč. Gómete proč?
- To teda negómu.
- Jak teda scete vařit hantec vo funglovkách na ajznbóně, dyž nemáte ánung ani vo hnědce!

Muž sedí v rychlíku vedle krásné ženy. Zkouší navázat hovor.

- *O čem budeme mluvit? ptá se žena.*
- *Třeba o novinkách na dráze.*
- *Tak poslyšte mou otázku. Jelen i býk jsou sudokopytníci a žerou trávu. Jelen z toho vytvoří malé kulaté bobky a býk velkou kašovitou hromadu. Víte proč?*
- *To tedy nevím.*
- *Jak se tedy chcete bavit o novinkách na dráze, když nevíte nic ani o hovnu.*

Amické cajtungár háže dotazník indošskýmú fýrovi:

- Tahne vám na devět pětěk jářů a celó tu časůfku házíte voko na nás, bledý ciferníky. V čem sajtna bledých ciferníků névíc felila?

Indošské fýra zašrotuje dóznó a hókne:

- Fýrovali sme naše hródě, zvěřiny hafo, luft a vasrůvka špígl nikl, šamanské kurýroval zadarmiko. Mórgen sme zmákli trochec hokny, čapli nějaké fišle a zvěřinu, večír zongčili, kolčili, Rauchčili a potym lupali. A potróblé bledé ciferník gómal, že by to šlo uvařit ešče betálněš.

Americký novinář se ptá indiánského náčelníka:

- *Máte devadesát let a celou tu dobu se díváte na nás, bledé tváře. V čem společnost bledých tváři nejmíc pochybila?*

Indiánský náčelník se zamyslí a řekne:

- *Vládli jsme naší zemi, zvěře hojnost, vzduch a voda čisté, šaman léčil zdarma. Ráno jsme udělali trochu práce, chytili nějaké ryby nebo zvěř, večer jsme zpívali, tancovali, kouřili a potom se milovali. A hloupá bledá tvář si myslela, že by to šlo dělat ještě lépe.*

Choroš hókne stařce:

- Ten Alzhajmr se sáčkuje už aji k našim kindošom. Já ešče gómu v gebeni vyštórat, jak špicové byl prvé lóbanec vod kocóra. Mladýmu vod synátora neháže budka vzpomínačku ani na jeho prvó stařku.

Stařík řekně manželce:

- *Ten Alzheimer se stěhuje i k našim dětem. Já jsem si ještě schopen vzpomenout, jak krásný byl první polibek od dívky. Vnuk od syna si nevzpomene ani na svou první manželku.*

Šplíchne Sára žgrd'ovi Kónovi:

- Staré, bodlo by kaufnót naše mladé do cimry firhaňky. Zgómla sem, že Róbíček na ňu háže čumendu dycky, dyž shazuje vohoz z kostry.
- No Sára, zavaří Kón:
- Gómé, žádné průvan v šrajtofli! Čenžnete si cimry a firhaňky si kaufne Róbíček.

Povídá Sára lakomci Kohnovi:

- *Muži, bylo by třeba koupit naši dceři do pokoje záclony. Všimla jsem si, že Roubíček se na ni dívá vždy, když se vysvléká.*
- *Ale Sáro, odpoví Kohn:*
- *Mysli, žádná zbytečná útrata! Vyměníte si pokoje a záclony si koupí Roubíček.*

Prezidentské z Améru nahodil pátračku po radílkovi. Doklape Pepan Macháčkůj z Brniska a šplíchne:

- Naverbuj mě, válim to s kdekym, dohóknu všecko.
- Gút, ale ešče než tě naverbuju, ufachčime průbu.

Vodfrčijó k Azbukom do Kremlu. Natrefijó na fíru sajtny azbuckých komóšů a ten zahlásí:

- Zdarec taváryš Macháček, servus sir prezident.
- Těžká špica, zamrmle si presidentské pod fifku.

A valijó do Etiópie. Dyž Pepana zgómne etiopské kajzr, háže mu zvadlo na poledňovó chálku a dotazník, s kym to doklapal.

- Těžká špica, zamrmle si zaséc presidentské pod fifku.

Ve finiši se nasáčkujó do Žapónie. A že taky hodijó zdravicu kajzrovi. Na sviňu tam ve stejným tajmu přirazil aji vrchní ingóst sajtny katolických pambíčkářů - papežské. Pepan se na chvílec zdéchno zahemžit papežskému haluzó. A v tym se presidentské složil jak vodstřelené komín. Dyž mu ufachčili budějovice, hókl, jak dyby skléchl z haluze:

- Cajtungáři z Žapónie hodili tázanec, co je to tam za borca v bílý kutně vedlavá Pepy Macháčkového?

Americký prezident hledal poradce. Přihlásí se Josef Macháček z Brna a prohlásí:

- *Přijmi mne, mám známosti, domluvím vše.*
- *Dobře, ale ještě než tě přijmu, si tě vyzkouším.*

Odletí do Ruska do Kremlu. Potkají generálního tajemníka komunistické strany a ten zahlaholí:

- *Bud' zdráv soudruhu Macháčku, zdravím vás pane presidente.*
- *Skvělé, řekne si president pod fousy.*

A jedou do Etiopie. Když Josefa uvidí etiopský císař, hned ho zve na oběd a ptá se, s kým to přišel.

- *Skvělé, řekne si opět president pod fousy.*

Nakonec navštíví Japonsko. A že také pozdraví císaře. Ale smůla, ve stejný termín přijel i nejvyšší úředník katolické církve - papež. Josef na chvílku odejde potřást papeži rukou. A v tom se prezident složil jak odstřelený komín (omdlel). Když ho vzbudili, řekl jakoby spadl z větve:

- *Japonští novináři se mne ptali, kdo je ten muž v bílém vedle Josefa Macháčka.*

Óřada naverbuje bloncku bóchat ordnunk na rathausu a hnedka jí dá befel:

- V prvý lajně vypucujete fusbódnu v liftu. Nekdo to tam vošavloval.
- A v kerým štoku? Nebo ve vŕeckých?

Úředník přijme blondýnu jako uklizečku na radnici a hned jí dá úkol:

- *Jako první vyčistíte podlahu ve výtahu. Někdo to tam pozvracel.*
- *A ve kterém patře? Nebo ve všech?*

Svaté fotr vodklapal tlačit mraky. Dosmykuje k nebeský fortně, svaté Peťan mu hókne zdravicu a háže dotazník:

- A ty si keré?

- Su Svaté fotr Pavka šesté.

Peťan hodí čučku do bichle se sópiskó vŕeckých na hródě.

- Nikeho takovýho tadyk v tý bichli našrajbčenýho nemám.

- Byl sem vrchním ingóstem sajtny katolických pambíčkářů na hródě. Celó lajfkku sem vařil těžkó propagačku Malýho kiloša!

- Vezni chvilec plac, máznu navrch dotazník.

Hodil hantec s Malým kilošem:

- U fortny sicní borec a hóká, že byl vrchním ingóstem sajtny katolických pambíčkářů na hródě. Kóříš mapu?

- Vyhrábni z mozkovny, jak sme dva litry jářů temu curyk ubóchli v Judeji novodurovó sajtnu fišlařů. To teda valím aogle, voni ešče fungujó!

Zemřel papež. Přijde k nebeské bráně, svatý Petr ho pozdraví a ptá se:

- *Kdo jsi?*

- *Jsem papež Pavel VI.*

Petr se podívá do knihy se seznamem všech na Zemi.

- *Nikoho takového tady v této knize zapsaného nemám.*

- *Byl jsem hlavou katolické církve na zemi. Celý život jsem propagovat Ježíše Krista.*

- *Počkej chvíli, zeptám se nahoře.*

Mluví s Ježíšem:

- *U brány sedí muž, a říká, že byl hlavou katolické církve na Zemi. Víš o tom něco?*

- *Vzpomeň si, jak jsme před dvěma tisíci lety založili v Izraeli novou skupinu rybářů. To teda čumím, oni ještě existují!*

Borec a koc chrupčíj v betli. Raky sypó desinu a borec vyplácnuté u vandny má ve vohryzku suchánka jak sviňa. Pomaly leze přes koc, kerá góme, že si sce zašukat.

- Hod' čekanku, šrop ešče nenahodil chrupnu.

Za štrvt' hod'ky to borec prubne znova.

- Kam se dereš, šrop ešče nedurchčí!

Za štrvt' hod'ky už to neskósne, hópne přes koc a razí do kuchči. Mózuje v ajskysně po brči, no pasovka. Répne flašu šampáňa a šupa jak sviňa!

- Co tam fachčíš za murako? zakvičí koc. A z šropálně hókne zachmuřeně voplégr:

- Dyž nechcelas šukat, tak se vodpráskl.

Muž a žena spí v posteli. Hodiny ukazují deset a muž ležící u zdi má velkou žízeň. Pomalu přelézá ženu, která myslí, že se chce milovat.

- Počkej, děcko ještě neusnulo.

Za čtvrt hodiny to muž zkusí znovu.

- Kam spěcháš, děcko ještě nespí.

Za čtvrt hodiny to už nevydrží, přeskočí ženu a spěchá do kuchyně. Poohlíží se v ledniče po limonádě, ale marně. Otevře láhev šampaňského a rána!

- Co tam děláš za kravál? zaječí žena. A z děcku zavolá smutný potomek.

- Když ses nechtěla milovat, zastřelil se.

Valí Mojzec se sajtnó skrzevá arabášsko póšt.

Hodí stopku a tázanec k temu:

- Co na tentok tympl hókáte?

- Tadyk je těžká rychna.

Valijó tédeň dál, zaséc stopka a tázanec:

- A co tady tentok tympl, ten je v ókeju?

- Neé, aji tadyk je těžká rychna.

Valijó tédeň dál, zaséc stopka a tázanec:

- Co na tentok tympl hókáte?

- Rychtyk, tadyk je frešné luft! Tadyk zaparkujme!

A tak majó Jordáni frešné luft a Arabáši šťávu.

Jde Mojžíš se svým lidem přes arabskou poušť.

Zastaví se a ptá se:

- Co říkáte na toto místo?

- Tady je velký smrad.

Jdou týden dále, zastaví a znovu otázka:

- A co toto místo, to je v pořádku?

- Ne, i tady je velký smrad.

Jdou týden dále, zastaví a znovu otázka:

- Co říkáte na toto místo?

- Skvělé, tady je čerstvý vzduch! Tady se usadíme!

A tak mají Židé čerstvý vzduch a Arabové ropu

Dva borci v putyce:

- Proč se sceš se stařko roztyplovat?

- Neseďne mě to s ňó v betli.

- Ty si pakin, všici s ňó hlásijó těžko spokojenost a ty fachčíš můru.

Dva muži v hospodě:

- Proč se chceš s manželkou rozvést?

- Nevyhovuje mi v posteli.

- Ty jsi trouba, všichni jsou s ní spokojeni a ty děláš problémy.

Borec s koc v betli. Koc zavaří:

- Budeš do mě furt zabóchlé?
- Jasnačka.
- A dybych natahla brka, vogóluješ se zaséc?
- Jasnačka.
- A chrupčili byste v tétok betli?
- Jasnačka.
- A zašil bys moje bildny?
- Jasnačka.
- A šópl bys jí aji moje bosorácký cajky?
- Ty só jí naprd, vona baští Buddhu.

Muž s ženou v posteli. Žena se ptá:

- *Budeš mne stále milovat?*
- *Samozřejmě.*
- *A kdybych umřela, oženíš se znovu?*
- *Samozřejmě.*
- *A spali byste v této posteli?*
- *Samozřejmě.*
- *A schoval bys moje fotky?*
- *Samozřejmě.*
- *A dal bys jí i moje čarodějnické věci?*
- *Ty jsou jí k ničemu, je to buddhistka.*

Fachman z Hadrůvkářský věšky se cajchnoval na scuku gómavéch, že vyšpekuloval novodourovó sortu šprnd. V tychto funglovéch šprndách se dudy už nebudó hongat ani hópat kozáčka. A čudle v nich už nikdá nezmerčíme. Borci mu večír u vajnoša hókli, že esi vo tym eště nekde cekne, tak mu rozšmelcujó rypák.

Specialista z Vysoké školy textilní se pochlubil na setkání vědců, že vymyslel nový druh podprsenek. V těchto nových podprsenkách se ňadra už nebudou houpat ani poskakovat. A bradavky v nich v žádném případě nebudou vidět. Chlapi mu večer u vína řekli, že pokud se o tom ještě někde zmíní, rozbijí mu hubu.

Co musí sfóknót borec? Ubóchnót bévák, do hródy pichnót pár baumálů a uvařit svišť'a. Co musí potym sfóknót koc? Šurovat ten bévák, tahat vasr k tym baumálom a aufpasovat ty dva potróblence.

Co musí zvládnout muž? Postavit obydlí, zasadit nějaké stromy a zplodit dítě. Co musí pak zvládnout žena? Uklízet to obydlí, zalévat ty stromy a starat se o ty dva pošuky.

Džendristky z celý hródy si daly v Améru scuka a házely těžkýho machra, jak to s tema borcama zmákly.

Džendristka vod Fanóšů:

- Doklapala sem na domášov a hókla, že vode dneška dávám šurovačce mávačku. Ze startu staré prskal, no až byl všade binec, šuroval sám jak divé.

Džendristka z Albiónu:

- Doklapala sem na domášov a hókla, že vode dneška dávám kuchči mávačku. Ze startu fachčil staré můru, potym škemral, no za půl metra vytahl fěrtoch a kochčil sám.

Džendristka z Práglu:

- Já sem hókla, že balím kochčení, šurování aji praní. Prvé tédeň merčím kulový, druhé tédeň merčím kulový a za půl metru se moje augle po tý mixně zbráboraly.

Džendristka z Brniska:

- Já sem hókla, že balím pingle a dlabu na starýho. A von mně dovalil betálné pugét.

Feministky z celé Země se sešly v Americe a chlubily se, jak to s těmi muži zvládly.

Francouzská feministka:

- Přišla jsem domů a řekla, že ode dneška nebudu uklízet. Zpočátku se manžel zlobil, ale až byl všude nepořádek, uklízel sám.

Anglická feministka:

- Přišla jsem domů a řekla, že ode dneška nebudu vařit. Zpočátku se manžel rozčiloval, potom prosil a za čtrnáct dnů vytáhl zástěru a vařil sám.

Pražská feministka:

- Řekla jsem, že nebudu vařit, uklízet ani prát. První týden nevidím nic, druhý týden nevidím nic a po čtrnácti dnech se moje oči po tom výprasku zase daly dohromady.

Brněnská feministka:

- Řekla jsem, že se stěhuji a kašlu na manžela. A on mi přinesl kytici.

Dyž borec hókne, že nečemu zbóchne generálku, tak ju taky zbóchne. Nemosí se vo tym každé metr kibicovat.

Když muž řekne, že něco opraví, tak to opraví. Nemusí se o tom každý měsíc mluvit.

Se stařkó často hážem čenž gómek. Já doklapu se svó a kreamle беру s gómkó vod ní.

S manželkou si často vyměňujeme názory. Já přijdu se svým a odcházím s jejím názorem.

Dyž stařka hókne: „co to hantýruješ?“, má ovary v rychtyku. Dává mně volenku šplíchnót to ináč, lepšéc, nebo tak, jak to sce vona.

Když manželka řekne: „co říkáš?“, má uši v pořádku. Dává mi možnost říct to jinak, lépe, nebo tak, jak chce ona.

Dóda hókne malýmu svišťovi:

- Dyž pro mě šlohneš takové ten malé modré paták, co má fotr v šmajchlčimře u betle, dám ti zétra kilo.

Svišť to sfókl, druhé deň mu dóda dotlačil pěticiento a pískl:

- Ty štyry kila navrch só od babky.

Dědeček řekne vnukovi:

- Když pro mne ukradneš takovou tu malou modrou pilulku, co má táta v ložnici u postele, dám ti zítra stovku.

Vnuk to zvládl, druhý den mu děda přinesl pětistovku a pošeptal:

- Ty čtyři stovky navíc jsou od babičky.

Borec vyšópne švigmutru z fenstru v šestým štoku a hókne:

- Vodfič aus, ježimutro, iné by tě mázl mezi augle, já ti dávám volnoběh!

Muž vyhodí tchyni z okna v šestém patře a zvolá:

- Leť si, ježibabo, jiný by tě praštil mezi oči, já ti dávám svobodu!

Švestky klapó dycky štyry v holpecu. Jeden lóská, druhé šrajbčí, třetí fotí a čtvrté tu skvadru kočíruje.

Policisté chodí vždy ve čtveřici. Jeden čte, druhý píše, třetí fotí a čtvrtý té skupině velí.

Mutra hókne šropovi:

- Dneska ti čápfógl dovalil bráchu. Sceš ho zgómnót?

- Bráchu neé, ale toho fógla.

Matka říká dítěti:

- Dnes ti přinesl čáp brášku. Chceš ho vidět?

- Brášku ne, ale toho čápa.

Natrefí koc na kámošku a sonduje:

- Žereš nákó kindrkilku (*patáky protivá kindošom*)?

- Neé, žeru patáky na depku vod psychóša.

- A to háže helfku?

- Perfektos, vyklopila sem už rukavicu šropů a šecko mám v paži.

- Potká žena kamarádku a ptá se:

- Užíváš nějakou antikoncepci?

- Ne, užívám antidepresíva od psychiatra.

- A pomáhá to?

- Perfektně, porodila jsem už pět dětí a je mi všecko jedno.

Borec háže dotazník koc:

- Co dyby sem k vám zétra doklapal a hókl si vo tvó plótvu?
- No straré by ufachčil melu a kindoši by se lochčili jak puklé pecen.

Muž se ptá ženy:

- *Co kdybych k vám zítra přišel a řekl si o tvou ruku?*
- *No manžel by rádíl a děcka by se hodně řehtaly.*

Háže dotazník koc dotazník borcovi:

- Co máš na mně nérači, fronk štylko nebo fajnové ciferník?

A borec na to:

- Tvó rajcovní blek čurinu!

Ptá se žena muže:

- *Co máš na mne nejraději, skvělé tělo nebo jemný obličej?*

A muž na to:

- *Tvůj vzrušující černý humor.*

Sonduje koc u kámošky:

- Hlásíš v betli starýmu, dyž už máš orgáč?
- Ani náhodó, von póští kydy, dyž mu hážu drát z hokny.

Ptá se žena kamarádky:

- *Říkáš v posteli manželovi, že už máš orgasmus?*
- *V žádném případě, on má blbé řeči, když mu telefonuji z práce.*

Krokoš háže špizung na fišmona a hókne:

- Kóšó, kóšó?
- Lautr pendrek.
- Hod' na ně bobyša a dé si cédačku.

Krokodýl se dívá na rybáře a řekne:

- *Berou, berou?*
- *Vůbec ne.*
- *Kašli na ně a pojd' se okoupat.*

Hémon béká na bloncku před superkvelbem:

- Ten váš čokl nemá košál.
- Šak my nédem šopovat, my dem k frizérce.

Policista ječí na blondýnku před supermarketem.

- *Ten váš pes nemá košík.*
- *Vždyť my nejdeme nakupovat, my jdeme ke kadeřnici.*

Koc dovalí na prubu z matiky. Hodí jiskrama po profesorském, nazdvihne minclu a pískne:

- Zmáknú, co budete scet, abych tutok průbu dala.

Profesorské nahodí vážné škleb:

- Na tuty co budu chcet?

Koc přišópne seslu k profesorskýmu a pípne:

- Na tuty.

Profesorské k ně natahne vohryzek a zašveholí do ovaru:

- Tak si tu matiku natlučte do budky!

Dívka přijde na zkoušku z matematiky. Hodí očima po profesorovi, pozvedne minisukni a řekne:

- Udělám, co budete chtít, abych tuto zkoušku udělala.

Profesor se vážně zatváří:

- Opravdu co budu chtít?

Dívka přisune židli k profesorovi a odpoví:

- Opravdu.

Profesor k ní natáhne krk a pošeptá do ucha:

- Tak se tu matematiku naučte!

Ajt'ácké: Než staré vodfičel na služebku k Fanošom, hodil fónem dotazník, jaké prezent mně má dovalit. Vohoz a šminky si rači kaufnu sama a tak hóknu:

- Třebas nějakó masku na ksicht.

Mórgen mě vycasnoval fón ze sna:

- Buď tak benevolentní a šplíchni mně, jaké máš numero ksichta?

Manžel jel na služební cestu do Francie. Ptal se mě telefonem, co bych chtěla přivést jako dárek. A protože si radši oblečení, parfémy a šminky kupuju sama, tak povídám:

- Třeba nějakou masku na obličej.

Ráno mě budí telefonem:

- Prosím tě, jaký máš číslo obličeje?

Exibička Mikeca, andělskýho a dvó rohatých s čoketkó a kokynama proběhla v ókeju. Mórgen valí mutra se šropem do kindošský bódky. Na hródě pod lavkó háže leháro nadrátované a vošavlované bezďák v černým vohozu. Šrop na ňho zamíří haluz a pískne:

- Tadyk je scíplé rohatec.

Představení Mikuláše, anděla a dvou čertů s čokoládou a pamlsky dopadlo dobře. Ráno jde máma s děckem do školky. Na zemi pod lavičkou leží opilý a pozvracený bezdomovec v černém oblečení. Děcko na něj ukáže rukou a říká.

- Tady je mrtvý čert.

Fór boreců vod Jordána

Šplíchně Kohn Abelesovi:

- Zčóhl sem betálný porno.
- A co na něm bylo tak betálnýho?
- Šukačka nic moc, no já sem temu hodil zpátečku.
- No to valím baterky!
- Névěčí gól byl, dyž šmetyny vyplázly love curyk.

V novingston vohozu: Moravská hróda, jár 2030

Šplíchně borec sósedovi:

- Zčóhl sem betálný ý filmes vo fland'áckých restitucách.
- A co na něm bylo tak betálnýho?
- Čuryna jak na krchově, no já sem temu hodil zpátečku.
- No to valím baterky!
- Névěčí gól byl, dyž nám ty černoprdelníci vyplázli love, valdny a baráky curyk.

Židovský vtíp

Praví Kohn Abelesovi:

- *Nedávno jsem zhlédl skvělé porno.*
- *A co na něm bylo tak skvělého?*
- *Sex nic moc, ale já jsem tomu dal zpětný chod.*
- *No to hledím.*
- *Největší legrace byla, když prostitutky vracely peníze.*

V novém kabátě: Morava, rok 2030

Praví muž sousedovi:

- *Nedávno jsem shlédl skvělý film pro pamětníky o církevních restitucích.*
- *A co na něm bylo tak skvělého?*
- *Nuda, ale já jsem tomu dal zpětný chod.*
- *No to hledím.*
- *Největší legrace byla, když nám ti církevníci vraceli peníze, lesy a domy zpět.*

- Su z teho matoš, háže diviznu hlavní bedna na gyndě.
- Tento tédeň nám tu ustřelila kopyta už pětka fotrů.
- To je v rychtyku fýro, lochčí se asák, jedna koc tu vyklopila bakelit'áka a švice s nim z přče hážó exhibičku všeckém fotrom.

- *Jsem z toho blázen, diví se primář gynekologického oddělení.*
- *Tento týden nám tu omdlelo již deset otců.*
- *To je v pořádku šéfe, směje se asistent, jedna žena tu porodila černouška a sestry ho z legrace ukazují všem otcům.*

Fišlař vylópl goldnovó fišlu z rybála. Fišla zaškemrala:

- Dyž mě mrskneš curyk do rybála, zmáknu ti vinšovanec.
- Tak poslóché fišlo, sósed má v maštali dvómetrákovýho kaňóra.
- Vinšuješ si třímétrákovýho?
- Zahamuj fišlo, chcu enom, aby ten jeho natahl brka.

Rybář vylovil zlatou rybku z rybníka. Rybka zaškemrala:

- *Když mne hodiš zpět do rybníka, splním ti přání.*
- *Tak poslouchej rybko, soused má v chlévě dvoumetrákového kance.*
- *Přeješ si třímétrákového?*
- *Brzdi rybko, chci jen, aby ten jeho chcípнул.*

Borecrazil do hokny. Věčinó valil šalinó desinó, dneska hópl do vágnu. Hodil stopku u cajtungbódky a kaufnul časák s kocórama. A jak tak na ně čuměl, přihrčela šalina desina. Vágn vypustil z budky, naplul do šaliny a vyhópl až u hokny. Po fajruntu začl nahánět vágn. Pasovka. Hodil drát šilcom. Šilc se zapecnil a hókl:

- No, vono dneska nechal takové vágn kdosik u cajtungbódky.

Muž jel do práce. Většinou jel tramvají desítkou, dneska nasedl do auta. Zastavil u prodejny časopisů a koupil časopis s ženskýma. A jak si je prohlížel, přijela desítka. Zapomněl na auto, nastoupil do tramvaje a vystoupil až před pracovištěm. Po skončení pracovní doby se začal shánět po autě. Marně. Zatelefonoval na policii. Policajt se zasmál a řekl:

- *Ono nám dnes někdo nechal takové auto u prodejny časopisů.*

Dovalí jungšál vod koc a zavalí, že byl v bichlotéce. Mutra vaří:

- My sme ti nikdá nebušili klíny do lebeně a ty nás hompeš furt!

Jungšál na to:

- A co Mikulášské, Ježula, čertiska a čáp s vranó, co dotlačijó datle?

Vrátí se mlad'och od dívky a zalže, že byl v knihovně. Matka říká:

- *My jsme ti nikdy nelhali a ty nás oblbuješ pořád!*

Mlad'och na to:

- *A co Mikuláš, Ježíšek, čerti a čáp s vranou, kteří nosí děti?*

Chabrus koc, hára jak goldna, šrajbčí šortyho cund: 38.5, su z teho ztrhaná jak pendlovky.

Kamoška na to vaří:

- Nabrnkni si borca s krpatěší hůlkó.

Nemocná blondýnka píše SMSku: 38.5, jsem z toho naprosto zničená. Kamarádka odpovídá:

- *Najdi si chlapa s menším pérem.*

Borec hókne koc:

- Glgni si trochec.
- Ani náhodó, glgačka je levá na moje kopyta.
- Vopuchajó?
- Neé, samy hážó véčko.

Kluk říká holce:

- *Dáš si něco k pití?*
- *Ne, alkohol mi nedělá dobře na nohy.*
- *Opuchají?*
- *Ne, roztahují se.*

Na glajzách só vylepení dva vandroši,
Jeden háže leháro mezi glajzama celé domláčené.
Druhé naježené mu dává helfku a zahlásí:
- Čuj kemo, dyť sem ti vařil do štrycle, že sova hučí ináč.

Na kolejích se nachází dva trampové.

Jeden leží poraněný mezi kolejemi.

Druhý naštvaný mu pomáhá a říká:

- *Poslouchej, kamaráde, vždyť jsem Ti říkal, že sova houká jinak.*

Koc dovalí do kéro a tam v kuchči sosá kafisko jakási havaj.
Koc začne kvičet na starýho. A von na to vaří:
- Nebéké, ta havaj doklapala za tebo.
- Za mnó? Chcelo by to betálňěší gómku, ty myslbeku!
- No dyž negómeš, kdo to je, tak já Ti to prásknu. Je to stařka tvýho šamstra.

Žena přijde domů a tam v kuchyni pije kávu nějaká ženská.

Žena začne ječet na manžela. A on jí na to odpoví:

- *Nenadávej, ta dáma přišla za Tebou.*
- *Za mnou? Chtělo by to lepší výmluvu, ty chytráku!*
- *No když nevíš, kdo to je, tak já Ti to prozradím. Je to žena Tvého milence!*

Koc dotahne na kór kociša.

Borec zabublá, že to teda né, ať s tym kocišem valí pali.

Koc bafne kociša do pazór a vypere na ulic.

Nabere domášov a kociš sicní před kérem.

Koc bafne kcociša a vodtahne ho vágnem do valdny.

Naštychuje curyk a kociš sicní zaséc před kérem.

Nakrklé borec šupne kociša do káry, valí tři pětky kiláků a potem ho mázne aus.

Za půl hod'ky cingne stařce fónem:

- Doklapal už kociš na domášov? Šópní mě ho k fónu, zakufroval sem!

Žena donese do bytu kocoura.

Muž zahučí, že to teda ne, ať jde s tím kocourem pryč.

Žena vezme kocoura do rukou a vyhodí jej na ulici.

Vrací se domů a kocour sedí před bytem.

Žena vezme kocoura a odveze ho autem do lesa.

Vrátí se zpět a kocour opět sedí před bytem.

Naštvaný muž strčí kocoura do auta, ujede třicet kilometrů a vyhodí ho ven.

Za půl hodiny zavolá manželce mobilem:

- Vrátil se již kocour domů? Dej mi ho k telefonu, zabloudil jsem!

Jožo z kotárova doklapal za fotrem a šplíchl:

- Úča sce, abysme našrajbčili zvonek vo Velkém kotrmelcu. Negómu, co šrajbčit.

- Jožo, já su enem pohlóplé borec z lontu, no zmáknem exhibičku, abys gómal. Merčíš ty sviňuchy tam v maštali, jak jim šmakuje?

- Merčím.

- Ted'ka lapni prygl do pazóry a vyper je z tama.

Jóžo to zmákne. Dyž šópne prygl pali, všecy sviňuchy se nahrnó zpátky do maštale, hókne:

- No dyť só všecy zaséc curyk a futrujó za žebřík!

- Tak, a vo tym je ten Velké kotrmelec.

Jožo ze slováckých kopců přišel za otcem a řekl

- Učitelka chce, abychom napsali pár řádků o Sametové revoluci. Nevím, co napsat.

- Jožo, já jsem jen prost'áček z vesnice, ale uděláme si ukázkou, abys rozuměl. Vidiš ty prasata tam ve chlévě jak jim chutná?

- Vidím.

- Ted' vezmi klacek do ruky a vyžeň je odtamtud.

Jožo to udělá. Když dá palici pryč, všechna prasata se vrátí zpět do maštale, řekne:

- Ale vždyť jsou zase zpět a ládují to do sebe!

- Tak, a o tom je ta Sametová revoluce.

Dyž sem byl ešče šrop, dala mě mutra dvaciáša a vodlifrovala mě do kšeftu. Dovalil sem z tama dvě štrycle brzdy, putru, dvě milchny, sáček kokyn, čoketku, pětku véc a ešče mně zvostalo na šaukle. Neska už to nezmáknou. Všade só vylepení plechoví vočmeni!

Když jsem byl malý, dala mi maminka 20 korun a poslala mě do obchodu. Přinesl jsem dva chleby, máslo, dvě mléka, balíček bonbonů, čokoládu, deset vajíček, koblihu a ještě mi zůstalo na kolotoč. Dnes už to není možné. Všude jsou instalované kamery!

Bomba je, že všici chcó na hródě provegetit těžký járy, no žádné nechce byt tyma járama vyšťávené.

Úžasné je, že všichni se chtějí dožít vysokého věku, ale nikdo nechce být starý.

Kozáček pro burgle: Dva borci házijo burglú diskotéku na štrece nafólované vasrúvkó a blatiskem po kraju Švarcavy. Zmerkno borca. kerymu čóhá z vasrúvky enom dyňa.

- Zahučela ti tam burgla? hážó tázenec ti dva.
- Ste potróblí? Valím s podvasrúvkovým šifem!

Motokros: Dva motokrosaři jedou při kraji Svratky po cestě plné bláta a vody. Spatří chlapa, kterému kouká z vody jen hlava.

- Zapadla ti tam motorka? ptají se ti dva.
- Co blbnete, jedu ponorkou.

Nacvaklé krtek v Práglu. Korbič z Brniska s kabeló nafólovanó vercajkem, štylo tak devatenást pětěk cent'áků, háže stojku nad vyžraném plukasem rozvaleném na sicně. V tym napluje do krtka koc asi tak v osmym metru jináču. Korbič hodil čučku na koc a potom na plukasa a zahlásil:

- Poslóché kemo, zdvihni šunky, tadyk nézme v Pakistánu.
- Všici hodili čuz na plukasa, keré se vyšpónoval do haptáku. Koc hodila sicnu. Dyž se korbič rychtoval vyhópnót z krtka, hodil eště čučku na plukasa a hókl:
- Zdarec kemo, valím na tebe fachat.

Přeplněné pražské metro. Svalnatý muž z Brna s taškou naplněnou náradím, výška tak 190 cm stojí nad tlustým plukovníkem rozvaleným na sedadle. V tom nastoupí žena asi tak v osmém měsíci těhotenství. Muž se na ni podíval a pak se podíval na plukovníka a řekl:

- Poslyš kamaráde, zvedni se, tady nejsme v Pakistánu.
- Všichni otočili hlavy na plukovníka, který se postavil do pozoru. Žena si sedla. Když se kulturista chystal vystoupit, podíval se znovu na plukovníka a řekl:*
- Naschle kamaráde, jdu na tebe dělat.

Borec splášil hajtru ainštajna. Všade se s nó camrá. A líce s nó aji za šmajchlkoc. Hajtra dycky háže čekanku pod balkecem. A tak jednoc zaséc doklapali. Borec vylítne navrch, crnkne a koc vodmachluje futra. Chce vtruknót do kéro a koc že né, že za chvilec doklape staré. Nakonec ju borec zlomí. No a dyž už má hůlku zabořenó do šlicu, zarumpluje klíngoš. Borec vyhópane z balkeca aus a koc valí vodmachlovat futra. Tam se zadumaném šklebem stepuje hajtra a zahlásí:

- Madam, hóknite šéfikovi, že začlo chat a tak vartuju ve forhózu.

Muž sehnal velmi inteligentního koně. Všude se s ním chlubí. Jezdí s ním i za milenkou. Kůň ho vždycky čeká pod balkonem. Tak zase jednou přijeli. Muž vyběhne nahoru, zazvoní a milenka mu otevře. Chce vejít do bytu, ale milenka nechce, protože se za chvíli vrátí manžel. Nakonec ji muž přemluví. A když jsou v nejlepším, tak se ozve zvonek. Chlap vyskočí z balkónu a milenka jde otevřít dveře. Tam s vážnou tváří stojí kůň a povídá:

- Madam, vyřid'te šéfovi, že začalo pršet, tak čekám v průjezdu.

Jednó v moskevským štatlu potentáti a politruci šópli pugéty na hrob neznámého vojcla u kremelský vandny. Potym vyšili do luftu čestno salvu. Těžká řacha, že by vytahla z betle aji tuháča. A taky že jo. Najedno se tam vydrápali z hródy hnedka dva neznámí sovětští vojcli. Prvé hókne:

- To byla teda šlupka.

A ten druhé neznámé vojcl na to vaří:

- Was ist das šlupka?

Jednou v Moskvě funkcionáři a politici položili květy na hrob neznámého vojína u kremelské zdi. Pak vystřelili do vzduchu čestnou salvu. Velká rána, že by probudila i mrtvého. A taky že ano. Najednou vylezli ze země hned dva neznámí sovětští vojíni. První prohodí:

- Tedy to byla šlupka.

A ten druhý neznámý vojín na to německy:

- A co je to šlupka?

Borec brélí na kemovy pedy a háže dotazník:

- Máš perfekt šuflata, kdes je splašil?

- Sejmul sem krokóša a z něho mám ty pedy.

- Tak to já prubnu taky tak.

Za metr na sebe zaséc natrefijó.

- Tak co, už máš taky novodurový pedy?

- Prd, mám akorát pech. Vodplul sem s flintó k Nilu, sejmul tři krokóše, ale všici byli bez šuflat.

Chlápek se dívá na kamarádovy boty a ptá se:

- Máš perfektní boty, kdes je sehnal.

- Ulovil jsem krokodýla a z něj mám ty boty.

- Tak to zkusím též.

Za měsíc se znovu potkají.

- Tak co, již máš také nové boty?

- Houby, mám akorát smůlu. Odjel jsem s puškou k Nilu, ulovil tři krokodýly a žádný neměl boty.

Semlelo se to takto: Borec hodil kocórovi dotazník:

- Vogóluješ se se mnó?

Koc na to vaří, že to teda né. A tak borec vegetil v lébošu, s kemama sicnil v palušách, chlatal, na kolik měl slinu, rajzoval, držet kolky sporcmenom, lupal s kdejakó babó a nemusel každé deň mektat vo békovinách.

Stalo se: Mladík se zeptal děvčete:

- Chceš si mě vzít za muže?

Děvče odpovědělo, že ne. A mladík si spokojeně žil, chodil s kamarádama do hospody, pil podle své chuti, chodil fandit sportovcům, souložil s mnoha ženami a nemusel každý den komunikovat o zbytečnostech.

V štatlový valdně só vylepení grymlové borec a grymlová borka. Sicní tam jár, dva járy, pět járů... Přífrčí k nim andělské a šplíchnu:

- Dyž ste tadyk už tak dlóho vylepení, šópnu vám za to enem tak pro lochec půl hodky živágo lajfky. Fachčíte, na čem chcete.

Borec s borkó vlítnó do lajfky, hodi jó voko jeden na druhýho a valijó do šóší. Andělské zapíše ovarama lochec a všelijaký zvučmeny. Za čtvrt hodky se v lébošu vyhrabó z šóší.

Andělské zahlásí:

- Eště na to máte čtvrt hodky, valte na repete.

A tak zaséc vlítnó do šóší. V tym andělské ovar zapíše:

- Ted'ka to ufachčíme ináč. Ty bafneš štatlovýho fógla a já mu vysadím hnědku na kokos.

V parku stojí dvě sochy mladého muže a mladé ženy. Stojí tam rok, dva, pět... Přiletí k nim anděl a povídá:

- Když tady tak dlouho stojíte, dám vám za to pro radost půl hodiny lidského života. Můžete si dělat, co chcete.

Sochy obživnou, mrknou na sebe a už upalují do křoví. Po chvíli se ozývají různé zvuky, pochichtávání a za čtvrt hodiny celé šťastné vylezou. Anděl jim říká:

- Ještě máte čtvrt hodiny, můžete jít znovu.

Tak sochy mažou a anděl najednou zaslechne:

- Ale teď to uděláme obráceně, ty budeš držet holuba a já se na něj vykadím.

Přihasí doktorské v šaškecu na cimru hodit oko na pacóše. Na jedné betli háže leháro borec a fligní šofca. Doktorské hodí dotazník:

- Vo co tadyk fičí?

Pacoš vaří:

- Hrnu si to óbrvágnem do Rakós.

Na druhé betli si pacoš pod duchnó leští bambus. Doktorské sonduje:

- A vo co valí tadyk?

- No dycky, dyž tadyk kema fičí do Rakós, tak mu pigluju stařku.

Přijde lékař v blázinci na pokoj zkontrolovat pacienty. Na jedné posteli leží chlap a předstírá řízení auta. Lékař se ptá:

- O co tady jde?

Pacient odpovídá:

- Jedu nákladákem do Rakouska.

Na druhé posteli pacient pod peřinou onanuje. Lékař se ptá:

- A co se děje zde?

- Ale vždy, když kamarád jede do Rakouska, tak mu obdělávám manželku.

Naklape Šláfnberk k futrám nebála, na ksichtě má vylepené rohlik vod laple k lapli.

- Čemu se tak lochčíš, knížecké? čučí jak péro svaté Peťan.

- V Práglu máme zrovna spich naše sajtny a všichni tam gómó, že sem zaséc zašlofčil!

Přijde Schwanzenberg k nebeské bráně a směje se od ucha k uchu.

- Čemu se tak směješ, kníže? Diví se svatý Petr.

- V Praze máme zrovna zasedání naší strany a všichni si myslí, že jsem zase usnul!

Dva vozungři zapichli tágo. Dyž šofc zgóml, jak só nadrátovaní, nakopl káru a než bys vyčadil vajgl, tak hodil stopku. A hókl:

- Tak sme to zmákli!

Prvé borec zacáloval, no druhé mu jednu uvalil. Šofc gómal, že zmerčili tu habad'úru. No pro zichr nahodil dotazník:

- A ten průplesk byl za co?

A nakóřené borec vařil:

- Dyť valils jak šus! Co dybys nás vodlifroval pod drn!

Dva opilci zastavili taxi. Když řidič viděl, jak jsou opilí, nastartoval a po chvilce zastavil. A oznámil:

- Tak jsme tady!

První muž zaplatil, ale druhý mu dal facku. Řidič si myslel, že prokoukli ten podfuk. Ale pro jistotu se zeptal:

- A ta facka byla za co?

A opilý muž odpověděl:

- Vždyť jsi jel jak blázen. Co kdybys nás zabil?

Rasken valí do superkvelbu a zgómne jungšálku s natupírovaným kohótiskem na lebeni. Ty hára majó modró, zelenó aji červenó ranu. Rasken na ňu čumí jak ratyš z ryny. Koc na ňho hókne:

- Děljaj se ti pupínky? Tys v lajfce neuvařil žádnó divočinu?

Rasken hodí čučku jak morgoš na lopatu a vaří na to:

- Jednóc sem si répnul haška a potym sem přefikl pávisko. A teďka ždímu budku, esi ty nési můj vodlitek.

Postarší muž jde do supermarketu a uvidí puberťáčku s natupírovaným kohoutem na vrcholu hlavy. Vlasy jsou nabarvené na modro, zeleno a červeno. Muž se na ni s údivem dívá.

Puberťáčka se ozve:

- Nelíbí se ti to? Tys v životě neudělal žádný bláznivý čin?

Muž se odměřeně podívá a odpoví:

- Jednou jsem si dal hašiš a pak jsem přefiknul páva. A teď přemýšlím, jestli ty nejsi můj potomek.

Ajt'ácké: Vyexpedovala sem starýho do Superkvelbu.

- Na ponku máš sópisku, hókla sem na ňho.

Hópl do kočára a vodsvištěl. Za čtvrt' hod'ky rumpluje fónyho apec:

- Kde mám kaufnót čtvrt' kilca hladkýho móčmena? Tadyk só v regálu enom kilca.

Hodím čuz na ponk. Ten pakin sbalil s sebó receptis na bacóchy!

Poslala jsem manžela do Supermarketu.

- Na stole máš seznam, řekla jsem mu.

Nasedl do auta a odejel. Za čtvrt hodiny řve telefon:

- Kde mám koupit čtvrt kila hladké mouky, tady jsou v polici jen kila.

Podívám se na stůl. Ten trouba si vzal recept na buchty!

Ajt'ácké: Staré vodklapal ponéprv do kindošský bódky pro cěrku. Hókla sem mu, že naša Evča tam má červené krpaté kýbl. Doklapali za dvě hod'ky. Hledal ten kýbl s vohozem tak dlóho, než mu úča šplíchla, vo co fičí.

Manžel zašel poprvé do školky pro dcerku. Řekla jsem mu, že naše Eva tam má malý červený kyblíček. Vrátili se za dvě hodiny. Hledal ten kýbl s oblečením tak dlouho, než mu učitelka vysvětlila, jak se věci mají.

Ajt'ácké: Muj staré dneska ponéprv nahodil automatku. Vrazil tam modró ajt'áckó kutnu, hemdu, tričmena a fusakle. Dyž sem nabrala domášov z hokny, sicnil u bedny a zašveholil:

- Negómál sem, že máme automatku aji se sušičkó.

- To teda nemáme, vařím na to.

- No dyž sem z ní vytahl hadry, tak byly betálně usušené. No pro zichr sem je eště mázl na balkec.

Pakin jeden, nevodmachloval vasrůvku a na balkec vodtlačil suchý dekový fusky!

Můj manžel dneska poprvé zapnul automatickou pračku s modrým ajt'áckým pláštěm, košilí, tričkama a ponožkama. Když jsem se vrátila z práce, seděl u televize a prohodil:

- Nevěděl jsem, že máme automatku i se sušičkou.

- To teda nemáme, odpovídám.

- Ale když jsem z ní vytáhnul prádlo, bylo dobře usušené. Ale pro jistotu jsem ho ještě dal na balkón.

Trouba jeden, neotevřel vodu a na balkón odnesl suché smradlavé ponožky!

- Zdarec kemo! Su tvoja nová sóseda. Mám tóhu dneska celé večir kolovat, pařit a lupat. Máš volnoběh?

- No jasnačka!!

- Betálné, budeš tak benevolentní a vartneš mně u čokla?

- Ahoj! Já jsem tvá nová sousedka. Chci dnes celý večer tancovat, pít a souložit. Nemáš čas?

- Jasně, že ano!!

- Super! Pohlídáš mi psa?

Šinó si to dva borci ve štatlový valdně a voba šmajdajó na pravingston čapy. Dyž se scuknó, štrngne prvé vo čapu paprčó a zahlásí:

- Kuvajtská mixna, půldruha pětky járů temu curyk.

Druhé s paprčó narychtovanó k čapě zabublá:

- Kobáč vod čokla, půldruha pětky minut temu curyk.

Jdou dva muži proti sobě v parku, oba napadají na pravou nohu. Když se potkávají, ťukne prvnína svou pravou nohu a praví:

- Kuvajt, patnáct roků zpátky.

Druhý rukou ukazující na svou pravou nohu praví:

- Psí lejno, patnáct minut zpátky.

Borec se šteluje natahnót ráfky.

- Stařko moja, si tadyk?

- Jasnačka, že su s Tebó.

- Švigrmutra, si tadyk?

- Jasnačka, su tadyk.

- Vodlitci moji, aj vy ste tadyk?

- Všici sme tadyk, tato.

- No do gébišu, ve fórcimře šajní laterňa, valte ju tipnót!!

Muž se chystá umřít.

- Ženo moje, jsi tady?

- Ano, jsem s Tebou.

- Tchýně, jsi tady?

- Ano, jsem tady.

- Potomci moji, i vy jste tady?

- Všichni jsme tady otče.

- No hrůza, v předsíni svítí světlo, hned ho běžte zhasnout!!

Vleze borec na retych a gecne na porculán. Na futrách plagoš se strakonickým dudákem.

Hodí čuz na dudy a lóská: Totok só nébetelnější dudy v Brnisku.

Hodí čuz na vanu a lóská: Totok je nébetelnější vana v Brnisku.

Hodí čus na bobra a prd. Hmyzáci na papundecklu só echt krpatí.

Augle k temu a čučí jak kára: Totok je rychtyk štelunk. Můžeš položit kábl.

Vejde muž na WC a sedne na mísu. Na dveřích vidí plakát s prsatou ženou.

Podívá se na prsa a čte: Toto jsou nejkrásnější prsa v Brně.

Podívá se na břicho a čte: Toto je nejkrásnější břicho v Brně.

Podívá se ochlupení a nic. Písmena na papíře jsou velmi malá.

Přiblíží oči k nim a hledí jak vyjevený: Toto je správná poloha. Můžeš se vykadit.

Fišlař lapl goldnovó fišlu. A tá mu zahlásila, že dyž ju navolí curyk do rybála, ubóchne mu tři vinšovance. Fišlař hókne:

- Chcu bét ve vatě, žádně chabrus a chcu mět dycky orgáč v jednym cuku s mojó stařkó.

Fišla všeco zmákla. No za metr dovalí fišlař k rybálu a hókne:

- Třetí vinšovanec je na prd, mužeš to zarazit?

Fišla háže diviznu:

- Nefachčí to?

- Fachčí, no je to na pytel! Sicním si to s borcama v paluši a naráz orgáč!

Rybář chytil zlatou rybkou. A ta mu řekla, že když ji vrátí do rybníka, splní mu tři přání.

Rybář na to:

- Chci být bohatý, zdravý a chci mít orgasmus vždy současně s mou ženou.

Rybka všechno splnila. Za měsíc přijde rybář k rybníku a zvolá:

- Třetí přání je k ničemu, můžeš ho zrušit?

Rybka se podiví:

- Nefunguje to?

- Funguje, ale je to k ničemu! Představ si, sedím s chlapama v hospodě a najednou orgasmus!

Vegetil sem na sólovku. A dyž se ségra gólovala, pichla mě oldmutra do žebříka a zazvonila:

- Ted'ka si na štychu ty!

Góloval se Fanóš vod vedle a oldmutra zaséc:

- Ted'ka si na štychu ty!

Další grilka a zaséc:

- Ted'ka si na štychu ty!

A furt a furt! Co s tym? A vygómal sem šorfec.

Dyž sósed valil pod kytky a oldmutra kvůlivá temu skučela, hókl sem:

- Oldmutra, ted'ka si na štychu ty!

A vod teho dňa držela pec.

Žil jsem sám. Když se sestra vdávala, rýpla mne babička pod žebra a připomenula:

- Ted' jsi na řadě ty.

Ženíl se Franta a babička zase:

- Ted' jsi na řadě ty.

Další svatba a zase:

- Ted' jsi na řadě ty.

A pořád a pořád! Co s tím? A dostal jsem nápad.

Když zemřel soused a babička ho litovala, řekl jsem:

- Babi, ted' jsi na řadě ty.

A od toho dne mi už neřekla ani ň.

Štatlař cháluje u rákosnický módrbódy bimz se smažákem. Vedlevá vezne sicnu Amík. Žvéksna v papuli. A hókne tázanec:

- Do you eat the whole bread?

- *Sníte celý ten chléb?*

- Jasnačka!

- We eat only middle of bread in the USA. We collect the crust and recycle it. We make croissants of it and export them into Europe. Do you eat bread with jam?

- *To my v Americe ne, jíme jen střídu. Kůrku sbíráme a recyklujeme. Vyrábíme z ní croisanty a vyvážíme je do Evropy. A jíte taky chleba s džemem?*

- Jasnačka!

- We don't in the USA. We eat only fresh fruits. We collect peels and recycle them. We make from them jam and export it into Czechoslovakia.

- *To my v Americe ne, jíme jen čerstvé ovoce. Oloupané slupky sbíráme a recyklujeme. Vyrábíme z nich džem a vyvážíme ho do Československa.*

Štatlař nahodí rohlík a hókne:

- A jetý šprcky? Z tych ubóchnete co?

- We throw them out into trash, of course.

- *Vyhazujeme je samozřejmě.*

- Tak to my né, lifrujem je do extra kontyšu. Potem z nich ubóchneme žvéksny a střelíme je do Améru.

Brňák jí u vietnamského stánku s občerstvením chleba se smaženým sýrem. Přisedne si Američan se žvýkačkou v puse. A ptá se:

- *Sníte celý ten chléb?*

- *Samozřejmě!*

- *To my v Americe ne, jíme jen střídu. Kůrku sbíráme a recyklujeme. Vyrábíme z ní croisanty a vyvážíme je do Evropy. A jíte taky chleba s džemem?*

- *Samozřejmě!*

- *To my v Americe ne, jíme jen čerstvé ovoce. Oloupané slupky sbíráme a recyklujeme. Vyrábíme z nich džem a vyvážíme ho do Československa.*

Brňák se usměje a řekne:

- *A použité prezervativy? Z těch vyrábíte co?*

- *Vyhazujeme je samozřejmě.*

- *Tak to my ne, dáváme je do speciálního kontejneru. Potom z nich vyrobíme žvýkačky a prodáme je do Ameriky.*

Borec z Brniska hrne v Práglu krtkem, zčóhne mapáč a hodí tázanec kolíkovi z Práglu:

- Zelená je A, žlutá je B, červená C. A modrá je tá novodurová D, né?

- Ty voléé, to je Vltava.

Muž z Brna jede v Praze podzemní dráhou, uvidí mapu a ptá se mládence z Prahy:

- *Zelená je A, žlutá je B, červená C. A modrá, to je ta nová D, že?*

- *Ty voléé, to je Vltava.*

Instrukce pro Brňáky uctívající svatýho Škopka :

Jak zmáknót Svatojakubskó pót' ve Štatlu:

Celé tédeň budeš chodit do knajpy Na stojáka na Jakubským placu. Každé deň hodiš za žebřík pět plnotučných škopků a po každým vobkróžíš dvakrát vokolo kirchny svatýho Kuby. V nedělu z teho budeš tak zdrchané, že při glgačce už enom zrechníš kiláky: $6 \times 5 \times 2 \times 12 = 720$ kiláků.

Jak zvládnout Svatojakubskou pouť v Brně:

Celý týden budeš chodit do hospody Na stojáka na Jakubském náměstí. Každý den si dáš pět dvanáctistupňových piv a po každém obejdeš dvakrát okolo kostela svatého Jakuba. V neděli z toho budeš už tak unavený, že při pití už jen spočítáš kilometry: $6 \times 5 \times 2 \times 12 = 720$ km.

Vysvětlení výpočtu: 6 dní krát 5 piv krát 2 okruhy krát 12 stupňů piva.

Napluje kolík do šaliny a cvikne si dva lupeně. Borec, co sicní vedlevá, vaří těžkó diviznu a háže dotazník:

- Na co cvikáš dva lupeně, dyž hrneš na sólovku?

Kolík na to vaří:

- To dybych jeden nekam vytrósil.

- A co dybys vytrósil voba? répne si ten borec.

- Šak mám ešče šalinkartu.

Vstoupí mladík do tramvaje a označí dvě jízdenky. Muž, který sedí vedle se podívá a ptá se:

- Na co označuješ dvě jízdenky, když jedeš sám?

Mladík na to:

- To kdybych jeden ztratil.

- A co kdybys ztratil oba? zeptá se provokativně ten muž.

- Vždyť mám ještě předplatní jízdenku.

Jungšál háže dotazník dódovi:

- Oldfotr, negómeš, kde só ty patáky, co sem mlaskl na ponk? Bylo na nich našrajbčený LSD.

- Dlabé na patáky kemo. Rači val hodit čus na teho drakála v šmajhlcimře!

Puberták se ptá dědečka:

- Dědo, nevíš, kde jsou ty pilulky, které jsem dal na stůl? Bylo na nich napsané LSD.

- Kašli na tabletky kamaráde. Raději se běž podívat na toho draka v ložnici!

Kema vařil do koc, že má malý kozy. A ta mu na to hókla:

- Do huby ti to stačí a do pazóry si vysad' hnědku!

Kamarád vyčítal manželce, že má malá prsa. A ta mu na to odpověděla:

- Do pusy ti to stačí a do ruky si naser!

Dva kolíci z Práglu zapadno v Brnisku do putyky nafólovaný štamgastama.

- Že máme v Brnisku lepčěši bahno než v Práglu?
- *To se ví, Cajzli na to.*
- A že máme v Brnisku láčovjěší kocóry než v Práglu?
- *No jasně, jsou hezčí.*
- No sténak kópite do držky!

Dva mládenci z Prahy vejdou do hospody naplněné stálými zákazníky.

- *Že máme v Brně lepší pivo než v Praze?*
- *Samozřejmě, Češi na to.*
- *A že máme v Brně hezčí děvčata než v Praze?*
- *No jasně, jsou hezčí.*
- *Ale stejně dostanete pár facek!*

Koc hlási mutře:

- Muti, mám nafecnutý triko.
- No, co to do tebe naráz vtruklo?
- Moc to negómu, no mělo to tak vosnást čísel.

Dívka sděluje matce:

- *Mami, jsem těhotná.*
- *A co to do Tebe najednou vjelo?*
- *Moc to nechápu, ale mělo to asi tak 18 centimetrů.*

Borec hodí stopku u šlapacího kola na Čáře a sonduje:

- Zmákneš mě to tak, jak budu chcet?
- Jasnačka, sokolíku. A jak to budeš chcet?
- Zadax!

Muž se zastaví u prostitutky na České a ptá se:

- *Uděláš mi to tak, jak já budu chtít?*
- *Samozřejmě hochu. A jak to budeš chtít?*
- *Zadarmo!*

Fotr melduje malýmu svišťovi:

- Poslóché, nekdy v květencu Ti dotlačí vrana novodurovó ségru.
- Teda, fotr, ve Štatlu se placatí fůra láčověch kocórů a ty šukáš vranu!

Otec oznamuje malému synovi:

- *Poslyš, někdy v květnu Ti vrána přinese novou sestřičku.*
- *Teda, tati, v Brně žije tolik hezkých ženských a Ty souložíš s vránou!*

Natrefil sem borci ve valdně na raskenku. Kštelť teda levé, no v pazóře krochnu. Aby neměla fedry, šplíchnu, že ju nevyšukám. A vona nadirigovala krochnu na mě a s lohecem hókla:

- Konópku, sundé šlupky a vlítmem na to!

Potkal jsem vám chlapi v lese na starou bábu. Vypadala hrozně, ale v ruce měla pistoli. Aby se nebála, říkám, že ji neznásilním. A ona namířila pistoli na mne a se smíchem řekla:

- Hochu, vysleč se a jdeme na to!

Stařka háže tázanec:

- Kde só ty dvě kila, co sem si narychtovala na kauf?

- Šópl sem je jednému jařinama unavenýmu borcovi.

- To je špica, žes takto nekemu helfl. A kdes teho borca vyčmuchal?

- V paluši, točil tam bahno.

Manželka se ptá:

- Kde jsou ty dvě stovky, co jsem si připravila na nákup?

- Dal jsem je jednomu vetchému špatně vypadajícímu muži.

- To je fajn, žes takto někomu pomohl. A kdes toho muže objevil?

- V hospodě, točil tam pivo.

Tři kočeny z Brniska švitořijó u kafča, co je při lupotechně névíc rajcuje:

- Mě betálně rajcuje, dyž mě staré žužle čudliky.

- Mě zaséc lízačka.

- A mě névíc rozhajcuje, dyž ze mě zhópne a vopucuje si hůlku vo lajntuch.

Tři ženy z Brna si povídají u kávy, co je při sexu nejvíc vzrušuje:

- Mě nejvíc vzrušuje, když mi manžel cucá bradavky.

- Mě zase orální sex.

- A mě nejvíc vzruší, když se mne sleze a očistí si penis o prostěradlo.

V Brnisku si člověk z vesnice bez hantecu ani neškrkne. Měl sem jít na operaci žlučníku a doktor mně povídá:

- Ráno nehažte nic za žebřík a né abyste sem nastópil zmazané jak deka.

Nerozuměl jsem uplně, co jako chce. Žebřík sem teda nechal ve stodoli a deku sem ani trochu nezamazal. Vykopli mě ze špitálu, a tak mám žlučník furt.

V Brně nemá člověk z vesnice bez hantecu šanci. Měl sem jít na operaci žlučníku a doktor mně říká:

- Ráno nic nejzte a ne abyste nastoupil v podroušeném stavu.

Nerozuměl jsem zcela, co chce. Žebřík jsem tedy nechal ve stodole a deku jsem ani trochu nezašpinil. Vyhodili mne z nemocnice, a tak jsem o žlučník nepřišel

Bloncka háže dotazník šofcovi:

- Jakym fofrem tentok vágn muže valit?
- Dvě kila kilců za hod'ku.
- Moc se camráš, tolik kilců hod'ka ani nemá!

Blondýnka se ptá řidiče:

- *Jakou rychlostí může toto auto jet?*
- *Dvě sta kilometrů za hodinu.*
- *Moc se chlubiš, tolik kilometrů hodina ani nemá.*

V narvaným kolcovým kafcu naklape borec ke koc, co sicní u ponka.

- Poslóché, nešla bys sis chvilec trsnót?
- Kočena nahodí rohlik vod ovaru k ovaru a zazvoní:
- Jasnačka.
- Tak val, já tu zatím hodím sedlo.

V přeplněné taneční kavárně přijde mladý muž k dívce, co sedí u stolu.

- *Poslyš, nešla by si chvilku zatancovat?*
- *Dívka se usměje od ucha k uchu a odpoví:*
- *Ano.*
- *Tak běž, já si tu zatím sednu.*

Brněnské hémon melduje babě Novákových:

- Vymákli sme vašeho zašantročenýho starýho na nádru.
- Fakt? sonduje babáč.
- A kam si to valil?
- Byl nalepené na předku mašiny, co hrnula do Práglu!

Brněnský policajt hlásí paní Novákové:

- *Našli jsme vašeho pohřešovaného manžela na nádraží.*
- *Opravdu, ptá se žena.*
- *A kam cestoval?*
- *Byl připláclý na čele lokomotivy, která jela do Prahy!*

Učitelské v Brnisku přinde do třídy a zahlaholí:

- Tadyk je štynecek, jak dyž pižleš fišlu. Vodmachlujte fenstry!
- A kindoši na něho vypeščeně čumijó.
- Kurňa, to už tadyk nikdo nehantýruje rodnó řečó?

Brněnský učitel přijde do třídy a řekne:

- *Tady je smrad, jako když krájí rybu. Otevřete okna!*
- A děcka na něj udiveně hledí.*
- *Kurník, to už tady nikdo nemluví rodnou řečí?*

Ptá se jeden fízloš druhýho:

- Negómeš, co je to za fógla, ten rogalo?
- Gómu. To je teda sviňa. Vonehdá sem do ňho musel vyšit dva zásobníky, než toho borca pustil.

Ptá se jeden policajt druhého:

- Nevíš, co je to za ptáka, ten rogalo?
- Vím. To je teda svině. Nedávno jsem do něj musel vystřílet dva zásobníky. než toho chlapa pustil.

Vykópané borec se utírá ručníkem před špíglem a háže dotazník:

- Hókni mně špígle, kdo má névěčí hůlku v Brnisku?
- Samo že já, hókne z kuchče stařka.

Vykoupaný muž se utírá ručníkem před zrcadlem a ptá se:

- Řekni mi zrcadlo, kdo má největšího šulína v Brně?
- Samozřejmě že já, odpoví z kuchyně manželka.

- Jak ti pasujó ty novodurový čočmeny?
- Só betálný. Natrefil sem v nich na hafo kamošů, keré sem nezmerčil hezkých pár jařin.

- Jak ti sedí ty nové brýle?

- Jsou skvělé. Potkal jsem v nich spoustu kamarádů, které jsem několik let neviděl.

Hóká malé boreček na pískovišti borce:

- Heč, ty nemáš mezi čapama žádnó debrecínku!

Borka na to:

- Až budu veliká, budu tam mět jitnic, kolik budu chcet!

Říká malý chlapec na pískovišti dívence:

- Heč, ty nemáš mezi nohama žádný párek!

A dívěnka na to:

- Až budu velká, budu jich tam mít, kolik budu chtít!

Anča a Maruš házijó čučku z fenstru.

- Smykuje sem Jaryn s pugétó.
- Aj, to zaséc budu muset mět olšovky do praku.
- A ty nemáš v kéro kýbl nebo amfóru?

Anča a Marie se dívají z okna.

- Jde sem Jarda s kyticí.
- Oj, to zase budu muset mít nohy rozražené.
- A ty nemáš v bytě kýbl nebo vázu?

Natrefil Fanoš na Jožina, jak si to šine s kravkó.

Fanoš sonduje:

- Kam si to hrneš s tem volem?

Jožin hókne:

- Seš šáhlé? To je přeci kravka!

Fanoš na to:

- Ty neprské, s tebé nehantýruju.

Druhý deň tahl zaséc Fanoš vola na porážku. A Jožin mu z fleku mázl bumerang:

- A kam valíte vy dva?

Potkal Franta Pepu, jak vede krávu.

Franta se ptá:

- Kam to kráčíš s tím volem?

Pepa řekne:

- Jsi praštěný? To je přece kráva!

Franta na to:

- Ty nekecej, s tebou nemluví

Druhý den vede zase Franta vola na porážku. A Pepa mu to hned vrací:

- A kam jdete vy dva?

Zaparkuje borec u mladý šlapky na Čáře a hókne:

- Poslóché, neměla bys byt eště v bódě? Co by temu hókla mama, dyby Tě tu zgómla?

- To bych kópila fest kartáč. Totok je její flek.

Zastaví muž u mladé prostitutky na brněnské ulici Česká a ptá se:

- Poslyš, neměla bys být ještě ve škole? Co by tomu řekla máma, kdyby Tě tu viděla?

- No ta by mně dala. Toto je její místo.

Péruje mutra vodlitka:

- Teprv ti hrne na šesnácť jářů a už každé tédeň mastíš s nekém jiném. A že já mám dneska třípětkový narozky, na to ses vydlábla.

Nadává matka dceři:

- Teprve máš šestnáct let a každý týden souložíš s jiným. A že já mám dnes třicáté narozeniny, na to ses vykašlala.

- Dneska byla u nás bóřená kvůli novodurovýmu vohozu, ale finišové kec byl můj.

- A cos stařce šplichl?

- Že hnedka valime do toho kvelbu.

- Dnes byl u nás kravál kvůli novému oblečení, ale poslední slovo jsem měl já.

- A co jsi manželce řekl?

- Že jdeme hned do toho obchodu.

Plazoň hókne Evči:

- Evčo, dyž zešrotuješ totok jabko, zgómneš, co je pas a co rychtyk.
- Nescu.
- Dyš ho zešrotuješ, budeš mět nabušenó dóznu jak Kiloš.
- Nescu.
- Nésó v tem žádný kalórie!
- Příhré to semka.

Had říká Evě:

- *Evo, když sníš toto jablko, budeš vědět, co je zlé a co dobré.*
- *Nechci.*
- *Když ho sníš, budeš chytrá jako Bůh*
- *Nechci*
- *Nejsou v tom žádné kalorie.*
- *Dej ho sem!*

Bloncka góme: Lepčěši je mět špicové ciferník než nadupanó dóznu. Borci v balíku majó věčinó špicový augle, no pustevnu v řepě.

Blondýnka přemýšlí: Lépe je mít krásný obličej než chytrou hlavu. Bohatí muži mají většinou skvělé oči, ale v hlavě vykradeno.

Zarumpluje u vratočuča na Špilasu fón:

- Staré mně vod vás dovalil šprndu za kilčo. Nepasuje mně. Přindu si ju čenžnót.
- To máte lévo cifru!
- Šak proto si ju dondu čenžnót.

Zazvoní u vrátného na hradě Špilberk telefon:

- *Manžel mi od vás přinesl podprsenku za tisíc korun. Nesedí mi. Přijdu si ji vyměnit.*
- *To máte špatné číslo!*
- *Vždyť proto si ji přijdu vyměnit.*

- Poslóché kemo, jaks to zmákl, že už nechlaščeš?
- Dyž sem začal merčit štyry švígrmutry, dostal sem fedry a chlast sem rači zapichl.

- *Poslyš kamaráde, jaks to dokázal, že už nepiješ?*
- *Když jsem začal vidět čtyři tchýně, dostal jsem strach a s pitím jsem raději skončil.*

- Jak mám vysondovat, keré borec v šaškecu je doktorské a keré pacóš?
- Doktorské má šlisle vod futer.

- *Jak mám zjistit, který muž v blázinci je lékař a který pacient?*
- *Lékař má klíče od dveří.*

Mikec v naší lajfce: Ze startu lajfký Mikeca baštiš. V bódě ti potom namlátijó do řepy všelijaky gómky a ty už Mikeca nebaštiš. Dyž ufachčíš sviště, tak pro ně Mikeca fligniš. A v duchně máš ranu jak Mikec.

Mikuláš v našem životě: Na počátku života v Mikuláše věříš. Ve škole ti pak natlučou do hlavy všelijaké znalosti a ty už Mikuláše nevěříš. Když máš děti, tak pro ně Mikuláše hraješ. A v důchodu vypadáš jako Mikuláš.

Dovalí borka v černým vohozu do kvelbu s bichlama. V kolkách dlachní bichlu Gample na Moravské hródě.

- Těžké soráč, hókne borec za ponkem a mapsne ju za haluzu.
- Tu felu v bichli sme už hodili do rychtyku.

Přijde žena v černém do obchodu z knihami. V prstech svírá knihu Moravské houby.

- *Velmi se omlouváme, řekne muž za pultem a podá jí ruku.*
- *Tu chybu v knize jsme už opravili.*

Sicní mladé inženýrské s kemó u felčara. Z futer hodí čučku borec asi tak třicet jářů na tachálu a zahlásí:

- Fanóš Novákůj!

Fanóš vtrukne za doktorským a inža hókne kémovi:

- Poslóché, esi je on takové felčar, jak já inženýrské, tak valíme pali.

Sedí mladý inženýr s kamarádem u lékaře. Ze dveří vykoukne muž asi tak třicetiletý muž a zvolá:

- *František Novák.*

František vejde do ordinace a inženýr říká kamarádovi:

- *Poslouchej, pokud je on takový doktor, jako jsem já inženýr, tak utíkáme pryč.*

Sarka farka vylupe ve valdně jept'ulu. Jept'ula nebéká ani sebó necasnuje. Lochčí se na sarka farku, keré je z teho na haluzi.

- Čemu se tak lochčíš?
- Už merčím, jaké bude abytyša házet rypák, dyž na zpovídačce hóknu, žes mě třikrát vylupal.
- Co třikrát! Dyť to bylo enem jedná!
- A ty už máš zvadló hůlku?

Loupežník vysouloží v lese jeptišku. Jeptiška neječí ani sebou neháže. Směje se na loupežníka, který je tím velmi překvapen.

- *Čemu se tak směješ?*
- *Už vidím, jak se bude matka představená tvářit, když u zpovědi řeknu, žes mne třikrát vysouložil.*
- *Co třikrát! Vždyť do bylo jen jednou!*
- *A ty už nemůžeš?*

Razí doktorské v šaškecu hodit oko na pacóše. Na cimře stepuje borec, kmitá pastelkama a béká:

- Všic, zvěřino, všic!

Doktorské hodí dotazník:

- Vo co tadyk fičí?

- Lifruju vlkance z tadyma aus.

- Ale dyť vlkanci kempujó aspoň kolo kilců vosad'.

- Špica! To to fachčí, to to fachčí.

Jde lékař v blázinci zkontrolovat pacienty. Na pokoji popochází muž, mává rukama a volá:

- Kšá, zvěřeno, kšá!

Lékař se ptá:

- O co tady jde?

- Vyháním odsud vlky.

- Ale vždyť vlci žijí alespoň sto kilometrů odsud.

- Skvělé! To to funguje, to to funguje.

Bloncka háže dotazník kamošce:

- Si ešče nevodspodněná?

- Ešče né!

Blondýna se ptá kamarádky:

- Jsi ještě panna?

- Ještě ne!

Kokrháč mózuje po jarmarku a zmerčí futrbódu, kde grilčijó kuřiska. Hókne si pod klofana:

- Jasnačka, saunisko, solárko, šókle, šelijaké pytlóviny a na hnoju néni keho šukat.

Kohout se prochází po tržišti a uvidí stánek, kde se grilují kuřata. Řekne si pod zobák:

- No jasně, sauna, solárium, kolotoče, všelijaké blbostu a na hnoji není koho oplodňovat.

Co je to diplomatické vál:

To dyž nekeho vodlifrujem do gébišu s takým šmrncem, že je na tu štreku natěšené.

Co je to diplomacie:

To když někoho pošleme do háje s takovou elegancí, že se na tu cestu těší.

40 let pražského metra 1974-2014, lóská borec z Brniska, dyž valí v Práglu krtkem.

- A co má být!? Brněnské metr se placatí na hródě už vod středojáru!

40 let pražského metra 1974-2014, čte muž z Brna, když jede v Praze podzemní dráhou.

- A co má být!? Brněnský metr je na světě už od středověku.

Dyž nekdo naklape do tvýho béváku vomrknót, jak vegetíš, dycky ti polechce u hercny.
Nekdo hnedka dyž doklape, jiné až dyž vodtahne pali.

*Když někdo přijde do tvého byt podívat se, jak žiješ, vždy tě potěší.
Někdo hned když přijde, jiný až zmizí.*

Koc dovalí curyk na kér, zgómne starýho a békne: Tos mě teda fest vytočil! Lícu po Štatlu jak utržené vagón, mózuju po putykách a ty si tadyk v klidesu pigluješ kšír!

Žena doletí zpět domů, uvidí manžela a zaječí: To jsi mě teda pěkně naštvál. Lítám po městě jak splašená, prohlížím hospody a ty si tu v klidu myješ nádobí!

Hókla sem si u Velkýho Kiloša vo trochec vasrůvky. Nafóloval mě hasičskó lóžu. Hókla sem si vo holcnu do šporhelta, dolifroval mě óbrvágn baumálů. Hókla sem si vo pichlera a von mi našrajbčil fónyho numero mýho starýho.

Požádala jsem Boha o trochu vody a naplnil mi požární nádrž. Požádala jsem o dřevo do kamen a poslal mi nákladák stromů. Požádala jsem o milence a on mi napsal telefonní číslo mého manžela.

Malé šrop škemral hafo metrů u Velkýho Kiloša vo novodurovyho raka. A furt nic. Pár járů mu přibylo na tachálu a progóml tu flignu. Takto Velké Kiloš nefachčí. Fechtla šlohl a Velkýmu Kilošovi hodil somr vo soráč.

Malý chlapec prosil Boha několik měsíců o nové kolo. A pořád nic. Když o pár let zestárnul, prohlédl tu fintu. Takto Bůh nepracuje. Motocykl ukradl a Boha poprosil o odpuštění.

Eště že mě stařku splášili tata s mamó. Dybych si takový vemeno vymákl ve Štatlu sám, tak by mě z toho dneska jeblo.

Ještě že mi manželku vybrali rodiče. Kdybych si takovou krávu vybral v Brně sám, tak by mně z toho dnes trefil šlak.

Čoklí jungšál hodil tázanec fotrovi:

- Ten náš šéfik z našich kokin neco kochčí nebo mógluje?
- Co tě šlahlo v dózně?
- No dyž každý kokino gafne a pichne do pytloša.

Mladý pes se ptá otce:

- Ten náš pániček z našich bobků něco vaří nebo vyrábí?
- Přeskočilo ti?
- No když každý bobek vezme a strčí do pytlíku.

Přirazí borec z Brniska do Vídně. Dyž vyčadí finišovó špinku, vlez do kvelbu a hókne:

- Do you speak english?

- No, I don`t.

Vtrukne do druhýho v lajně:

- Do you speak english?

- No, I don`t.

A do třetího v lajně:

- Do you speak english?

- Yes, I do.

Borec zamíří kolkem do regála a šplíchne:

- Marlboro!

Přijede Brňák do Vidně. Když vykouří poslední cigaretu, vejde do obchodu a ptá se:

- Mluvíte anglicky?

- Ne, nemluvíme.

Vejde do druhého:

- Mluvíte anglicky?

- Ne, nemluvíme.

A do třetího v pořadí:

- Mluvíte anglicky?

- Ano, mluvíme.

Muž ukáže prstem do regálu a řekne:

- Marlboro!

Doklape borec na domášov a koc mu šplíchne:

- Zaséc se nemám čím volepit. Esi mně hnedka nekaufneš novodurové vohoz, roztypluju se s tebo.

Borec vodmachluje šraňk a rechnuje:

- Tadyk máš vohoz bílé, tadyk žluté, tadyk červené, zdarec Fanóšu, tadyk modré, tadyk černé a zaséc modré, žluté, ... Co eště sceš! Máš teho hafo a ešče ti na to Fanoš dává majzla!

Přijde muž domů a žena mu řekne:

- Zase nemám co na sebe. Jestli mi nekoupiš nové šaty, rozvedu se s tebou.

Muž otevře skříň a počítá:

- Tady máš šaty bílé, tady žluté, tady červené, ahoj Franto, tady modré, tady černé a zase modré, žluté, ... Co ještě chceš, šatů máš spoustu a ještě ti na ně Franta dává pozor!

Zrovna sme hodili navrátila z dovče u salcnový lóže. Bylo tam betálně.

Hicna tři pětky celsiusů, z toho půldruha pětky vasrovica a půldruha pětky luft.

Enom dvakrát chléstalo, no dycky dva dni v tahu.

Právě jsme se vrátili z dovolené u moře. Bylo tam skvěle.

Teplota třicet stupňů, z toho patnáct stupňů voda a patnáct stupňů vzduch.

Jen dvakrát pršelo, vždy dva dny v kuse.

Byl sem chabrusové na haxny a felčar mě vodlifroval na metr do Píščan.
Tam sem vodšmatlal s čaganem, curyk sem naštychoval už bez čagana.
Borcom z Píščan se čagan zamlóval a tak mně ho čmajzli.

*Měl jsem nemocné nohy a lékař mne poslal na měsíc do Piešťan.
Tam jsem se odbelhal s hůlkou, zpět jsem se vrátil bez hůlky.
Týpkům z Piešťan se čakan líbil a tak mi ho ukradli.*

Na našem domášově nebačuje žádné džendrové balanc.
Já zmáknu bormenskó fachu, stařka tu babskó.
Já dovalím dom krupicu, stařka ju rozfofruje
Stařka uklohní chálku, já to hodím za žebřík.
Já réduju vágn, stařka má imrvére pindy.
Stařka ubóchne ordnung, já šecko zasviním.
Stařka mě péruje, já držím kušňu a klapu brázdu.
Skuhrat nemůžu, fakt nemůžu, lampárna na roli už dvě pětky járů nefachčí.

*U nás doma nevládne žádná rovnoprávnost.
Já dělám mužské práce, manželka ty ženské.
Já přinesu domů peníze, manželka to rozháže.
Manželka uvaří jídlo, já ho sním.
Já řídím auto a manželka mi do toho furt kecá.
Manželka uklidí, já vše zašpiním.
Manželka mi nadává, držím hubu a krok.
Stěžovat si nemohu, opravdu nemohu, lampárna na nádraží už dvacet let nefunguje.*

- Všici só dneska shnilí a všade valijó vágnem. To já sem ešče metr před gólkó valil po svéč
pětku kilců do sósedního lontu. Jeden borec tam házel auglama po mojí matraci a tak sem mu
chcel dat do držky.

- A curyk na domášov doklapals taky dvojkó?

- To už né, dovalila mě hókačka z nemálu.

*- Všichni jsou dnes líní a všude jezdí autem. To já sem jěť měsíc před svatbou šel po svých
deset kilometrů do sousední vesnice. Jeden týpek se tam ohlížel po mé milé.*

- A zpět domů ses vrátil též po dvou?

- To už né, dovezla mne sanitka z nemocnice.

Borec vyhópne z betle a pípne stařce do ovaru, že valí na fišle. Vysmahne aus z vigvamu a
zblíkne, že je tam je počágro na levačku, kosa a ešče k temu chćije. Nahodí teda zpátečku,
zapluje do regála a zaševelí stařce do ovaru:

- Aus je počágro na pytel, chćije a kosa jak sviňa

- A ten můj pakin vodplachtil na fišle, vaří na to koc.

Muž vyskočí z postele a pošeptá manželce, že jde na ryby. Vyjde z domu a vidí, že je špatné počasí, zima a ještě k tomu prší. Vráť se zpět, zaleze do postele a šeptne manželce do ucha.

- Venku je mizerné počasí, prší a je pořádná zima

- A ten můj trouba šel na ryby, odpoví žena.

Jundrovské fořt sicní před forsthauzem a bafá z faje. Naráz k němu přirazí kravat'ák v žihadle a hókne:

- Fotr, ty snád' negómeš, kdo su. Su tvůj vodlitek Fanóš. Je temu pětka járů, cos mě vodlifroval do Štatlu pro špinky. Ve Štatlu sem si narazil koňu zazobanó jak systlós a vodfičeli sme hoknit do Améru. Včil sme hodili navrátila, máme tři vágny, dva baráky, koplín u valdny a šíf v Adru. Co na to šplíchneš?

- Že máš v budce pustevnu. De máš ty špinky?

Jundrovský hajný sedí před hájenkou s fajfkou v puse. Najednou u něj zastaví muž v obleku v rychlém autě a řekne:

- Otče, ty mne snad nepoznáváš? Jsem tvůj syn Franta. Je tomu deset let, co jsi mne poslal do Brna pro cigarety. V Brně jsem si našel velmi bohatou ženu a odejeli jsme pracovat do Ameriky. Ted' jsme se vrátili, máme tři auta, dva domy, chatu u lesa a jachtu na Jadranu. Co na to říkáš?

- Že jsi sklerotik. Kde máš ty cigarety?

Malér v lochně Jindra v Oslavanech. Hlina tam kydla na několik hornálů a než je z tama vymachtovali, valili tlačit mraky. Baby v Oslavanech vo tym hantýrujó.

- Mně zacálovali za Fanóša kilo pade klacků

- Mně za Lojzu vyplázli dvě kila klacků, páč dycky makal, až se z něho hulilo.

- Já sem vyfasovala kulofku, ten muj pakin se večír spařil a zachrupčil šichtu.

Průšvih v dole Jindřich v Oslavanech. Hlina tam zasypala několik horníků a než je odtamtud vytáhli, zemřeli. Ženské v Oslavanech si o tom povídají:

- Mně zaplatili za Frantu 150 tisíc.

- Mně za Lojzu dali 200 tisíc, protože to byl úderník.

- Já jsem nedostala nic, ten můj blboun se večer opil a zaspal nástup na směnu.

Dva inžinýrský přes éra, Peťan a Pavka, fólujó na let'áku v Tuřanech ščávu do tryskáča.

- Kemo, to štyngčí jak slivka!

- A koštuje to jak slivka!

Máznó pár štamprdlí za žebřík. Koštovalo to suprově. Mórgen je jim z teho šófl. A Peťan háže drát Pavkovi.

- Pavko, až budeš chcet vypustit barvu, přikurtuj se fest. Valil sem luftem až do Vyškeca.

Vařím tu čekárnu na šnelcug do Brniska.

Dva letečtí inženýři, Petr a Pavel, doplňují na letišti v Tuřanech palivo do tryskového letadla.

- Kamaráde, to voní jak slivovice!

- A chutná to jako slivovice!

Hodí do sebe několik panáků. Chutnalo to skvěle. Ale ráno je jim z toho špatně. A Petr telefonuje Pavlovi.

- Pavle, až se ti bude chtít prdnout, připoutej se pořádně. Letěl jsem až do Vyškova. Ted' tu čekám na rychlík do Brna.

V galerii je na vandně vylepená bildna „Volod'a Leninůj v Pšonsku“. Na bildně šuká kocór s kudrnatém fišálem. Borec háže dotazník bakalářský koc, kerá tam sicní v eklu a vartuje.

- Co je to za fógla s tó koc?

- To je Lev Trockéch s Nad'ó Krupskó.

- A kde je Volod'a Leninůj?

- No přeci v Pšonsku.

V galerii je na zdi umístěn obraz „Lenin v Polsku“. Na obraze souloží mladá žena s kudrnatým starším pánem. Muž se ptá bakalářky, která tam sedí v rohu a hlídá.

- Kdo to je ten muž s tou ženou?

- To je Lev Trocký a Naděždou Krupskou.

- A kde je Lenin?

- No přece v Polsku.

Můj staré má už vymóglovanó budku. Snád' kamoší s tym Alzhajmrem. Vodlifrovala sem ho do kvelbu a hókla, ať dotlačí dva cajky, bimbzál a másliško. Dotahl špinky. Nakrkl mě tym. Hóknu:

- Gómeš, co só to dva cajky! De máš sirky?

Můj muž má dutou hlavu. Snad se kamarádí s tím Alzheimerem. Poslala jsem ho do obchodu a řekla, ať přinese dvě věci, chléb a máslo. Přinesl cigarety. Naštval mne tím. Řeknu“

- Víš, co jsou to dvě věci! Kde máš zápalky?

Dohókli sme se ze stařkó, že vod zětřka začnem chudnót. Dotahli sme z kvelbu váhu. A hnedka sme byli chudčí vo štyry kila.

Domluvili jsme se s ženou, že od zítřka začneme hubnout. Přinesli jsme z obchodu váhu. A hned jsme byli chudší o čtyři stovky.

Cápek casnuje vohoz z žabca.

- Prdlo ti v kuli, zavyje oldmutra jak šakal.

- Jasnačka že né, flignéme tatu se sósedkó.

Hošík svléká holčičku.

- Jsi padlý na hlavu, zaječí babička.

- To víš, že ne, hrajeme si na tátu a sousedku.

Doklapal bezďák na magorát.

- V cajtungu šrajbčili, že hledáte šéfika vodboru dopravy.
- Jasná zpráva. Vy máte interes vo tentok flek?
- Jasnačka.
- Tak čistá ruka tři pětky litrů, služebák Hundaj a kvartýr k temu.
- Si děláte prdel!
- Dělán, no vy ste začl.

Přišel bezdomovec na magistrát.

- *V novinách psali, že hledáte vedoucího odboru dopravy.*
- *Jistě. A vy máte zájem o toto místo?*
- *Samozřejmě.*
- *Tak čistý plat třicet tisíc, služební auto Hundaj a byt k tomu.*
- *Děláte si legraci!*
- *Dělán, ale vy jste začal.*

Bezďák grónčí pod kandelábrem, de kolem borec a háže dotazník:

- Scete nejak helfnót?
- Jasnačka, típni ten lampáč.

Bezdomovec podřimuje pod sloupem pouličního osvětlení.

- *Chcete s něčím pomoct?*
- *Ano, zhasni tu lampu.*

V betli sme betálné duet. Já chrápáčka na plný kule, jí nefachčijó ovary.

V posteli jsme skvělý pár. Já silně chrápu, ona je hluchá.

Borec se stařkó zblíknó holó koc, jak se zoncní u rybála.

- Tá má ranu jak ty, póští sladký sliny borec. A koc na to:
- Taky má vybilény šraňky.

Muž s manželkou uvidí nudistku, jak se sluní u rybníka:

- *Ta vypadá jako ty, lichotí muž. A žena na to:*
- *Také má prázdné skříně.*

Vogólovaná koc, dvě pětky járů na tachálu, doklape k mošnologovi na technickó s podvozkem.

- Tak totok nekóřím, vy ste ešče nevodspodněná.
- Můj staré hokní ministrem a furt enom vaří slibotechnu.

Vdaná žena, asi tak dvacet let, přijde ke gynekologovi na pravidelnou prohlídku.

- *Tak to nechápu, vy jste ještě panna.*
- *Můj manžel je ministr a jen slibuje a slibuje.*

Študáci se dohantýrovali, že každó pětku jářů hodijó scuka v putyce U frošála.

Vodvalí pětka jářů.

- Dáme scuka U frošála, tam só fešné pinklice.

Vodvalí dvě pětky jářů.

- Dáme scuka U frošála, tam točijó betálné škopek.

Vodvalí tři pětky jářů.

- Dáme scuka U frošála, tam betálně kochčijó.

Vodvalí čtyry pětky jářů.

- Dáme scuka U frošála, tam nésó schody.

Vodvalí pět pětěk jářů.

- Dáme scuka U frošála, tam sme ešče nechlastali.

Studenti se domluvili, že se každých deset let sejdou v hospodě U žáby.

Uplyne deset let.

- Sejdeme se U žáby, tam jsou hezké servírky.

Uplyne dvacet let.

- Sejdeme se U žáby, tam mají skvělé pivo.

Uplyne třicet let.

- Sejdeme se U žáby, tam výborně vaří.

Uplyne čtyřicet let.

- Sejdeme se U žáby, tam nejsou schody.

Uplyne padesát let.

- Sejdeme se U žáby, tam jsme ještě nebyli.

Borec vaří do štrycle Anči:

- Ančo, scela by sis zašukat?

- Ani náhodó, scu doklapat k oltáři nevodspodněná. A po šukačce su dycky zrychtovaná jak z fitka.

Muž oblbuje Annu:

- Anno, chtěly by sis zasouložit?

- Vyloučeno, chci přijít k oltáři jako panna. A po souloži jsem vždy unavená jako z fitcentra.

Borec doklapal se stařkó na kópák. Zgómne tam cedulu: Luft 32°, vasr 22°, škopek 12° a hókne stařce:

- Já si máznu to néslabčí.

Muž přijde za manželkou na koupaliště. Uvidí tam ceduli: Vzduch 32°, voda 22°, pivo 12° a řekne manželce:

- Já si dám to nejslabší.

Jura s Ančó gróňajó v šláfcimře, dyž Janek hodí klepec na fenstr.

- Juro, lupó ti Anču!

Jura hodí čuz na Anču a zaséc zalomí.

- Juro, lupó ti Anču!

Jura hodí zaséc čuz na Anču a zalomí.

- Juro, lupó ti Anču!

Jura vyhópne z betle, gafne do paprče prygl a valí hodit voko aus. Janek vtrukne do šláfcimry a hópne na Anču. Dyž Jura zčóhne dvorek aji maštal, doklape k fenstru a hodí voko do šláfcimry:

- To je bomba, vocaď to merčím taky.

Jura s Ankou spí v ložnici, když Jan zaklepe na okno.

- Juro, někdo ti souloží s Ankou!

Jura se podívá na Anku a zase usne.

- Juro, někdo ti souloží s Ankou!

Jura se podívá na Anku a zase usne.

- Juro, někdo ti souloží s Ankou!

Jura vyskočí z postele, vezme do ruky klacek a jde se podívat ven. Jan vejde do ložnice a skočí na Anku. Když Jura prohlídne dvorek i stáj, přijde k oknu a podívá se do ložnice:

- To je neuvěřitelné, odsud to vidím také.

Vodklapali sme na vélet do Práglu. V Práglu je šecko za dlóhý love a tak tam moja stařka nahodila špórovací režim. Zacálovali sme štyry pětky za cháľku a potom štyry kila za vlezý na retych.

Odjeli jsme na výlet do Prahy. V Praze je draze a tak tam manželka praktikovala šetrný režim. Zaplatili jsme 40 korun za jídlo a potom 400 korun za „vstupné“ na WC.

Sóseda béká na Žanka:

- Zaséc byls na pajtlu v našem marglovisku? Hnedkajc to hóknu tvymu tatovi.

- Jasnačka, v klidesu mě prásknite, von tam pajtloval se mnó.

Sousedka ječí na Janka:

- Zase kradls v našem meruňkovém sadu. Hned to požaluju tvému otci

- Ano, klidně to požalujte, on tam byl se mnou.

Morgen má stařka salcnu v auglách a hókne starýmu do ovarů:

- Měla sem betálné snívanec, mixnili se vo mě betální borci, Delón, Belmondo, Mastrojány, ...

No jak na sviňu prvé flek vybóchals ty

Ráno má manželka slzy v očích a řekne manželovi:

- Měla jsem krásný sen, bojovali o mne úžasní muži, Delon, Belmondo, Mastroianni, ...

Bohužel vyhráls ty.

Stařka dotahla tři kohóty a jednu slépku.

- Si pako? Mělas dotahnót tři slépky a jednoho kohóta!
- Dyž já sem scela, aby jí bylo na domášově lepšéc, než mně.

Manželka dovezla tři kohouty a jednu slepici.

- *Jsi praštěná? Mělas dovézt tři slepice a jednoho kohouta!*
- *Když já jsem chtěla, aby jí bylo doma líp, než mně.*

Švígrmutra dotahla na kér novodurovýho čokla a začla se s nim cicmat. Hóknu:

- Nefachčite to, při tem na vás muže přehópnot náké chabrus.
- A měl sem recht. Do tédna čokl vali tlačit mraky.

Tchyně přivedla do bytu nového psa a začla ho líbat. Říkám:

- *Nedělejte to, při tom se na vás může přenést nějaká nemoc.*
- A měl jsem pravdu. Do týdne pes chcípl.*

Koc zahlásila novodurovýmu šamstrovi:

- Až šropi zalomijó, mrsknu na ulic z balkecu kačku, abys gómal, že už máš za mnó doklapat.
- Borec potym tři hodky mózoval v pažitu a házel voko po tý kačce.

Žena řekla novému milenci:

- *Až děti usnou, hodím na ulici z balkónu korunu, abys věděl, že už máš za mnou přijít.*
- Milenec tři hodiny pobíhal v trávě a hledal tu korunu.*

Čobol s vodlitkem doklapali v Brnisku na Moravák, zgómli kuňafu a mladé hókne:

- Ocko, to je Juro Jánošík?
- To né, Jánošík má predsa pásku na oku.

Slovák s potomkem přišli v Brně na Moravské náměstí, prohlédli si jezdeckou sochu k počtě markraběte Jošta a mladý řekne:

- *Tati, to je Juraj Jánošík?*
- *To ne, Jánošík má přece pásku přes oko.*

- Poslóché tato, kdy startuje déchačka? háže dotazník kindoš.

- Katolické velebásek hóká, už dyž je koc v jináču. Protestantské velebásek hlásí, až dyž je svišť vytlačené. A židácké rabi góme, že až vodlitci vyhučí z kéro a čokl vali pod drn.

- Poslyš tati, kdy začíná život? ptá se dítě

- Katolický kněz říká, že již když žena otěhotní. protestantské kněz říká, že až když se dítě narodí. A židovský rabín si myslí, že až potomci vypadnou z domova a chcípne pes.

Inzoš:

Lovama pozichrované borec po sezóně háže pátračku po koc z Brniska s automatkó, kerá ešče góme hantec, kóří kochčít aji se lochčít.

Cund: Aloše necáluju, vodlitkom krópy nelifruju.

Inzerát:

Penězi zajištěný starší muž hledá ženu s automatickou pračkou, která ještě umí brněnskou hantýrku, umí vařit a smát se.

Značka: Alimenty neplatím, potomky penězi nepodporuju.

Oficír hóká před batérijó vojclů v biflárně:

- Góméte sódruzi, v luftu nésó enom kyslík a dusík, só tam ešče aji heligon, aragon, xenofón a paragón.

Vojcli se temu lochčijó jak sviňa. Oficír se nakrke a békne:

- Sódruzi, já vo tym nemusím mět šajn, já nésu náké borec vod počágra, já su enom chemik!

Důstojník křičí před rotou vojáků v učebně:

- Chápejte soudruzi, ve vzduchu nejsou jen kyslík a dusík, jsou tam ještě také heligon, aragon, xenofón a paragón.

Vojáci se tomu řehtají. Důstojník se naštve a zařve:

- Soudruzi, já to nemusím vědět, já nejsem meteorolog, já jsem jen chemik!

Klape si to farmářské po polu a zgómne raskena s pytlóšem, co tam pajtluje jeho turkyň.

Doklape k němu a s rohlíkem na chlebárně hókne:

- Ty, tá turkyň je pošpricovaná utrěchem protivá červošom. Z teho akorát hodíš šavlu nebo povalíš švuňkem na retych.

Čórmen taky rozhodí kótky jak puklé pecen a vaří na to:

- Dyť to nebudu tlačít do chlebárny, já to v Brnisku na Zelňáku silbruju listokřupom.

Jde farmář po poli a uvidí důchodce s pytlím, jak mu krade kukuřici. Přijde k němu a s úsměvem praví:

- Ta kukuřice je postříkaná postříkem proti škůdcům. Z toho se akorát pozvracíš nebo budeš spěchat na záchod.

Zloděj se také od srdce zasměje a odpoví:

- Vždyť já to nebudu jíst, já to v Brně na Zelném trhu prodávám vegetariánům.

Napluje vožungr spařené jak sysel do šaliny a hókne:

- Levingston sicnijó samí čórkaři, pravingston sicnijó samý trubky.

Jakési borec z levý brázdy vyhópne a békne:

- Já sem teda nikdá nic nikemu nečórnul!

A vožungr na to vaří:

- Tak hod' sicnu do pravý brázdy!

Nastoupí pořádně opilý muž do tramvaje a zvolá:

- Vlevo sedí samí zloději, vpravo samí troubové.

Jedem muž z levé řady vyskočí a zařve:

- Já jsem nikdy nikomu nic neukradl!

A opilec mu odpoví:

- Tak si sedni do pravé řady!

V putyce nakdákali borci trochec cáklýmu Peťovi z Brniska, že dycky dyž měli jeho fotr aji dóda dvópětkový nargle, enom tak lážo plážo překlapali Švarcavu z Žabin do Jobska suchéma pedama. Ať to teda v deň dvópětkových narglí prubne taky. Třebas po nich taky lapl tentok betálné grif, akorát to negóme.

Dyž měl Peťan nargle, mázl zvadlo kemom a kocórom, hodobóžově se vošolnil a že teda prubne překlapat do Jobska suchéma pedama. No jasnačka, zahučel fofrem do vasrovice a do blatiska, že aji hastrmanské lapl pupínky. Kamoši ho z tama museli vymajcovat špagátem jak fišlu.

Nakrklé Peťan s podkovó na ciferníku doklapal za oldmutró a skuhral:

- Su borec k prdu, dyž sem zkonil to, co muj fotr s dódó sfókli enom tak lážo plážo.

A oldmutra na to vaří:

- No esi to nebude tym, že fotr s dódó měli nargle v kaltnových metrech, dyž byla kila a na Švarcavě ledůvka. A ty máš nargle v květcu.

V hospodě nakecali chlapi trochu praštěnému Petrovi z Brna, že když měli jeho otec i dědeček dvacáté narozeniny, jen tak lehce přešli přes Svratku z Žabovřesk do Jundrova suchýma botama. Ať to v den svých dvacátých narozenin zkusí také. Třeba po nich zdědil tuto skvělou schopnost, jen to neví.

Když měl Petr narozeniny, pozval kamarády a děvčata, parádně se oblekl a že tedy zkusí přejít do Jundrova suchýma botama. Samozřejmě, zapadl rychle do vody a do blata, že se i vodník polekal. Kamarádi ho odtamtud museli vytáhnout provazem jako rybu.

Naštvaný a zamračený Petr zašel za babičkou a postěžoval si:

- Jsem chlap k ničemu, když jsem nedokázal to, co můj otec s dědou zvládli ledabyle.

A babička na to řekne:

- No jestli to nebude tím, že otec s dědou měli narozeniny v zimních měsících, když mrzlo a na Svratce byl led. A ty máš narozeniny v květnu.

Dyž koc skróhne chabrus, valí správné borec hnedkajc do apatyky pro patáky. Jak doklape na domášov, začne je celé doplašené pozobávat, aby ten chabrus neskróhl aji ho.

Když žena onemocní, zajde správný muž do lékárny pro léky. Když se vrátí domů, začne je celý vystrašený pojídat, aby ta nemoc nesložila i jeho.

Jungšál vaří těžkou stíhačku šaliny, no šalina mu fůkne před rafiló. Stopne ho rasken a zahlásí:
- Poslůché kemo, za cukem, za šalinó ani za babó se nelíce. Pokád' nedovalijó samy tak hodíš čekárnu na další.

*Mládeneček dobíhá tramvaj, ale ta mu ujede před nosem. Zastaví ho důchodce řekne mu:
- Poslyš, kamaráde, za vlakem, za tramvají ani za ženskou se neutíká. Pokud nepřijedou samy tak počkáš na další.*

Semlel se Velké kotrmelec a borec háže po dvóch pětkách jářů navrátila z Frankrajchu do Brniska. Vyhópne na roli na pětce ze šnelcuka, šópne bágel na perón a našpónuje cembr. Chvilec brélí na Pitriskirchnu a Padovec a potym si hókne tázenec pod fífku:
- Brnisko, si to vubec ty?
Sce klapat na Svobodák, šáhne klepetem po báglu, no bágel je pali. Nahodí na ksicht podkovu a hókne:
- Jasnačka Brnisko, si to ty!

*Proběhla Sametová revoluce a muž se vrací po dvaceti letech z Francie do Brna. Vystoupí na pátém nástupišti z rychlíku, postaví batoh na nástupiště a protáhne si záda. Chvilí se dívá na Petrov a na Padovec a potom se sám sebe zeptá:
- Brno, jsi to vůbec ty?
Chce pokračovat na náměstí Svobody, hmátne rukou po batohu, ale batoh je pryč. Zamračí se a řekne:
- Samozřejmě Brno, jsi to ty.*

Doklape borec do putyky a hókne:
- Savana hokna, hospocké, jeden škopek.
Hodí sicnu, vyslope škopek, zacáluje vosnáct ká a valí pali. Druhé kunčoft to zapíše a zahlásí:
- Jak to že enom vosnáct ká za škopek, dyž na ceduli máte tři pětky?
A hospocké vaří:
- Za altovó zdravicu altová baťovka. Ináč nářez, co je na ceduli.

*Přijde muž do hospody a řekne:
Čest práci, hospodo, jedno pivo.
- Sedne si, vypije pivo, zaplatí osmnáct korun a odchází. Druhý zákazník si toho všimne a prohlásí:
- Jak to, že jen osmnáct korun, když na vývěsce máte třicet?
A hospodský odpoví:
- Za starý pozdrav stará baťovská cena. Jinak vyšší cena co je na vývěsce.*

Indoši doklapó za šamanském a sondujó, esi bude na chvostu járu řácké kosygin. Šamanské hodí oko do vandlíku s vasrovicó, potym špizne na volkny a na samé šlus šplíchne, že Velké Manitů vaří tiché don. Indoši vodplachtijó do valdny a pro sichr hrótijó holcnu.

Po tédnú doklapó zaséc za šamanském. Ten zaséc hodí oko do vandlíku s vasrovicó, špizne na volkny a zahlásí, že Velké Manitů vaří furt tiché don. A že by bylo betálný pro zichr naflákat hafo holcny. Indoši vodplachtijó do valdny a hrótijó další holcnu.

Šamanské vodklape na tajňačku k počágristům s dotazníkem, jaký budó v tyntok járu metry kaltny. Fýra frošálistů mu hókne, že oni negómó. No bude asik fest kaltna, dyž Indoši už půl metra hrótijó holcnu jak steklí.

Indiáni přijdou za šamanem a zjišťují, zda bude v závěru roku pořádná zima. Šaman se podívá do mísy s vodou, pak na mraky a nakonec prohlásí, že Velký Manitou mlčí. Indiáni odejdou do lesa a pro jistotu dělají dřevo.

Po týdnú opět přijdou za šamanem. Ten se zase podívá do mísy s vodou a na mraky a řekne, že Velký Manitou mlčí. A že by bylo dobré nadělat pro jistotu spoustu dřeva. Indiáni odejdou do lesa a dělají další dřevo.

Šaman se tajně vypraví k meteorologům s otázkou, jaké budou letos zimní měsíce. Náčelník rosničkářů mu řekne, že oni nevědí. Ale bude asi pořádná zima, protože indiáni již dva týdny rubou dřevo jako diví.

Jařinama unavené borec silbruje pugéty na Čáře.

- Sokolíku, kaufni si vode mě pugétu pro stařku.
- Nemám žádnó stařku.
- Tak si ju kaufni pro svýho kocóra.
- Nemám kocóra.
- Tak si ju kaufni pro sebe, dyž máš to štígro, že na sólovku krótíš špicové lajř.

Starší muž prodává květiny na ulici Česká.

- *Chlapče, kup si ode mne kytku pro manželku.*
- *Nemám žádnou manželku*
- *Tak si ji kup pro svou milou.*
- *Nemám milou.*
- *Tak si ji kup pro sebe, když máš to štěstí, že žiješ sám a v pohodě.*

Zmerčí sloňál borca na adóša, hodí čuz mezi jeho haksny, chvilec gómá a potym šplíchne: „To mě teda budka nebere. Jak se s takým krpatcem zmákneš nagáblovat?“

Uvidí slon nahého muže, podívá se mezi jeho nohy, chvíli přemýšlí a pak řekne: „Tomu teda nerozumím. Jak se s takovým prckem můžeš najíst.“

Bloncka naklape do picérky a vaří čekanku na pizzu. Doklape pikolík a háže dotazník:

- Scete pizzu roštyklovat na štyry kósky nebo na vosn?

Bloncka nahodí rohlík a šplíchne:

- Rači na štyry, vosn bysem do sebe asik nenasókala.

Blondýnka přijde do pizzerie a čeká na pizzu. Přiběhne obsluha a ptá se:

- Chcete pizzu rozdělit na čtyři kousky nebo na osm?

Blondýnka se usměje a řekne:

- Raději na čtyři, osm bych do sebe asi nedostala.

Vo tym, že betálné selské fištrón je v bódě k prdu.

Úča na základce háže šropom dotazník:

- Na špagátě sicní štyry fógli a nimrod jedného picne. Kolik ich tam zvostane?

Jožin zahlásí:

- Žádné, všici vodfrčijó po tý šupě.

Úča protahne ciferník a hókne:

- Rychtyk je, že trojka. No špekuluješ vo tym špicově. Sce ešče nekdo hodit ňáké dotazník?

Jožin kmitá plótvó:

- Sóuzko, dvě koc sicnijó na lavce, jedna s haxnó přes haxnu a druhá s haxnama vedlevá sebe.

Kerá z nich je vogólovaná?

Úča lapne rajče do ksichtu, nastartuje řepu a vaří na to:

- Gómu, že tá, co má haxny vedlevá sebe.

Jožin se zalochčí a šplíchne:

- Rychtyk je, že ta s kódreem na paprči. No špekulujete vo tym špicově.

O tom, že zdravý selský rozum je ve škole k ničemu.

Učitelka na základní škole se ptá dětí:

- Na provaze sedí čtyři ptáci a myslivec jednoho zastřelí. Kolik jich tam zůstane?

Jožka odpoví:

- Žádný, všichni odletí po té ráně.

Učitelka se zamračí a řekne:

- Správně je, že tři. Ale uvažuješ o tom skvěle. Chce se ještě někdo na něco zeptat?

Jožka se hlásí:

- Paní učitelko, dvě ženy sedí na lavičce, jedna s nohou přes nohu a druhá s nohama vedle sebe. Která z nich je vdaná?

Učitelka se začervená, zamyslí a odpoví:

- Myslím, že ta, co má nohy u sebe.

Jožka se usměje a řekne:

- Správně je, že ta s prstýnkem na ruce. Ale uvažujete o tom skvěle.

Hantýruje felčar s pacóšem:

- Gróňáte při rozglábenym fenstru, jak sem vám hodil radílka?
- Jasnačka, už dva metry.
- A ta chrchlačka v krkovici je už pali?
- To ešče né, zatim enem kompl a mobilfón.

Rozmlouvá lékař s pacientem:

- *Spíte při otevřeném okně, jak jsem vám radil?*
- *Samozřejmě, již dva měsíce.*
- *A hleny z krku jsou již pryč?*
- *To ještě ne, zatím jen počítač a mobilní telefon.*

Hrne si to Arabáš na velblod'álovi po póšti. Velblod'ál se plazí jak slimoš a borec je z teho na mrtvicu. V tym vedlevá ně zahamuje burgla. Burglař je fest voháknuté, jak dyž Amundsén klapal na kaltnovó hródu. Arabáš na ně vyvalí baterky a hókne dotazník:

- Poslóché kemo, néni ti v tym vohozu hycna?

Burglař mázne vysvětlivku, že dyž valí švunkem, tak luft vokolo fachčí jak klimoška. Arabáš nahodí myslivnu, hópne na velblod'ála a začne ho fest peckovat. Velblod'ál se vodpichne a valí jak širón. Po půl kiláku zaheká, rozhodí kopyta a buchne kostró na hródu. Arabáš na ně hodí voko a hókne si pod fifku:

- Těžké pech, asik vytuhl kilkó.

Jede Arab na velbloudovi po poušti. Velbloud se plouží jako hlemýžď a muž je z toho zoufalý. V tom vedle něj zastaví motorka. Jezdec je pořádně oblečený, jako když Amundsen šel do polárních oblastí. Arab na něj vyvalí oči a ptá se:

- *Poslyš, příteli, není ti v tom oblečení horko?*

Jezdec mu vysvětlí, že když jede rychle, tak okolní vzduch funguje jako klimatizace. Arab se zamyslí, vyskočí na velblouda a začne ho mlátit. Velbloud se rozběhne a utíká rychle. Po půl kilometru zanaříká, roztáhne nohy a praští sebou na zem. Arab se na něj podívá a řekne si pod nos:

- *Velká smůla, asi ztuhl zimou.*

- Kalósku, co tak bulíš?
- Tata se švácl kladivem?
- Nebud' kvulivá temu v chmurce.
- Já nésu v chmurce, já sem se temu lochčil.

- *Chlapče, co tak brečíš*
- *Otec se praštil kladivem*
- *Nebud' kvůli tomu smutný.*
- *Já nejsem smutný, já jsem se tomu smál.*

Sicní duchyš na lavce ve Štatlu a háže modlenó:

- Velké Kilošu, zaséc sem nevyšel s lovama, přihré mně pár kilo.
- De vokolo borec vatař, zapíše to ovarama a pichne dódovi dvě kila.
- Tadyk máš, kaufni si neco. No a ty kecý vo Kilošovi vyhod' z palice.
- Dyž vodklape, špizne dóda k nebálu a hodí děkovanec:
- Ti d', Velké Kilošu, no podruhý mě to nelifruj po takým ateist'ákovi.

Sedí důchodce na lavičce ve městě a modlí se:

- *Pane Bože, zase jsem nevyšel s penězi, pošli mi několik stovek.*
- Jde okolo bohatý muž, zaslechne to a dá dědovi dvě stovky.*
- *Tady máš a kup si něco. No a na ty řeči o Bohu zapomeň.*
- Když odejde, podívá se děda k nebesům a poděkuje:*
- *Děkuji Bože, ale po druhé mi to neposílej po takovém ateistovi.*

Dva borci hantýrujó:

- Vygómal sem, že mě dózna rumpluje kvůlivá šnekám.
- A jak to fachčí?
- Dycky, dyž vylezu z betle se šnekama na haksnách, rumpluje mě v makovici.

Dva muži rozmlouvají:

- *Zjistil jsem, že mně bolívá hlava kvůli botám.*
- *A jak to funguje?*
- *Vždy, když vylezu z postele s botama na nohách, bolí mne hlava.*

Koc hókne malířskému vod cimer:

- Tá lajna pod dekleem je rovná jak zmija po fetu.
- Madam, ešče je to nacučlý vasrem, až to uschne, lajna se vyšpónuje.

Žena říká malířovi pokojů:

- *Ta linka pod stropem se rovná jako opilá zmije.*
- *Madam, ještě je to mokré, až to uschne, linka se napne.*
- Včera sem zmerčil ve valdně zajocha s báglem na hrbu, hókł lízlé fořt do placu v putyce.
- To je teho, já sem zmerčil zajocha jungšála v luftu! camral se druhý.
- A taky měl bágł na hrbu?
- Bágł né, ale jestřábisko jak sviňa.
- *Včera jsem viděl v lese zajíce s batohem na zádech, vyprávěl připitý lesník v hospodě.*
- *To je toho, já jsem viděl mladého zajíčka ve vzduchu, chlubil se druhý.*
- *A také měl batoh na zádech?*
- *Batoh ne, ale velkého jestřába.*

Eurosajuz fachčí helfku bakeliťákom. Na bakeliťácké lont doklape kravaťák a zahlási:

- Já temu tadyk budu fýrovat. Káry s chálkó, vercajkem a šelijakým matrošem dovalijó každó chvílu. Věška vašé lajfky povalí do plusu.

- Balabumbu, vařijó na to bakeliťáci.

- Felčari, fachmani aji nabití borci už sem taky valijó. Věška vašé lajfky povalí fakt do plusu.

- Balabumbu, vařijó na to bakeliťáci.

- Fýrové Eurosajuzu vám dlachnijó kolky a taky házijó do placu, že věška vašé lajfky povalí do plusu.

- Balabumbu, vařijó na to bakeliťáci.

Dyž kravaťák stopne hantýrung, valí na sólo vigvam. Hrne si to vokolo sajtny stračen. Jeho bakeliťácké poskok, keré študýroval v Londonštatlu, šplíchno avízo:

- Bacha, ať nehňápneš do balabumbu!

Evropská unie pomáhá černošům. Do černošské vesnice přijede muž v obleku a oznámí:

- Já to tady budu řídit. Auta s jídlem, náradím a dalším materiálem přijedou každou chvíli. Vaše životní úroveň půjde nahoru.

- Balabumbu, odpovídají černoši.

Lékaři, odborníci i experti sem již také přijíždějí. Vaše životní úroveň půjde opravdu nahoru.

- Balabumbu, odpovídají černoši.

Vedení Evropské unie vám drží palce a také říkají, že vaše životní úroveň půjde nahoru.

- Balabumbu, odpovídají černoši.

Když muž v obleku dokončí proslov, odchází do své chýše. prochází okolo stáda krav. Jeho černošský pomocník, který studoval v Londýně, ho upozorňuje:

- Pozor, ať nešlápneš do balabumbu.

Je večír, černota řácká, a hajfa si to klape přes Augec.

- Halt! zapíše koc ovarama. Hodí stopku a stahnó se jí pulky.

- Lehároš! békne jakésik borec a koc sebó bóchne na pažit.

- Nabokoš! békne borec a koc zmákne votočku.

Borec ju zmerčí, dosmykuje a šplíchno:

- Madam, hážu drezúru svymu čoklovi a zblíkl sem, co tadyk fachčíte. Nemám kólnót pro retung?

Je večer, tma pořádná, a žena jde přes park v Lužánkách.

- Stůj! uslyší žena a dostane strach

- Lehni! zakřičí nějaký muž a žena si lehne na trávu.

- Ke mně! Zakřičí muž a žen se otočí.

Muž ji uvidí, přijde k ní a řekne:

- Paní, cvičím tu svého psa a vidím, co tu provádíte. Nemám zavolat sanitku?

Starucha, devět pětěk járů na hrbu, skuhrá u felčara.

- Doki, tadyk mě rumpluje, tadyk mě zaséc džigá. Co s tym zmáknem?

Felčar nahodí myslivnu a hókne:

- Dycky po vobědový chálce, dyž si hodíte dvaciáša, drapnite do pazóry trochec hlíny a pocukrujte si s nío kostru.

- A to hefne?

- To né, ale zvykéte si.

Stařenka stará devadesát let naříká u lékaře:

- Doktore, tu mně bolí a tady zase píchá. Co s tím uděláme.

Lékař se zamyslí a řekne:

- Vždy po obědě, když si dáte dvacet, vezměte do ruky trochu hlíny a posýpejte si s ní tělo.

- A to pomůže?

- To ne, ale zvykejte si.

Bloncka hókne bloncce:

- Našého kominára zkásal na hródu náké vágn.

- Je to na šaškec, už ani na střeše nésme před nima v sichru.

Blondýnka řekne blondýnce:

- Našeho kominíka porazilo nějaké auto.

- To je na zbláznění, už ani na střeše nejsme před nima v bezpečí.

Hodili borci dotazník Sokratovi, esi se mají vogólovat:

- Jasně vál, vogólujte se.

- A to hokáš ty, keré lajbčíš s tó čúzó Xantypó?

- Jasnačka, teprv až se z koc ubóchne čúza, budete šrajbčit óbr filosofický války.

Ptali se chlapi Sokrata, zda se mají oženit:

- Samozřejmě, ožeňte se.

- A to nám říkáš ty, který žiješ s tou nepříjemnou Xantipou?

- Ano, teprve až se ženská stane nepříjemnou, budete psát skvělá filosofická pojednání.

Ve fabále mají novodurovýho fýru. Ten vybubnuje spich všeckých bóchačů do zasedačky. A tam hodí exhibičku:

- Hókajó mně Fanóš Kot. Pro ty, co koktajó, su enom Fanóš.

V továrně mají nového ředitele. Ten vyhlásí setkání všech zaměstnanců do zasedací místnosti. A tam se představí:

- Jmenuji se František Kot. Pro ty, co koktají, jsem jen František.

Jurovi šupne stréc škatulu se špílcajkama jako džekpot a mutra na ně hókne:

- Co se šplíchno, dyž gafneš prezent?
- Negómu?
- No co šplíchnu já tatovi, dyž dovalí dublony z hokny?
- Nehóké mně, že totok je šecko!

Jirkovi věnuje strýc krabici s hračkama jako dárek a matka mu řekne.

- Co se říká, když dostaneš dárek?
- Nevím.
- Co řeknu já otci, když přinese výplatu z práce.
- Neříkej mi, že toto je vše!

Kingál měl sedn vlčmenů a tym dal rozškubat a schálovat každýho, kdo jé fest vytočil. Jednóc ho řákó mošnovinó nakrkl jeho dýnstmon a kingál ho scel hnedkajc vodlifrovat k vlčmenom. Borec mu hókl:

- Fachčil sem pro tebe pětku járů a ty mě kvulivá mošnovině sceš poslat tlačit mraky. Dé mě ešče půl metra lajbky.

Kingál na to kévl. Dýnstmen vodklapal za borecem, co aufpasoval ty vlčiska, a že mu sce s nima helfnót. Půl metra vlčmenom rychtoval chálku, gruntoval jim kér a šmajchloval se s nima. Vodklapaly dva tédny a dýnstmena mázli hémoni do fogařskýho klecířa s vlčmenama. Vlčmeni celí natěšení mu házeli vítačku a začli ho vojíždět blemcákama.

- To majó lečo v budkách nebo co? vařil mūru kingál. A dýnstmon na to zahlásil:
 - Enem půl metra sem je aufpasoval a voni si mó hoknu fest zapsali do budek. U tebe sem fachčil pětku járů a kvůlivá jedné mošnovině mě scels nechat zfutrovat vlčmenama.
- Kingál vařil budku, kde ufachčil felu. Dyž mu to docvaklo, kaufl sedn krokóšů.

Král měl sedm vlků a těm dal roztrhat a sežrat každého, kdo jej pořádně našťval. Jednou ho našťval kvůli nějaké hlouposti jeho komorník a král jej chtěl hned poslat vlkům. Muž mu řekl:

- Pracoval jsem pro tebe deset let a ty mne kvůli hlouposti chceš nechat zabít. Dej mi ještě dva týdny života.

Král souhlasil. Komorník odešel za mužem, který měl na starosti vlky. Dva týdny jim připravoval jídlo, čistil kotce a mazlil se s nima. Uběhly dva týdny a komorníka strčili biřící do popravčí klece s vlkama. Vlci celí rozradostnění ho vítali a začali jej olizovat jazyky.

- Pomátli se nebo co? zlobil se král. A komorník mu odpověděl:
 - Jenom dva týdny jsem se o ně staral a oni si mou práci pořádně zapamatovali. U tebe jsem pracoval deset let a kvůli jedné hlouposti jsi mne chtěl nechat sežrat vlky.
- Král přemýšlel, kde udělal chybu. Když mu to došlo, koupil sedm krokodýlů.*

Jura rozflákl na domášově fenstr a těžce nakrkl fotra, keré na ně vařil bóřenó:

- Takýmu faganovi, jak si ty, nedovalí Jezula žádné prezent a ešče na tebe nechá vodlifrovat z pekliska nahý rohatce. Namísto sópisky svéch vinšovanců mu našrajbči sópisku šeckých svéch levot.

Jura celé večír vařil budku a než zagróňal, vygómal betálnó podělávkú. Morgen vodklapal do kirchny a čórl tam holcnová nevodsponeňó Mařku. Místo sópisky levot našrajbčil:

- Scu pod jedlu raka horala a mobilfón. A nemňě to na háku, mám na domášově tvoju mutru jako rukojmí.

Jirka rozbil dona okno a velmi našťval otce, který mu nadával:

- Takovému darebákovi, jako jsi ty, nepřinese Ježíšek žádný dárek a ještě na tebe nechá z pekla poslat nějaké čerty. Místo seznamu svých přání mu napiš seznam všech svých hříchů.

Jirka celý den přemýšlel a než usnul, vymyslel rafinovanou lest. Ráno zašel do kostela a ukradl tam dřevěnou pannu Marii. Místo seznamu hříchů napsal:

- Chci pod stromeček horské kolo a mobil. A ber to vážně, mám doma tvou matku jako rukojmí.

Profláklé fetoš Jindra šrajbči měla starém medvědům.

- Tak sem kópil aidu.

Mutra šrajbči curyk:

- To je betálný, takové vágn sice negómu, no šplíchla se to dneska babám ve kvelbu. Šecky se fest lochčily a hážó ti gratulačku.

Známý narkoman Jindra píše e-mail rodičům

- Tak jsem dostal AIDS

Maminka odpovídá

- To je skvělé, takové auto sice neznám, ale řekla jsem to dnes ženským v obchodě. Všechny se velmi smály a blahopřejí ti.

Něčastěší sport borců je zdrhat.

Před gólkó zdrhají za babáčama.

Po gólce zdrhají před babáčama.

Babáči temu hókají kvadratické chabrus.

Furt mají slinu na druhó

Nejčastějším sportem mužů je utíkat.

Před svatbou běhají za ženama.

Po svatbě utíkají od žen.

Ženy tomu říkají kvadratická nemoc.

Pořád mají chuť na druhou.

Turkyňálský fóry

Prozradil mi jeden komínský devadesátník, že za starých časů říkali obyvatelé okolních vesnic (nyní brněnských čtvrtí) obyvatelům Komína Turkyňáli. Znamená to venkované. Takže když v následujícím textu napíše Turkyňál s velkým T, znamená to Komiňák, turkyňál s malým t pak venkovan obecně.

Borcom z Komína pérovali v lontoch vokolo Turkyňáli.

Háže dotazník borka z Célu svý sosedce:

- Byli sme se starým u Turkyňálů v putyce. Vajnoš gůt, krumple taky. No karbošku měli echt tuhason.
- Jasnačka, Turkyňáli meló do fašírky čokle aji s psírňó.

Komiňákům se říkávalo v okolních vesnicích Turkyňáři.

Ptá se žena z Cejlu své sousedky:

- *Byli jsme se manželem v Komíně v hospodě. Víno dobré, brambory taky. Ale karbanátek byl velmi tvrdý.*
- *Samozřejmě, Komiňáci melou do sekané psy i s boudou.*

Hantýrujó dva Turkyňáli:

- Zapsal sem ovarama, že máš novodur kecfógla?
- Už né, zagrebl do sna.
- Skróhl ho ňáké chabrus?
- Neé, štychoval se se stařkó v mletí pantem a byl z toho tak vyfluslé, že zakukal.

Baví se dva Komiňáci:

- *Slyšel jsem, že máš nového papouška?*
- *Už ne, chcipl.*
- *Sklátíla ho nějaká choroba?*
- *To ne, soutěžil se manželkou v mluvení a byl z toho tak vyčerpaný, že to nepřežil.*

Doklape Turkyňál na domášov a zmerčí stařku s kémó v betli. Vytočené lapne v kuchči do paprče pajzák a flékne ho po tym borcovi. Stařka na ně nastopí:

- Ty pakine. S takýma móresama nebudeš mět za chvílec žádný kamoše.

Vrátí se Komiňák domů a uvidí manželku s kamarádem v posteli. Naštvaný popadne v kuchyni nůž a hodí jej po tom muži. Manželka na něj vyjede:

- *Ty blbe. S takovým chováním nebudeš mít za chvíli žádné kamarády.*

Sonduje turkyňářské jungšál u oldfotra:

- Hára a fósiska máš plesnivý, no aj tak vo tebe baby házó intres.
- Hantýrujó přeci: Na berglách bílé šiml, v gajblu jařin.

Vyzvídá mladý Komíňák u stařečka:

- *Vlasy a fousy máš šedivé, ale přesto mají ženy o tebe zájem.*
- *No, říká se přece: Na horách sníh, v dolině jaro.*

V paluši háže macháčka Turkyňál:

- *Ufachčil sem betálné kšeft.*
- *Na tuty? A cos kaufl?*
- *Flastr na šlang figuru.*
- *A fachčí to?*
- *Jasnačka, zaflastroval sem stařce čuňu. Za tédeň má už pět kilců pali a eště k temu furt nemele pantem.*

V hospodě se chlubí Komíňák:

- *Udělal jsem skvělý obchod*
- *Opravdu? A cos koupil?*
- *Náplast na hubnutí.*
- *A funguje to?*
- *Samozřejmě, zalepil sem manželce ústa. Za týden má pět kilo pryč a ještě k tomu pořád nemluví.*

Háže tázanec Turkyňál pochrómanýmu kemovi:

- *To tě raflo v zološce tygřisko?*
- *Neé, to byl náš čokl.*
- *A že zrovna ten tě hryzl?*
- *No, doklapal sem na domášov a von gómal, že su čórmem, páč sem pařil enom blču.*

Ptá se Komíňák zraněného kamaráda:

- *To tě kousnul v ZOO tygr?*
- *Ale né, to byl náš pes.*
- *A že zrovna ten tě kousl?*
- *Ále, přišel jsem domů a on myslel, že jsem zloděj, protože jsem pil jen limonádu*

Papřčí se Turkyňál:

- *Jaryne, tys byl včera zryté jak ještěr. Dyť sem tě dotahl až dom.*
- *Aj tys musel byt jak dělo, Fanóšu. Dyť se mnó praskls do žundra k velebáskovi.*

Zlobí se Komíňák:

- *Jardo, tys byl včera porádně opilý. Vždyť jsem tě dovedl až domů.*
- *I tys musel být velmi opilý, Franto. Vždyť jsi mne nechal ve vchodu do fary.*

Proč Turkyňáli na podzimek lozijó do knajpy fenstrem?
Před futrama je Velké radovanec.

*Proč Komiňáci na podzim lozí do hospody oknem?
Před dveřma jsou Vánoce.*

Hantýrujój dva Turkyňáli:

- Strécu, vaša hajtra tahá práskačky?
- To néé.
- Tak to vám asik začla fajrovat maštal.

Baví se dva Komiňáci:

- Strýčku, vaše kobyła kouří?
- To ne.
- Tak to vám asi začaly hořet stáje.

Meló dva Turkyňále, co vyrabovali kvelb s origoš pytlovaným škopkem. Richt'ák háže dotazník:

- Kam ste zašili tolik basířů?
- Nikam, střelili sme je.
- A kam ste mlaskli vyréžovanó krupicu?
- Propařili sme to v palermu.

Soudí dva Komiňáky, kteří vykradli obchod se značkovým lahvovým pivem. Soudce se ptá:

- Kam jste ukryli tolik bas piv?
- Nikam, prodali jsme je.
- A kam jste dali získané peníze?
- Propili jsme je v hospodě.

Proč Turkyňáli cpó do kaltkystny aj vymytý flašiny?
To dyby k nim doklapal abstinent'ál, co neglgá.

*Proč Komiňáci dávají do ledničky i prázdné flašky.
To kdyby k nim přišel abstinent, který nepije.*

Hantýrujój dva turkyňáli:

- Gómeš, jaké majó v Brnisku nékrpat'ější šplecht?
- Nemám šajnu.
- É!
- A co to hóká do placu?
- Přeci: Negómu, hod' repete.

Baví se dva venkované:

- *Viš, jaké mají v Brně nejkratší větu?*
- *Netuším.*
- *É!*
- *A co to znamená?*
- *Přece: Nerozumím, zopakuj to.*

Proč každé večír pichnó Turkyňáři cajtung do kaltkysny?
No aby měli mórgen freš cundy.

*Proč každý večer dávají Komiňáci noviny do ledničky?
Aby měli ráno čerstvé zprávy.*

Borec z Oltecu hókne dotazník Turkyňálovi:

- *Gómeš, ve kerym štyklu Brniska vegetujó névěčí potróblenci.*
- Turkyňálovi zašrotuje v budce a zavaří:
- *No zonky máme betálné, néé?*

Brňák se ptá Komiňáka:

- *Viš ve které čtvrti Brna žijí největší trouby?*
- Komiňák se zamyslí a odpoví:*
- *Ale písničky máme skvělé, ne?*

Hantýrujój dvě turkyňálky:

- *Čula ste vo tym, vodkad' doklapali v oltecových járech Brňáci?*
- *Nečula, hantýrujte.*
- *To sem přihrčeli emzáci na luftovým talclu nafólovaným borcama. A ty borci z teho hópali dule na hródu. Keré gecl na kopyta, vzal roha, keré gecl na budku, zvoestal a zakořenil v Brnisku.*

Baví se dvě venkovanky:

- *Slyšela jste, odkud přišli v dávných časech Brňáci?*
- *Neslyšela, povídejte.*
- *To sem přiletěli mimozemšťané v létajícím talíři naplněném chlapama. A ti chlapi z něj skákali dolů na zem. Který dopadl na nohy, zdrhl, který dopadl na hlavu, zůstal a stal se Brňákem.*

Turkyňál klape z hokny z Kuřima na domášov a ve valdně u Baby vyhópne z hóstí lópežnické. Turkyňál se s ním peckuje, no projede to. Lópežnické vodmachluje jeho geldtašku, vytahne kilo a háže diviznu:

- *Ty pakine, to ses nechal zmixnit kvulivá kilo?*
- *Ale né, gómal sem, že mně sceš čórnót beróska, co mám zašitýho v šuflatech.*

Komiňák kráčí z práce z Kuřimi domů a v lese u kopce Baba vyskočí z houští loupežník. Komiňák se s ním pere, ale prohraje to. Loupežník otevře jeho peněženku, vytáhne stakorunu a podívá se.

- Ty vole, to ses nechal zmlátit kvůli stovce?

- To ne, myslel jsem, že mi chceš vzít výplatu, kterou mám ukrytu v botách.

Turkyňál s vodlítkem zmerčijó na Priglu borca na vasrbretlách. Vodlítek háže tázanec:

- Proč tá vasrdrezína tak valí?

- No dyť ju ten bretlař štychuje.

Komiňák se synkem vidí na Brněnské přehradě muže na vodních lyžích. Synek se ptá:

- Proč ten člun jede tak rychle?

- No vždyť jej ten lyžař honí.

Lochčí se dva Jobáli:

- Gómeš, jak sortýrujó Turkyňáli čokle?

- Negómu

- Na čokle bachaře a na čokle k chálce.

Smějí se dva Jundrováci:

- Víš, jak dělí Komiňáci psy?

- Nevím.

- Na psy hlídače a psy k jídlu.

Háže Turkyňál dotazník borcom v putyce:

- Je fronk vál hodit po lupačce hantec aji se stařkó.

- Jasnačka. Dyž už máš u haluze teho fóna.

Ptá se Komiňák chlapů v hospodě:

- Je správné prohodit po sexu s manželkou pár slov?

- Samozřejmě, když už máš po ruce telefon.

Turkyňál si dotahl z šalinovýho kvelbu rádio. Pustí ho a nastraží ovary.

- Za pětku minut vodrumplujó raky poledně

- Potróblenci, já scu kóřit, kolik sypó teďka. Né za pětku minut.

Komiňák si přinesl z Elektry rozhlasový přijímač. Zapne ho a pozorně poslouchá.

- Za deset minut odbijí hodiny poledne

- Blbci, já potřebuju vědět, kolik je teď. Ne až za deset minut.

Za bolša doklape Turkyňál do kvelbu s šalinovéma cajkama.

- Máte aji ty kolór špizny.

- Jasnačka, jakó scete?

- Zamlóvala by se mě gelbecová.

Za socialismu přijde Komiňák do obchodu Elektro.

- Máte také ty barevné televizory.

- Ano, který chcete?

- Nejraději žlutý.

Přirazí Turkyňál k felčarovi. Doki hodí tázanec:

- Tak, kde vás to štengruje?

Borec scasnuje hózny a vokáže hůlku s monclama. Doki na to čumí jak pakin a hókne:

- U Kiloša, co se vám to semlelo?!

- No zalomil sem v pažitu na humně. Dyž sem vodmachloval auglolety, zmerčím zmijisko, jak mně vrtuklo do hózen.

- A to vás gřuflo do hůlky?

- To už nezmáklo, hókł sem vo tym bráchovi a ten ho vodkrágloval pryglem.

Přijde Komiňák k lékaři. Doktor se ptá.

- Tak, co vás trápí?

Muž stáhne kalhoty a ukáže přirození s modřinama. Doktor na to udiveně hledí a ptá se:

- Pane Bože, co se vám stalo?!

- Ale usnul jsem v trávě na zahradě. Když jsem otevřel oči, vidím zmiji, jak mně leze do kalhot.

- A to vás kousla do přirození?

- To už nestihla, řekl jsem o tom bratrovi a ten ji zabil klackem.

Turkyňál hodí sedlo v reštyce a čumí do špajzkarty. Doklope feš pinklica a hókne:

- Zdarec, co dneska šópno za žebřík?

- Vobědovó chálku.

- A na jaké vál hážete myslivnu?

- Myslivnu hážu na šukačku, no teďka scu vobědovó chálku.

Komiňák si sedne v restauraci a dívá se do jídelního lístku. Přijde hezká servírka a řekne:

- Dobrý den, co si dnes dáte?

- Oběd.

- A na co zrovna myslíte?

- Myslím na sex, ale teď chci obědvat.

Camrá se vogólované Turkyňál.

- Kemo, dyž sem já v Tvých járech klapal vod hasičky ke kirchně, šecky turkyňálský krávy po mě házely aogle.

- A hókaly si pod fifku, že si fronk vůl.

Chlubí se ženatý Komiňák:

- Kamaráde, když jsem já ve tvých letech šel od hasičky ke kostelu, všechny komínské krávy se na mne dívaly.

- A říkaly si, že jsi pěkný vůl.

Turkyňál háže slibotechnu:

- Stařko moja, až jednú povalíš tlačit mraky, doklapu každé deň na kirchec a pošpricuju tvuj hrob spešl vajnošem.
- A že zrovna spešl vajnošem a né vasrovićó?
- Spešl vajnoš, to je vajnoš přefiltrované ledvinó.

Slibuje Komiňák:

- *Ženo moje, až jednú umřeš, přijdu každý den na hřbitov a pokropím tvůj hrob speciálním vínem.*
- *A proč zrovna speciálním vínem a ne vodou?*
- *Speciální víno, to je víno přefiltrované ledvinami.*

Doklape partyja čundráků k turkyňálskýmu chorošovi, co sicní u Švarcavy. Hodijó tázanec:

- Stréću, na čem tadyk fachčíte?
 - Lapám fišle na špígl.
 - Na špígl? A co je to za figl?
 - Aj, tak to vám šplíchnu enom za flašu vajnoša nebo za placaticu slivky.
- Čundráci vynorujó z báglu lampu vajnoša.
- Špígl šópnu do vasrovice. Dycky, dyž přišvimčí fišla a začne házet čuz do špíglu, fláknu po ní grymlem.
 - A kolik ste ich dneska už lapl.
 - Fišlu ešče žádnó, enom čtyry flaše vajnoša.

Přijde parta výletníků ke starému Komiňákovi, který sedí na břehu Svatky. A ptají se:

- *Pane, co tady děláte?*
 - *Chytám ryby na zrcátko.*
 - *Na zrcátko? A v čem to spočívá?*
 - *No, to vám řeknu jen za láhev vína nebo za pleskačku slivovice.*
- Výletníci vytáhnou z batohu láhev vína.*
- *Zrcátko dám do vody. A vždy když připlave ryba a začne se prohlížet v zrcátku, švihnu po ní kamenem.*
 - *A kolik jste jich dnes už chytil.*
 - *Rybu ještě žádnou, jen čtyři láhve vína.*

Turkyňálské haldamáš k pade jářům vod druhý hródový mixny na Hósperku. Jungšáli hážó dotazník turkyňálskýmu chorošovi:

- Stréću, vy ste se taky tehdá mixnil?
- Jasnačka.
- A hóknite nám nějakó storku z tych jářů.
- Jednóc sem já sám, borci, skopčáckýho luftfýru vidlama na hródu shodil!
- Nervite nám klíny do budky, jak ste mohl zešit vidlama éro?
- Éro né, enom luftšofca sem vidlama z moje švice na hródu zhodil.

Komínská oslava padesátého výročí druhé světové války na Ruském vrchu.

Mládež se ptá starého Komiňáka:

- *Strýčku, a vy jste tehdy také bojoval.*
- *Samozřejmě.*
- *A povězte nám nějakou historku z těch let.*
- *Jednou jsem já sám, chlapci, německého pilota vidlemi na zem shodil.*
- *Nedělejte si legraci, jak jste mohl sestřelit vidlemi letadlo.*
- *Letadlo ne, jen pilota jsem vidlemi shodil na zem z mé sestry.*

Haldamáš k pade járom vod Druhý hródové mixny. Fýra bódy mázl zvadlo partyzánském borcom, keří mixnili fašóny ve valdnách za Brniskem. A jeden z borců storčil:

- *Jednóc sme zčóhli bateriju vojclů, jak si to štrádújó v gajblu pod našó jeskyňó. Mapsl sem do klepeta granát, vodjistil a flákl sem ho po nich. No náš čokl Rolf gómal, že je to aport, razil tam, lapl granát do papule a valil curyk.*
- *To bylo na šaškec! hókla jedna úča.*
- *A jak ste to úrédovali?*
- *Zdrhali sme každé na iné azimut.*
- *A kde ste se scukli?*
- *No až neska tadyk ve vaše bódě. Enom Jura už nedoklapal. Rolf byl jeho čokl.*

Oslava padesátého výročí Druhé světové války. Ředitel školy pozval partyzány, kteří bojovali s fašisty v lesích za Brnem. A jeden z nich vyprávěl:

- *Jednou jsme zaregistrovali rotu vojáků pochodujících v údolí pod naší jeskyní. Vzal jsem do ruky granát, odjistil a hodil jsem jej po nich. Jenomže náš pes Rolf myslel, že je to aport, vyběhl tam, vzal granát do tlamy a vracel se zpět.*
- *No to byla situace na zbláznění! řekla jedna učitelka.*
- *A jak jste to zvládli?*
- *Utíkali jsme každý jiným směrem.*
- *A kde jste se setkali?*
- *No až dnes tady ve vaší škole. Jen Jura už nepřišel. Rolf byl jeho pes.*

Sicní komínské choroš na lavce před perníkem. Klape si to vokolo tetka Kača. Ešče má fajnovó fazónu.

- *Kam valíš Kačo?*
- *Do kirchny.*
- *Haltni na chvílec, hodíme šmajchla.*
- *Kvaltuju.*

Kača ešče chvílec klapala, potem naštychovala curyk.

- *Přemlelo se ti to v budce?*
- *Gómé, kirchna je tu vypláclá už šest kilo járů a ešče tu nějaké kilojár bude. No tvoja hůlka se už tolik járů špónovat nebude.*

Sedí starý Komiňák na lavičce před domkem. A jde okolo teta Kateřina. Ještě vypadá dobře.

- Kam jdeš, Katko?

- Do kostela

- Zastav se na chvíli, pošpásujeme.

- Spěchám.

Katka ještě chvíli šla a pak se vrátila.

- Rozmyslela sis to?

- Uvažuj, kostel tu stojí už šest set let a ještě tu nějaké století bude. Ale tvoje mužství se už tolik roků stavět nebude.

Sicní komínské choroš s jungšálama u vatry a vopíkajó cveky.

- Posloucháte strécu, vegetíte se stařkó už půl kila jářů, to vám ani nevyhóplo v řepě, že byste se mohli roztyplovat?

- Roztyplovat se, to nikdá, no vodkráglovat, to každó chvílu.

Sedí starý Komiňák s mladýma u ohně a opékají špekáčky.

- Poslyšte, strýčku, žijete s manželkou už padesát roků, to vás nikdy nenapadlo, že byste se mohli rozvést?

- Rozvést, to nikdy, ale zabít, to často.

Sicní mladé Turkyňál na lavce před perníkem. Štráduje si to vokolo Jaruš, dvě pětky jářů na pekáči.

- Jaruš, pocém, hodíme hantec a nejaké šmajchl.

Nažhavená Jaruš vltne do perníku, hodí do sebe dvě stopky slivky a už sicní na divanu enom ve šprndě a gat'kách.

- Jaruš, už si vodspodněná?

- Ešče néé.

- Tož padé vodcaď, dyž tě iní nesceli, tak já ti kocóra do tróby taky nepichnu.

Sedí mladý Komiňák na lavičce před stavením. Jde okolo dvacetiletá Jarka.

- Jarko, pojd' sem, pokecáme a pomazlíme se.

Dychtící Jarka vběhne dovnitř, vypije dva panáky slivovice a už sedí na gauči jen v podprsence a kalhotkách.

- Jarko, jsi ještě panna?

- Ano, jsem.

- Tak vypadni, když tě jiní nechtěli, tak ani já s tebou souložit nebudu.

Sicní mladé Turkyňál Fanoš na lavce před perníkem. Štráduje si to vokolo Betyna, dvě pětky jářů na pekáči.

- Betyno, ty si taková fešná lasica. Hára betálný, ciferník betálné, vohoz betálné, habrůvky betálný, pekle taky betálný.

- Poslouché Fanóšu, nesceš ty mě přefiknót?

- No, fištrón máš taky betálné

Sedí mladý Komiňák Franta na lavičce před stavením. Jde okolo dvacetiletá Bětko.

- Bětko, ty jsi taková pěkná ženská, Vlasy hezké, obličej hezký, šaty hezké, nohy hezké, boty také hezké.

- Poslyš, Franto, nechceš ty mne vysouložit?

- A chytrá jsi taky!

Dvě Turkyňálky na lavce medituju:

- A co to tá tvoja vnučka dostala vod teho Taliána.

- Látla, že asik sifla.

- A co to je?

- To negómu, ale zichr je to věcí než šalina. Šplíchla, že pokád' je to tutovka, tak se v tym poveze půl Koména.

Dvě Komiňáčky na lavičce medituji:

- A co to ta tvá vnučka dostala od toho Itala?

- Říkala, že asi syfilis.

- A co to je?

- To nevím, ale určitě je to větší než tramvaj. Říkala, že pokud se to potvrdí, tak se v tom poveze půl Komína.

Stréc Volejník hókli v putyce:

- Tak dneska si dám enom jedno. Povalíme ze stařkó do Makarónie. Musim špórovat. Dyby moju stařku vodtáhla tá jejich máfija, abych jim mohl šupnót nějaké lováče navrch.

- A proč navrch? hodili dotazník štamgasti.

- No aby mně ju nedotlačili curyk.

Strýc Olejník prohlásil v hospodě:

- Tak dnes si dám jen jedno. Pojedeme s manželkou do Itálie. Musím šetřit. Kdyby manželku unesla ta jejich mafie, abych jim mohl nějaké peníze přidat.

- A proč přidat? ptají se stálí zákazníci.

- No aby mi ji nevrátili.

Stréc Kachlík začli chodit do kurza šití. Dyž zjistili, že im tadyk nenatlačijó do budky, jak ušít novodurový bódy na stařku, naštychovali se curyk do putyky.

Strýc Kachlík začal navštěvovat kurz šití. Když zjistil, že se tam neučí, jak ušít nové finty na manželku, vrátil se zpět do hospody.

Turist'ák z Améru doklapal do Koména. Na lavce tam sicnijó stréc Kachlík.

- Do you speak English? a stréc ani nepípnó.
- Sprechen Sie Deutsch ? a stréc zaséc ani nepípnó.
- Habla Usted Español? a stréc furt vařijó tiché don.

Turist'ák zmákne čelem vzad a vodklape.

- Poslóché Zdenále, turist'áků je tadyk už hafo, neprubnem narvat do štryclí nejaké ten hantec z rausu? hodí dotazník stréc Volejník.
- A nač? Ten borec kóřil tři hantecy a bylo mu to k prdu.

Americký turista navštívil Komín. Na lavičce tam sedí strýc Kachlík.

- *Do you speak English? (mluvíte anglicky?) a strýc ani muk.*
- *Sprechen Sie Deutsch ? (mluvíte německy?) a strýc zase ani muk..*
- *Habla Usted Español? (mluvíte španělsky?) a strýc stále mlčí.*
- *Poslyš Zdeňku, máme tu už hodně turistů, nezkusíme se naučit nějakou cizí řeč? ptá se strýc Olejník.*
- *A k čemu? Ten chlápek uměl tři řeči a bylo mu to k ničemu.*

Báčovský fóry

V pár fórech, kerý sem našrajbčil, se storčí vo borcoch, keří na brdkách pasó békačky, kerým taky pérujó chlupačky. A tak hodím vysvětlivku pro borce a koc ze štatlů, vo co tadyk valí:

V několika vtipech, které jsem napsal, se mluví o mužích, kteří na kopcích pasou ovce, kterým se také říká ovečky. A tak vysvětlím mužům a ženám z měst, o co tady jde:

Placu, na kerým tytok borci s békačkama vegetijó, se hóká salaš. Na salaši só ubóchlý dvě chalóčky, koplín pro chlupačky a koliba. V kolibě vegetuje fýra salaše bača se svým mladým helfrem hoňákem. Bača je věčinó staré fišál, ale né náké jařinama unavené duchyš. Spolem s hoňákem aufpasujó asi tak pět pětěk chlupaček.

Místu, kde tito muži s ovceři žijí, se říká salaš. Na salaši jsou postaveny dvě stavení, ovčín a koliba. V kolibě žije šéf salaše bača se svým mladým pomocníkem hoňákem. Bača je většinou starší zkušený muž, ale ne nějaký věkem sešlý důchodce. Spolu s hoňákem se starají asi tak o padesát ovčí.

V koplínu só chlupačky zašitý, dyž je levý počágro, a taky je tam bača vobtahuje vo mlíko. Chlupačky bez mlíka majó na krkovici písklé klingoš, aby je hoňácké měl v merku a nelifroval je bačovi pod paprče.

V ovčíně jsou ovce schované, když je špatné počasí, a taky když je bača dojí. Ovce, které ještě nemají mléko, mají pod krkem uvázaný zvonec, aby je hoňák rozeznal a neposílal je bačovi pod ruce.

V kolibě má bača betlu, ponk, šporhelt a šelijaký cajky a fórichtunky, s keréma je štond ufachčít z mlíka sérovó chálku. Bača vegetí skoro furt s chlupačkama na brdku, hoňácké semo tamo valí do gajblu, aby dotahl vod bačovy stařky a z kvelbu chálku a chlastačku.

V kolibě má bača postel, stůl, sporák a všelijaké věci a přípravky, pomocí nichž dokáže udělat z mléka sýr. Bača žije téměř stále s ovceři na kopcích, hoňák občas jede do údolí, aby přivezl od bačovy manželky a z obchodu jídlo a pití.

Pro sér si musijó borci a borcky doklapat až do koliby. A při tem se šelicos semele a potem se vo tym hantýrujó storky k nekóření.

Pro sýr si musí muži a ženy přijít až do koliby. A při tom se všelicos semele a pak se o tom povídají neuvěřitelné historky.

Bačovskému Ondrovi dohrnulo kilo járů. Doklapalo hafo borců a koc s gratulovancem.

U vlezu do koplína zgómli na vandně přiheftlý kosisko.

- Ondro, vy ešče fachčíte s kosiskem?

- No vod devíti pětěk járů už né. Ted'kajc mám na pažit apec na benál.

- A na co se tu hongá to kosisko?

- Jáj, to si pro mě jednoc doklapala kelcnová šochtla. A tak sem jí dal do šlicu, že se jí to kosisko vykóřilo z budky.

Bača Ondra se dožil sta let. Přišla spousta gratulantů. U vstupu do domku uviděli na stěně připevněnou kosu.

- Ondro, vy ještě pracujete s kosou?

- Od devadesáti už ne. Ted' mám na trávu benzínový aparát.

- A proč se tu houpe ta kosa?

- Aj, to si pro mne jednou doklapala smrtka. Tak jsem ji vysouložil, že na tu kosu zapomněla.

Hókl vochozké bača sósedovi:

- Tadyk v Ochozu stójí lajfka za prd. V takovym Práglu je špicové veget. Krtek tam jezdí švunkem s lidima, kvelby só nafólovaný krámama, žádná brutus hokna, a dyž si sceš zašukat, ešče ti zacálujó.

- Nekecé, a tys tam byl?

- To né, ale cérka šrajbčila.

Říká ochozský bača sousedovi:

- Tady v Ochozi nestojí život za nic. V takové Praze je skvělý život. Metro tam vysokou rychlostí převáží lidi, obchody jsou plné zboží, žádná těžká práce, a když si chceš zasouložit, ještě ti zaplatí.

- Neříkej, a ty jsi tam byl?

- To ne, ale dcera psala.

Naklape cajtungová kecka z Práglu k bačovi do Ochoza.

- Poslyšté, pane bača, u nás si děvčata vyprávěj, že když se vám postaví přirození, pět vran si na ně sedne.

- Jáj, kocóřiska teho nakdákajó, tá pátá hází stojku enom na jedný haxně.

Přijede novinářka z Prahy v bačovi do Ochozi.

- Poslyšté, pane bačo, u nás si děvčata vyprávějí, že když se vám postaví přirození, pět vran si na ně sedne.

- Ale ženské toho nakecají, ta pátá stojí jen na jedné noze.

Špacírujú se Cajzli po Buchlovských berglách a natrefijó na baču. Ten s nima hodí lehké klábos a dá jim okoštovat slivku.

- Poslyšte, pane bačo, kde se tu pálí tak výborná slivovice.
- Hod'te čuz na dědinu do doliny. Zgómlí ste kirchnu?
- Samozřejmě, koukáme na ni.
- Tak tam všade, kroměvá tý kirchny.

Prochází se Pražáci po Buchlovských kopcích a narazí na baču. Ten s nimi prohodí pár vět a dá jim ochutnat slivovici.

- *Poslyšte, pane bačo, kde se tu pálí tak výborná slivovice.*
- *Podívejte se na vesnici dole. Vidíte kostel.*
- *Samozřejmě, koukáme na něj.*
- *Tak tam všude, kromě toho kostela.*

Bača hodí čuz z koliby aus a zmerčí sporcmena, jak bóchá kliky. Zaginglá dóznó a šplíchne si pod fiku:

- Zgóml sem už de co, no aby borcovi nekdo při šukačce babu čórl, to sem ešče nezapsal.

Bača se podívá z koliby ven a spatří sportovce, jak dělá kliky. Pokýve hlavou a řekne si pod nos:

- *Viděl sem už ledacos, ale aby chlapovi při šxu někdo ukradl ženskou, to jsem ještě nezaregistroval.*

Varianty češtiny.

Řada věcí se dá vyjádřit různými způsoby. I různými formami jazyka. Například následující hodnocení a doporučení filmu amerického režiséra Stevena Allana Spielberga. Dnes obrátíme zde zaběhlé pořadí. Nejprve spisovně česky, pak v jazyce naší současné mládeže a nakonec v brněňštině:

SPISOVŠTINA: „Můj šéf mi dal práci z domu, tak jsem měl čas mrknout na upoutávku na ten nový trhák od Spielberga. To musíte vidět! I když mně přišel trochu přes míru a šílený a je kolem něj zbytečný rozruch, tak nechápu, proč ho tolik lidí odsuzuje. Být náctiletý, užil bych si ho ještě víc, ale asi rovnou zamluvím lístky, pokud můj rozpočet bude stačit. Užijte si to!“

NOVOČEŠTINA: „Můj boss mi dal home office, tak jsem měl čas čekat trailer na ten nový blockbuster od Spielberga. Je to must see! I když mně přišel trochu over a crazy a je kolem něj zbytečný hype, tak nechápu, proč ho tolik lidí hejtuje. Být teenager, užil bych si ho ještě víc, ale asi si rovnou zabookuju lístky, pokud můj budget bude stačit. Enjoy!“

BRNĚŇŠTINA: „Staré mě nechal hoknit z domášova a tak sem v lebedě zblíkl voblbovák na ten novodurové ufachčenec vod Špílberga. Ten musíte zmerčit! Aji dyž podlevá mě byl nafóklé a hráblé a vokolo něho zmákli fůru levých blafů, negómu, že ho tolika borcom a koc neštymuje. Já nemět ani dvě pětky jařin, prodéchal by sem ten špicové nářez co névíc. No rovnó si posichruju lupeny, pokád' to teda moja šrajtofla skósne. Valte se betálně proladit!“

Všechna práva vyhrazena ??

Skoro všude čtu toto anebo něco podobného:

„Všechna práva vyhrazena. Žádná fotografie, text, ani část textu nesmí být kopírována nebo komerčně využívána bez písemného souhlasu administrátorů.“

Vzpoměl jsem si na známou otázku určenou pro Ochranný svaz autorský: Když poletují a zpívají ptáci v lese či na louce, jsou to hudební nosiče nebo interpreti? A vztáhnu-li to na sebe: Když jsem se naučil řešit rovnice od učitele matematiky, musím jej žádat o svolení, zda mohu na jeho postupech něco pozměnit?

A tak v případě těchto storek a fórů neberte autorská práva příliš vážně. Můžete je šířit, upravovat i vylepšovat bez nutnosti mého souhlasu či souhlasu kohokoli jiného. A pokud mi vylepšenou verzi pošlete, budu rád. Důležité je, že se zasmějete vy i ti další. Řiďte se sice již řadu let starou, ale osvědčenou radou Ludka Soboty:

„Smějte se hned, nečekejte, až budete šťastni. Nemuseli byste se dočkat.“

A pokud se vám budou storky líbit, navštivte i mou webovou stránku

<http://jirik-tk.sweb.cz/HANTEC/>

Pokud se vám zdá, že se mi toto psaní daří, pochvalte mne. Pokud si myslíte, že je to naprostý úlet, napište mi to též. Pokud máte nějaké připomínky, nápady či náměty k doplnění či vylepšení předchozích vtípů, napište mi také. Zde je kontaktní e-mail:

Jirik.TK(zavináč)seznam.cz

Jak jsem se dostal k brněnské hantýrce

Kolik řeči znáš, tolikrát jsi člověkem. To byla jedna z mých motivací, když jsem se vrátil po letech k brněnskému hantecu, k jedinečné řeči města, ve kterém jsem strávil nejdelší kus svého života.

Když jsem odcházel coby devatenáctiletý šohaj z moravského Slovácka studovat do Brna, byl jsem k tomu staršími a zkušenějšími vybaven několika základními brněnskými výrazy, jako jsou šalina, šalinkarta, škopek, betálný a koc. Když však jednou přišel na koleje údržbář a stěžoval si, jak blbě ho kopl šalina, zrovna do ovaru, tak jsem nejprve užasl. V duchu jsem si představil, jak tramvaj nadskočila, z podvozku vyletěla jakási noha a vykopla mu z rukou talíř s prasečí pečinkou, na které si zrovna na ulici pochutnával. Ale postupně jsem pochopil, že leccos je jinak.

Přispěli k tomu stálí návštěvníci hospůdky Čtverec na ulici Tábor a též někteří spolubojovníci z vojenské katedry naší fakulty. Nasával jsem tuto krásnou řeč a byl jsem nemile překvapen, jak se na tuto brněnskou raritu dívají někteří moji brněnští spolužáci. Jako na něco nízkého, co je třeba (už tehdy) vymýtit. Jako na něco, co patří buranům z dělnické třídy a ne intelektuálům a budoucím vědátorům. Navzdory tomu jsem se základům této řeči během svých studií naučil.

Naše vysokoškolská hantýrka, byla samozřejmě trochu jiná než hantýrka, kterou jsem slýchal v hospůdce. Nepotřebovala výrazy jako otrávit, zabít, ukrást, vyloupit, zemřít, odsedět si trest či upít se k smrti. Zato běžně používala výrazy ze studentského života jako knihovna, učit se, zkouška, zápočet, laboratoř, ženská, sbalit, nádraží či vlak.

Po pěti letech jsem Brno opustil a zakotvil na čas ve Znojmě. Na rozdíl od rodného Slovácka a Brna zde nebylo nějaké výrazné nářečí. Na první pohled jen běžná jihomoravština obohacená menším počtem místních výrazů. Zhruba po patnácti letech jsem se do Brna zase vrátil. A jaké bylo mé překvapení. Brněnština se přiblížila obecné češtině a kromě notoricky známých slov jako šalina, šalinkarta, betálný, škopek a putyka jsem se setkával se slovy z brněnské hantecu mnohem méně často. I moji noví brněnští známí používali slova z brněnské hantýrky velmi omezeně. Začalo se mi zde říkat Jiříku, ačkoli mé dávné brněnské jméno bylo Tracht'a. Brněnským dámám se zdálo příliš hrubé.

Uběhlo dalších pár let. Přečetl jsem si rozhovor s Honzou Hlaváčkem a ten mě nasměroval opět k hantecu. Honzův hantec byl však trochu jiný, než ten, který jsem si pamatoval ze školních let z hospůdky Čtverec a z debat na kolejích. Byl více „koncentrovaný“ a mnoha slovům jsem zpočátku nerozuměl.

V tom zmíněném rozhovoru si i Honza Hlaváček povzdechl, že v porevoluční době se Brňáci od hantýrky odklánějí a inklinují k angličtině. A že je nutno brněnskou hantýrku pěstovat, šířit a propagovat, jinak s naší generací zanikne. A že je situace opravdu vážná, jsem si uvědomil, když jsem se přidal k FB skupině fandů brněnské hantecu. I zde se slovy z hantýrky šetří a řeší se zde spousta jiných záležitostí. A tak se držím Honzovy rady a pěstuji, propaguji i šířím.

Obsah

Úvod	2
Brněnština a brněnská hantýrka	3
Storka o ubóchnutí Štatlu.....	4
Uhlířské Trut a drakál	5
Storka vo kuňafě.....	7
Jak v Kónicách hodili mašlu chmatákovi.....	9
Storka vo Velky lochně	10
Ubóchnutí Vyškeca	12
Ubóchnutí gracny Bosky	13
Hastrmanské vod koménský skaly.....	14
Kaltbedna	17
Zabóchla sem se v Jugošce	19
Kotrmelec	22
Jak lapnót koc	24
Dódova bódka	25
Jak sem sežral flignu	26
Proč v Brnisku hókajó šalina a né tramvaj?	28
Vostrov lébuňku	29
Žankovy šify	31
Jak švorcové borec valil z chudčic do nicmanic	33
Storka z hokny	34
Familková bóřka	35
Glét na vigvam.....	36
Vo Budulínkovi.....	37
Vo kohótovi a slépce podleává Jaróša Cimrmanovýho	39
Vo kohótovi a slépce	39
Vo Šantrochovi	41
Špizuňk u šamanskyho – bildnové bedekr.	43
Pokec v járu dvacet tři kol a nejaké ten kósek	47
Krátké příběhy	48
Brněnské hantec.....	48
Pranostika	48
Šóstal.	48

Fópáčko z gympláckýho scuka.....	49
Réva	49
Tadyk bačujó mlíko.....	50
Zoncnová farma.....	50
Nadupaní čokli.....	51
Velkoradovancová	51
Cedule.....	52
Fóry v brněnským hantecu	53
Turkyňálský fóry	114
Bačovský fóry.....	125
Varianty češtiny.....	128
Všechna práva vyhrazena ??	129
Jak jsem se dostal k brněnské hantýrce	130